

నాట్యరమ్యాల్య

2013 ఉగాది సంచర

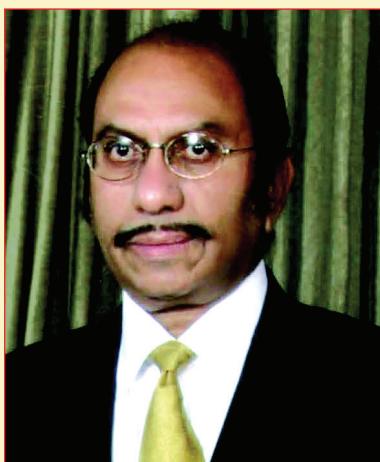
ADVISORY COUNCIL

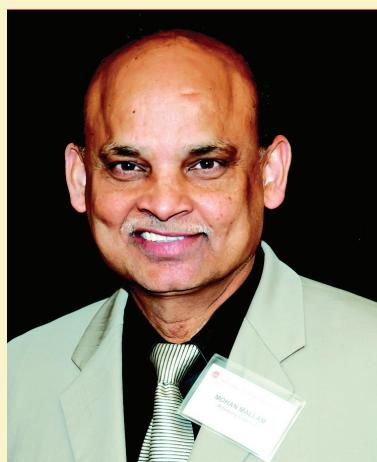
Prem Sagar Reddy, MD
Chairman

Dr. Pailla Malla Reddy, Ph.D
Member

Dr. M.S. Reddy
Member

Mohan Mallam, MD
Member

Dharma Reddy Gummadi
Member

NATA MAATA Magazine - 2013, Ugadi

Editor
RAGHUNADHA KOTHA

Cover
Vasu, Hyderabad

Layout and Design
Sita Ponnappalli
Akshara Creators
AG-2, Hyderguda
Hyderabad-500 029 India
Phone: 91-40-23244088
Email: sakshara@gmail.com

Printed by
Chaitanya
www.Printcubes.com

Opinions expressed in this volume are those of the authors and not of NATA.

ఈ సంచికలు...

1. నాటా నూతన అధ్యక్షని సందేశం ... 2
2. సంపాదకీయం ... 3
3. ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీ ... 4
4. బోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్స్ ... 5
5. రిజిస్టర్డ్ వైన్ (ప్రైవిడెంట్) ... 6
6. స్టోండింగ్ కమిటీ ... 7
7. 2014 కవ్యస్వన్ కమిటీ ... 8
8. నాటా బోర్డ్ మీటింగ్ 2013 - లాన్ వేగాన్ ... 9
9. నాటా 2014 - కావ్యరెస్ఎస్ కమిటీ ... 12
10. పట్టమల ఉగాది పందుగ ... 13

వ్యాసాలు, ఇతరములు

11. కాళిదాసు - మేఘ సందేశం - రసజ్జు ... 14
12. నాటా ఆధ్వర్యంలో అట్లాంటాలో మహాకవి గురజాడ 150వ జయంతి స్టోల్పాలు ... 22
13. ప్రేమరురి - కొత్తావకాయ ... 28
14. విజయాలకు స్వార్థి... వనితలకు కీర్తి ... 35
15. NATA Member as the Youngest US Medical Professor ... 40
16. నాటా బోర్డ్ సమావేశం - 2013 ... 41
17. ముఖాముఖి ... 45
18. బాలానందం ... 46

కవితలు

19. రెప్పల హాద్దు - ప్రవీణ కొల్లి ... 17
20. నా ఉండు - రాధిక ... 17
- 21.బాల్యం - ఇస్కూయిల్ ... 23
22. ఆ (అ)సంతృప్తుడు - డా॥ నారాయణ గరిమెళ్ల ... 23
23. విరహోత్సంతం - శ్రీ ... 27

కథలు

24. వారసత్యం - శ్రీనివాస ఫణికుమార్ డొక్కు ... 18
25. వ్యు... నాకంత అద్భుతమా... - జోతిర్మయి కొత్త ... 24
26. అంతర్జాలం - మాధవ్ దుర్భ ... 30
27. నియతి - డా॥ అబ్బరాజు పైథిలి ... 36

అధ్యక్షుని సందేశం

'సాటా' స్పృతిక వికాసమే నాటా మాట, సమాజసేవలు నాటా బాటు' అన్న స్పృతితో నడిచే నాటా సభ్యులందరికి మనస్సుమాంజలి. 'నాట మాట' పత్రిక ద్వారా అధ్యక్షుని సందేశం ఇచ్చే అవకాశం రావడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను.

మన మొదటి బోర్డ్ మీటింగ్ జరిగి రెండు సంవత్సరాలు కూడా కాకమనుపే, అప్పుడే 'నాటా మాట' ఇటు అమెరికాలోను, అటు అంధ్రపదేశ్లోను ప్రతి ఇంట వినిపిస్తుంది. దీనికి ముఖ్య కారణం మనం చేసిన సమాజసేవలేనని ప్రత్యేకంగా చెప్పునవపరం లేదు.

ఈ సందర్భంగా మనం గత రెండు సంవత్సరాలలో సాధించిన విజయాలను గుర్తు చేసుకుందాం. ఈ రెండు సంవత్సరాలలో సుమారు 6000 మందికి పైగా సభ్యులయ్యారు. అమెరికాలో వివిధ సామాజిక సేవాకార్యక్రమాలు (ఆరోగ్య శిబిరాలు, అటలపోటీలు, అవసరమైన వారికి సేవ చేయడం, విద్యార్థులకు ఇమిగ్రేషన్కు సంబంధించిన సహకారాలు అందించడం), అలాగే ఇండియాలో సేవ కార్యక్రమాలు (ఆరోగ్య శిబిరాలు, ప్లౌరెడ్ భాధితుల కోసం తాగునీటిని తుదిచేసే ప్రాజెక్టులు చేపట్టడం, పేద విద్యార్థులకు స్కూలర్సిప్పీ అందించడం) చేపట్టడం జరిగింది. ఈ విజయాల వెనుక అకుంతిత దీక్షతో పనిచేసిన నాటా కార్యక్రమాలు, పాలకసభ్యులు, అడ్జెషర్ కౌన్సిల్ సభ్యులు, బోర్డ్ అఫ్ డ్రెట్కర్స్, స్టోండింగ్ కమిటీ, ప్రాంతీయ సమన్వయక్రతలు, నాటా స్టోండింగ్ కమిటీ చైర్స్, రీజనల్ కో-ఆర్డినేటర్స్ యొక్క కృషి అభినందనీయం.

ఈ సందర్భంగా మన 'నాటా' మూల స్థంభాలయిన డ్యూకర్ ప్రైమ్ సాగర్ రెడ్డిగారికి, డ్యూకర్ మల్లారెడ్డిగారికి మనస్సుశ్రీగా ధన్యవాదాలు తెలియజేసుకుంటున్నాను. నాటాకి ఆర్థికంగాను మరియు సైతికంగాను వారందించిన మద్దతు గణనీయమయినది. నాటా ఈ స్టోలో వుండంటే దానికి కారణం వారేనని చెప్పటంలో ఎటువంటి అతిశయ్యాతీ లేదు. అలాగే మన మొదటి అధ్యక్షులు ఎ.వి.ఎన్. రెడ్డిగారు కూడా ఎంతో సమయం వెళ్లించి నాటా అభివృద్ధికి తోడ్పడ్డారు.

జనవరిలో జరిగిన నాటా బోర్డ్ మీటింగ్కి విచ్చేసిన నాటా సభ్యులందరికి ధన్యవాదాలు తెలియజేసు కొంటున్నాను. అధికార మార్పిడి సాఫ్ట్‌గా జరగడానికి సహాయం చేసిన నాటా నాయకులను ప్రశంసించ కుండా వుండలేకపోతున్నాను. [ప్రెసిడెంట్ ఎల్క్యూషన్ శ్రీమతి శ్రీమరెడ్డిగారికి, కార్య నిర్వాహకవర్గానికి, బోర్డ్ అఫ్ డ్రెట్కర్స్, స్టోండింగ్ కమిటీ, ప్రాంతీయ సమన్వయక్రతలు, నాటా స్టోండింగ్ కమిటీ చైర్స్, రీజనల్ కో-ఆర్డినేటర్స్కు సాధర ఆహ్వానం పశుకుతున్నాను. ఈ సంఘను ముందుకు తీసుకువెళ్లవలసిన బాధ్యత మన అందరి భుజస్సుందాల మీద వుంది. దీనికిసం మీ అందరి సలహాలు, అభిప్రాయాలూ అందచేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

రాబోయే రెండు సంవత్సరాల్లో మనం చేయవలసిన కార్యక్రమాలు

- ❖ అమెరికాలోని తెలుగు కుటుంబాలకు ఆరోగ్య సంబంధిత నాటా సహాయ తంత్రిమార్గం (హెల్ప్లైన్).
- ❖ యువతీ యువకులను నాటా కార్యక్రమాల్లో ప్రోత్సహించి వారిని నాటాలో ముఖ్య భాగస్వాములుగా చేయడం.
- ❖ నాటా సభ్యుల సంఖ్య 10,000లకు పెంచడం.
- ❖ 'నాటా మాట' పత్రికను ఏడాదికి రెండు లెక్కన ముద్దించి తెలుగు భాషాభివృద్ధికి తోడ్పడడం.
- ❖ 'నాటా సేవావేదుకులు' పేరుతో డిసెంబర్ 2013లో అంధ్రపదేశ్లో వైద్య శిబిరాలు ఏర్పాటు చేయడం, తాగునీటిని తుది చేయడం, కథలు, కవితల పోటీలు పెట్టడం వంటి ఎన్నో కార్యక్రమాలు నిర్వహించడం.
- ❖ నాటా రెండవ ధ్యేవార్షిక సంబరాల సర్వోత్తుష్ఠ కార్యక్రమం అట్లాంటాలోని 'జాల్ఫీయా వరల్డ్ కాంగ్రెస్ సెంటర్లో 2014 జూలై నాలుగు నుండి ఆరు వరకు మూడురోజుల పాటు ఫునంగా జరిపించడం. నాటా ఆశయసాధనకు మనందరం కలసి సమిష్టిగా కృషి చేధాం. ఈ దిశలో మీ అందరి సహాయ సహకారాలుంటాయని ఆశిస్తు...

ధన్యవాదములతో...

టి. సంజీవ రెడ్డి, M.D., Ph.D.
అధ్యక్షుడు, నాటా

సంచార్కీయం

నాట్ట మాట పారకులకు ‘విజయ’ నామ సంవత్సర ఉగాది పుభాకాంక్షలు. ఈ ‘నాట్ట మాట’ సంచికను ముద్రించి మీ ముంగిలికి చేర్చాలని కన్న కల నిజమౌతున్నందుకు ఎంతో ఆనందంగా వుంది. ఈ సంచికను సగోరవంగా, సాదరంగా ఆహ్వానించి మీ విలువైన అభిప్రాయాలను, సూచనలను మాకందచేస్తారని ఆశిస్తున్నాము.

*

ఓ ఆటఫలంలో బుడగలమ్మె అబ్బాయి రంగురంగుల బుడగలను గుత్తిగా పట్టుకుని తిరుగుతున్నాడు. పిల్లలను ఆకట్టుకోవడానికి అప్పుడప్పుడు ఒక్క బుడగలోకి హీలియం నింపి పైకి ఎగిరేలా చేస్తున్నాడు. అది చూసిన పిల్లలు అతని దగ్గరకు వెళ్లి బుడగలు కొంటున్నారు. కొంతసేపయ్యాక ఓ చిన్నబాబు అతని దగ్గరకు వెళ్లి, ‘ఆ ఎరుపు రంగు బుడగ కూడా పైకి వెళుతుందా?’ అని అడిగాడు. అందుకు ఆ అబ్బాయి నవ్వుతూ, ‘అన్ని బుడగలూ వెళ్లాయి బాబూ, బుడగ పైకి వెళ్లేది దాని లోపల వున్నదాన్ని బట్టి కాని దాని రంగును బట్టి కాదు,’ అని చెప్పాడు.

బుడగలాగానే మనం కూడా ఉన్నతఫీతికి చేరుకోవాలంటే అంతర్లీనంగా వున్న మన ఆలోచనలను సత్కమ మార్చంలో వుంచుకోవాలి. ఆశావాదంతో ముందుకు నడవాలి. మన ఆలోచనాధోరణి మన గమ్యాన్ని నిర్దేశిస్తుంది. ఈ దృక్పథం, పైఖరి లేదా తీరు అనేది మన చరిత్ర కన్నా, చదువుల కన్నా, ఆధ్యికణ్ణితి కన్నా, మనం సాధించిన విజయాల కన్నా కూడా ముఖ్యముయినది.

ఉద్యోగం కోసం ఇంటర్వ్యూకి వెళ్లినప్పుడు చదువు ప్రధానమే అయినపుటికీ, వ్యక్తిత్వానికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత చూపడం గమనిస్తున్న ఉంటాం. అలాగే ఉన్నతి పదవిని చేరుకోవడానికి కూడా... దీన్నిబట్టి తెలిసిందేమిటంటే వ్యక్తి యొక్క విజ్ఞానం, ప్రావీణ్యతలకంటే ఆ వ్యక్తి యొక్క పైఖరికి ప్రాముఖ్యత ఇవ్వడం జరుగుతుంది.

ఈ పైఖరి అనేది ఆ వ్యక్తి నివసించే పరిసరాల మీద, అనుభవం మీద, తను నేర్చుకున్న జీవిత పారాల మీద ఆధారపడి వుంటుంది. మనం నడిచే దారి, ఆచరించే విలువలు, ఆశావాదం, పొరుగువారి పట్ల ఓర్పు- ఇవన్నీ మన భావితరాలపై తమ ప్రభావం చూపిస్తాయి. ఈ నేపథ్యంలో పెరిగిన వారికి మంచి దెఱ విచక్కణ సహజంగా కలుగుతుందనే విషయంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. ఇందులో భాగంగా మంచి సంస్కృతి, సంప్రదాయాలను, ప్రశాంతమైన జీవన విధానాన్ని భావితరాలకు అందచేధాం! దానికి అనుకూలముయిన వాతావరణాన్ని వారికి కల్పిధాం!!!

ఇట్లు
భవదీయుడు
రఘునాథ కెత్త

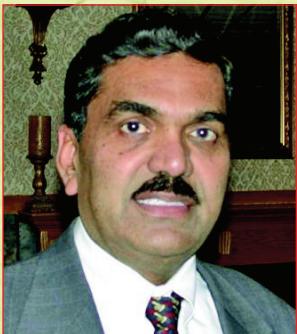
EXECUTIVE COMMITTEE

Dr. Sanjeeva Reddy
President

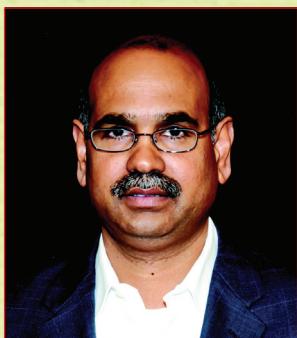
Smt. Syama Reddy
President-Elect

Sri A.V.N. Reddy
Past President

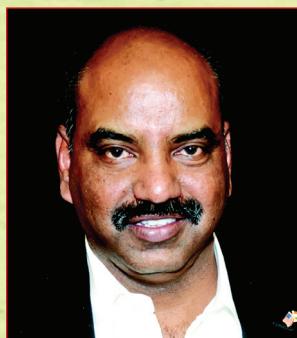
Dr. Harinath Policherla
Exec. Vice-President

Sri Ramasurya Reddy
Secretary

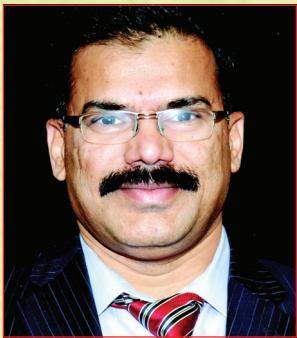
Sri Srinivas Reddy Anugula
Treasurer

Dr. Sridhar Reddy Korsapati
Joint Secretary

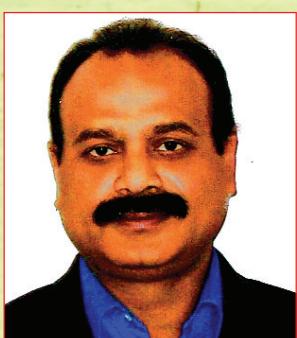
Sri Mohan Reddy Patola
Joint Treasurer

Sri Bala Reddy Indurti
Convener

Sri Mahender Reddy Musuku
Executive Director

Sri Anil Arreballi
International Vice-President

Sri Mohan Reddy Talamati
International Vice-President

Sri Srinivas Reddy Gurram
International Vice-President

BOARD OF DIRECTORS

DIAMOND CATEGORY

Dr. Haranath Policherla

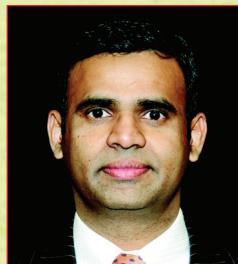
Shyama Reddy

Dr. Stanley Reddy

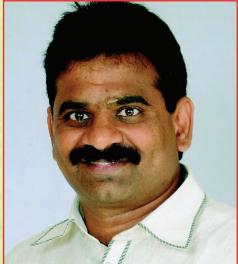

Dr. Rami Reddy Buchipudi

Bharath Reddy Madadi

GOLD CATEGORY

Rami Alla Reddy

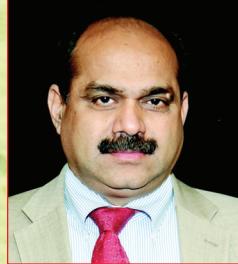
Girish Ramireddy

Sreenivasulu Reddy Somavarapu

Srinivas Ganagoni

Ramesh Chandra

SILVER CATEGORY

Bala Reddy Indurti

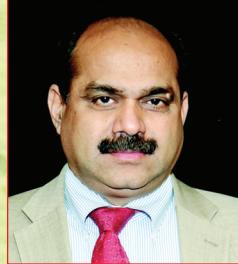
Santosh Reddy Pathuri

Vishnu Kotim Reddy

Harinadha Velkur

Vikram Reddy Jangam

Directors appointed by Advisory Council for 2 year term, starting January 2013

Dr. Sanjeeva Reddy

Rajeshwar Gangasani Reddy

Chinnababu Reddy

Dr. Raghava Reddy Ghosala

Jhansi Reddy

Jithender Reddy

Mohan Reddy Patalolla

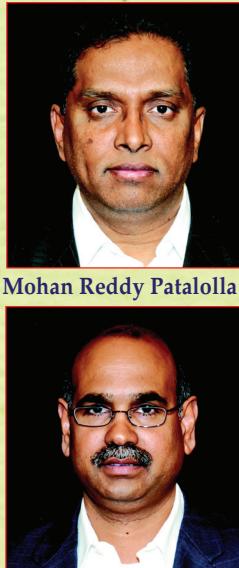
Pradeep Samala

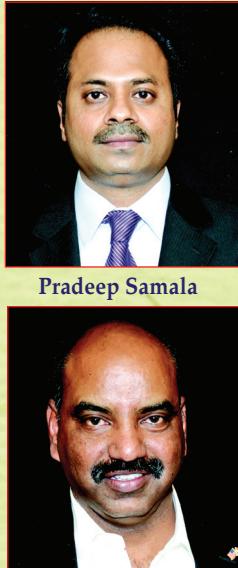
Raju Chintala

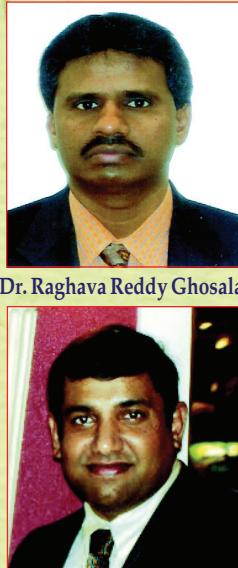
Dr. Ramana Reddy G

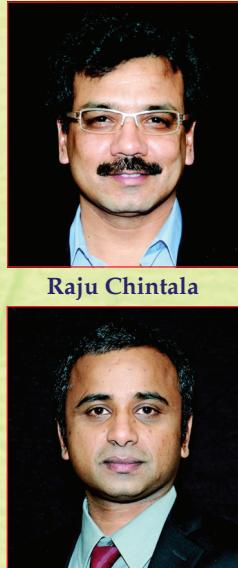
Ramasurya Reddy

Sridhar Korsapati

Srinivasa Reddy Anugula

Suresh Reddy Sadipiralla

The following directors will continue to serve their remaining two year term in 2013/2014 Board

REGIONAL VICE PRESIDENTS

Sridhar Kambala
East - NY

Ramana Reddy
East - NJ

Sridhar Gudala
East - PA

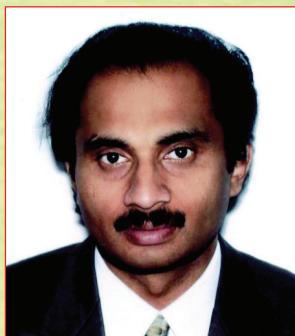
Kiran Reddy Gunnam
East - DC Area

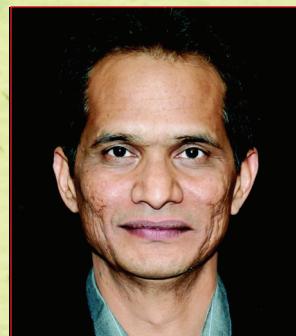
Baburao Samala
East - DC Area

Malik Banda
West - CA South

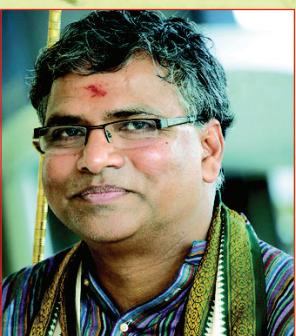
Prasuna Reddy
West - CA North

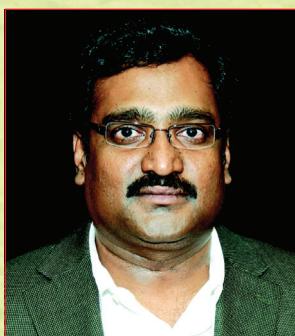
Raghu Reddy
West - NV

Madhu Kolan
Central

Venkat Aekka
Central

Rajasekhar Aila
Central

Ravi Reddy Kandimalla
South - GA

Jayachandra Reddy
South - TX

Durga Prasad
South - TX

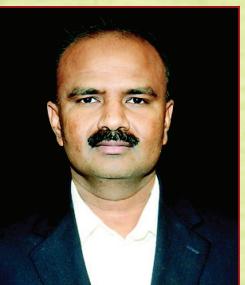

Sekhar Konala
Office Co-ordinator

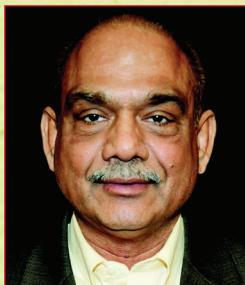
STANDING COMMITTEE

AVN Reddy
Nomination/Election

Ramana Reddy Potlure
Audit Committee

Amulya Reddy
Byelaws Committee

Samba Reddy
Community Services

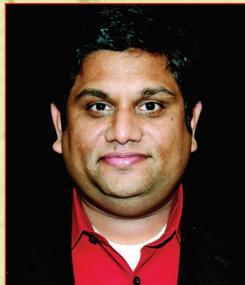
Rao Kalavala
Finance Committee

Ravi Kondabolu
Cultural Committee

Mohan Kaladi
IT & Web Committee

Phani Dokka
Language Committee

Anna Reddy
Membership Committee

Ramana R Krishnapathi
NATA Foundation

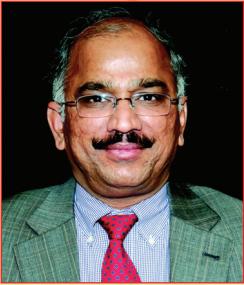
Raghunadha Kotha
NATA Journal

Mahesh Adibhatla
Publicity / Media

Mahesh Bigala
Public Relations

Ramana Reddy Dodla
Telugu Student Exchange

Jyothi A. Reddy
Women's Forum

Dr. Raghava Reddy Ghosala
CME

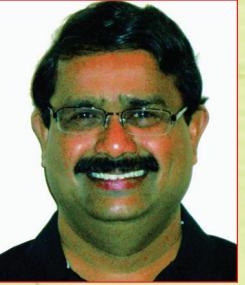
Sujit Vadi
Sports

Chandrasekhar Reddy Narala
Ethics Committee

Mumtaza Mohammad
Minority Services

Manohar Medi
Political Committee

Nagesh A Seruvu
Spiritual Committee

Dr. Dwarakanath Reddy
Overseas Co-ordination

Sivaprasad Reddy Rachamallu
Overseas Co-ordination

Prasad Reddy Mallu
Overseas Co-ordination

Srinivasa Rao Avunoori
Overseas Co-ordination

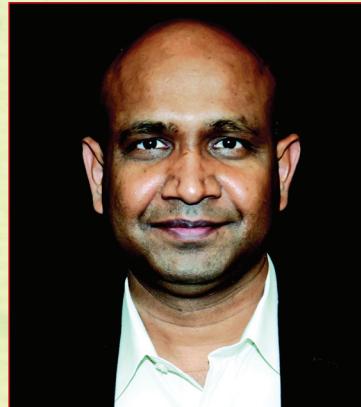
2014 CONVENTION COMMITTEE

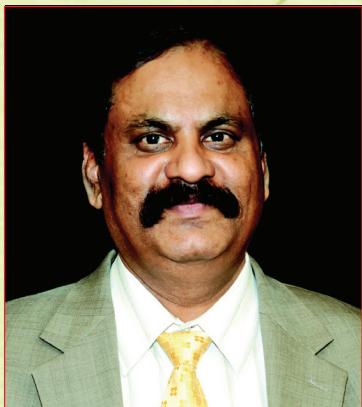
Dr. Sanjeeva Reddy, MD
President

Sri Bala Reddy Indurti
Convener

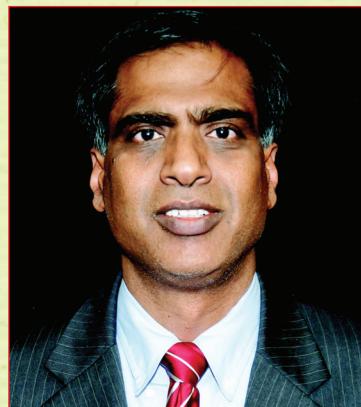
Sri Srinivas Reddy Vangimalla
Coordinator

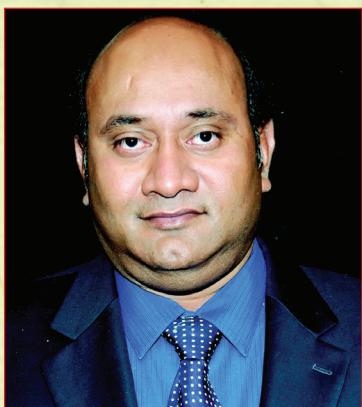
Sri Satyanarayana Reddy Tangirala
Co-Convenor

Sri Pradeep Samala
National Coordinator

Sri Ravi Reddy Kandimalla
Regional Vice President

Sri Ramesh Chaparala
Member

Sri Goutham Reddy Goli
Member

Dr. Vijaya Appareddy, MD
Member

వాటా బోర్డ్ మీటింగ్ 2013 - లాస్ వెగాస్

ఆమెరికా ప్రవాసాంధుల ఉత్తర ఆమెరికా తెలుగు సంఘం' (నార్ట్ ఆమెరికా తెలుగు అసోసియేషన్ - NATA) వారి బోర్డ్ మీటింగ్ 'లాస్ వెగాస్'లోని 'స్వాయయార్డ్ స్వాయయార్డ్' హోటల్ లో అట్టపోసంగా జరిగింది. మూడురోజుల పాటు జరిగిన ఈ సమావేశానికి ఆమెరికా నలుమూలల నుంచి సుమారు నాలు గొందల మందికి పైగా తెలుగువారు హజరయ్యారు. నాటా పాలక సభ్యులే కాక, స్టోండింగ్ కమిటీ అధ్యక్షులు, ప్రాంతీయ సమవ్యాయకర్తలు, తెలుగు కమ్యూనిటీ సభ్యులు, నాటా స్టోండింగ్ కమిటీ షైర్స్, రిజనల్ కో-ఆర్డినేటర్స్, వివిధ రాష్ట్రాల తెలుగు సంఘ సభ్యులు పెక్కు సంఖ్యలో పాల్గొని ఈ సమావేశాన్ని దిగ్వీజయం చేసారు.

మొదటిరోజు సమావేశానికి విచ్చేసిన అతిథులకు, నాటా సభ్యులకు, ఎన్నారై ప్రముఖుడు, నాటా అడ్వైజరీ కౌన్సిల్ సభ్యులు డాక్టర్ మల్లారెడ్డిగారు, ఆయన సతీమణి సాధనగారు పసందైన తెలుగు వంటకాలతో 'జిండియన్ మసాలా రెస్టారంట్' లో విందు ఏర్పాటుచేశారు. అదేరోజు నాటా అడ్వైజరీ కౌన్సిల్ అధ్యక్షులు డాక్టర్ ప్రేమసాగర్ రెడ్డిగారు నాటా స్టోపన యొక్క ముఖ్యాధ్యేశ్వర్యం గురించి అతిథులతో మాట్లాడుతూ నాటాని ముందుకు తీసుకుపోవడంలో వారి బాధ్యతలను గుర్తు చేసారు. అతిథులందరూ ఆ సాయంత్రం పాత, కొత్త మిత్రులతో ఎంతో సరదాగా గడిపారు.

రెండోరోజు లాస్ వెగాస్లోని 'స్వాయయార్డ్ స్వాయయార్డ్' హోటల్లో ఫలహరంతో మొదలయిన బోర్డ్ సమావేశం సుమారు తొమ్మిది గంటల పాటు వుత్కంఠబరితంగా సాగింది. ఈ కార్యక్రమానికి విచ్చేసిన ఆహాతులను ఫణిమరియు వెంకట్‌గార్లు తమ పాటలతో అలరిం

నాటా బోర్డ్ మీటింగ్-2013లో ప్రసంగిస్తున్న డా॥ ప్రేమసాగర్ రెడ్డి & డా॥ మల్లారెడ్డిగార్లు

చారు. నాటా గొప్పతనాన్ని కీర్తిస్తూ ఫణిగారు రచించి పాడిన పాట అందరినీ అలరించింది.

నాటా అడ్వైజరీ కౌన్సిల్ అధ్యక్షులు డాక్టర్ ప్రేమసాగర్ రెడ్డిగారు సభికుల నుండి మాట్లాడుతూ నాటా యొక్క ముఖ్య లక్ష్యం, నాటా స్టోపించిన ముఖ్య వ్యక్తిగతి గుర్తుచేశారు. పాలక సంఘసభ్యుల పనితీరు పై తన హర్షాన్ని వ్యక్తపరిచారు. ఇప్పటికి ఎన్నో సాధించినా, ఇంకా చేయవలసింది ఎంతో వుండని కూడా గుర్తుచేశారు. నాటా సంఘ సభ్యులు నిస్వార్థముతో, అంకితభావంతో అమెరికా తెలుగు ప్రజలకు, భారతదేశపు తెలుగు ప్రజలకు చేసిన సేవలను కొనియాడారు.

నాటా అడ్వైజరీ కౌన్సిల్ సభ్యులు డాక్టర్ మల్లారెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ 'నాటా' అమెరికాలోని తెలుగు ప్రజలకు, భారత దేశంలోని తెలుగు ప్రజలకు సేవలందించే ముఖ్య ఉద్దేశ్యంతో స్టోపించబడిందని గుర్తుచేశారు. 'నాటా' యొక్క బలం పాలక సంఘసభ్యుల మధ్య వున్న బకమత్యమేనని కొనియాడారు. ఈ జికమత్యం ఇలా కలకాలం వుండాలనీ, 'నాటా'ను ముందుకు నడిపించవలసిన యువతి యువకులకు మూలస్థంభం కావా లని వారు ఆశించారు.

నాటా మాజీ అధ్యక్షులు ఎ.వి.ఎన్ రెడ్డిగారు సభా కార్యక్రమాలను ప్రారంభించి, హాస్టస్‌న్లో 2012లో జరిగిన 'నాటా' ద్వేవార్షిక సంబంధాల గురించి, 'నాటా' ఆర్థిక పరిస్థితి గురించి, తను అధ్యక్షుడిగా పున్నప్పుడు సాధించిన పనుల గురించి చెప్పారు.

నూతన అధ్యక్షులు డా॥ సంజీవరెడ్డిగారిచే ప్రమాణ స్వీకారం చేయిస్తున్న డా॥ మళ్లీయ్

‘నాటా’ అడ్వైజరీ కాన్సిల్ సభ్యులు డాక్టర్ మల్లం మోహన్ గారు, డాక్టర్ శ్రీనివాసులు రెడ్డిగారు మరియు ధర్మ రెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ, తోలి అధ్యక్షులుగా ఎ.వి.ఎస్. రెడ్డిగారు నాటాకు ధృడమైన మూలం ఏర్పరిచారని, సంఘము సంస్కృతి, సాంప్రదాయ, సైతిక విలువల మీద నిర్మించారని కొనియాడారు. ఎ.వి.ఎస్ రెడ్డిగారు లాంటివారు దొరకడం ‘నాటా’ అధ్యప్తంగా భావిస్తుందని చెప్పారు. మాజీ ప్రధాన కార్యదర్శి సామాల ప్రదీప్ గారు గత ఆరువెలల కార్యక్రమాల గురించి, పరిపాలన వ్యవహారాల గురించి అందరికీ వివరించారు.

చివరిగా ఎ.వి.ఎస్. రెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ తనమీద నమ్మకముంచి తనకు ఈ బాధ్యతలు అప్పగించినందుకు నాటా మూల స్థంభాలయిన డాక్టర్ ప్రేమసాగర్ రెడ్డిగారికి, డాక్టర్ మల్లారెడ్డిగారికి, ధన్య వాదాలు తెలియచేసుకొన్నారు. తన పదవీ కాలంలో తనకు అన్ని విధాలా సహకరించిన ‘నాటా’ పాలక సభ్యులకు, స్టోండింగ్ కమిటీ అధ్యక్షులకు, ప్రాంతీయ సమస్యయక్రులకు, మిగతా సభ్యులకు తన హృదయపూర్వక ధన్య వాదములు తెలియచేసుకున్నారు.

‘నాటా’ నూతన అధ్యక్షులు డాక్టర్ సంజీవరెడ్డిగారిని ఎ.వి.ఎస్. రెడ్డిగారు సభకు పరిచయం చేసారు. సంజీవరెడ్డిగారు తన అధ్యక్ష బాధ్యతలను 2015 వరకు కొనసాగిస్తారు. డాక్టర్ సంజీవరెడ్డిగారిని పరిచయం చేయగానే సభికులందరూ చప్పట్లు తో నూతన అధ్యక్షునికి సాదర ఆహ్వానం పలికారు. నూతన అధ్యక్షుడితోనూ, బోర్డ్ ఆఫ్ డ్రెరెక్టర్స్ తోనూ అడ్వైజరీ కాన్సిల్ సభ్యులు మోహన్ రెడ్డిగారు ప్రమాణ స్వీకారం చేయించారు. డాక్టర్ సంజీవరెడ్డిగారు తమ నూతన సంఘ సభ్యులను సభకు పరిచయం చేసారు. ‘నాటా’ మూలస్థంభాలయిన డాక్టర్ ప్రేమసాగర్ రెడ్డిగారికి, డాక్టర్ మల్లారెడ్డిగారికి, మాజీ అధ్యక్షులు ఎ.వి.ఎస్. రెడ్డిగారికి తమ ధన్యవాదాలు తెలియచేసుకొన్నారు.

అనంతరం నాటా తదుపరి అధ్యక్ష పదవికి ఎన్నికలు నిర్వహించారు. ఇందులో నాటా ప్రెసిడెంట్ ఎల్క్యూగా శ్రీమతి శ్యామరెడ్డిగారు ఏకగ్రివంగా ఎన్నికయ్యారు. అనంతరం స్టోండింగ్

కమిటీ అధ్యక్షులను, ప్రాంతీయ సమస్యయక్రులను డాక్టర్ సంజీవరెడ్డిగారు భవిష్యత్తులో నూతన అధ్యక్షులు డాక్టర్ సంజీవరెడ్డిగారు భవిష్యత్తులో నాటా చేపట్టబడోయే కార్యక్రమాలు గురించి వివరించారు. తన పదవీకాలంలో సామాజిక సేవకు, సంస్కృతి, సంప్రదాయాలకు పెద్ద పీట వేస్తానని చెప్పారు. తన నేతృత్వంలో ఈ క్రింది పనులు చేస్తామని చెప్పారు.

- ❖ అమెరికాలోని తెలుగు కుటుంబాలకు ఆరోగ్య సంబంధిత నాటా సహాయ తంత్రి మార్గం (హెల్ప్ లైన్)
- ❖ నాటా కార్యక్రమాల్లో యువతీ యువకులను ప్రోత్సహించి వారిని నాటాలో ముఖ్య భాగస్వాములుగా చేయడం.
- ❖ నాటా సభ్యుల సంఖ్య 10,000 లకు పెంచడం.
- ❖ ‘నాటా మాట’ను ముద్రించి ద్వారా తెలుగు భాషాభిపృష్ఠాకి తోడ్పడడం, సభ్యులకు నాటా గురించి తెలియచేపుడం.
- ❖ ‘నాటా సేవా వేదుకలు’ పేరుతో డిసెంబర్ 2013లో భారత దేశంలో వైద్య శిభిరాలు ఏర్పాటుచేయడం, త్రాగు నీటిని సుద్ధి చేయడం, కథలు, కవితల పోటీలు, పెట్టడం వంటి ఎన్నో కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తారు.
- ❖ నాటా రెండవ ద్వేవార్లిక సంబరాల సర్వోత్మఖ్జ కార్యక్రమం అట్లాంటాలోని ‘జ.ఎ. వరల్డ్ కాంగ్రెస్ సెంటర్’లో 2014 జూలై నాలుగు 4-6 తేదీ లలో ఘనంగా జరిపించడం.

సభికుల ముద్రశించి ప్రసంగిస్తున్న డా॥ సంజీవరెడ్డిగారు

ప్రమాణ స్వీకారం చేస్తున్న నూతన ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీ

నాటా కార్బోవర్డం

ఆట్లాంటా వేదికగా ప్రకటించిన రెండవ ద్వైవార్షిక వేదుక లకు కన్సీనర్గా ఇందుర్తి బాలగారు ఎక్స్‌గ్రేవంగా ఎన్నిక య్యారు. కన్వెన్షన్ సమస్యయకర్త (కో- ఆర్టిసేటర్)గా వంగిమల్ శ్రీనివాస్ గారు, మరియు కో-కన్సీనర్గా సత్యనారాయణ రెడ్డిగారు ఎన్నిక యారు.

ఇందుర్తి బాలగారు కార్బోవర్డము ప్రణాళిక, కార్బోవర్డల గురించి సంక్లిష్టంగా వివరించారు. అలాగే ఈ అవకాశం ఇచ్చిన ప్రతి ఒక్కరికి తన ధన్యవాదాలు తెలిపారు.

నూతన ఎగ్జిక్యూటివ్ కమిటీ

డా॥ సంజీవరెడ్డి	- ప్రెసిడెంట్
శ్రీ మతి శామరెడ్డి	- ప్రెసిడెంట్ ఎలెక్ట్
డా॥ హార్ననాథ్ పోలిచర్ల	- ఎగ్జిక్యూటివ్ వైస్ ప్రెసిడెంట్
శ్రీ రామసూర్యరెడ్డి	- సెక్రటరీ
శ్రీ శ్రీనివాసరెడ్డి అనుగుల	- ట్రైజర్
డా॥ శ్రీధర్రెడ్డి కౌర్పాటి	- జాయింట్ సెక్రటరీ
శ్రీ మెహాన్రెడ్డి పటోల	- జాయింట్ ట్రైజర్

శ్రీ బాలా ఇందుర్తి	- కన్సీనర్
శ్రీ మొహన్రెడ్డి తలమాటి	- ఇంటర్వెన్షన్ ల్ వైస్ ప్రెసిడెంట్
శ్రీ శ్రీనివాసరెడ్డి గుర్రం	- ఇంటర్వెన్షన్ ల్ వైస్ ప్రెసిడెంట్
శ్రీ అనిల్ అబ్రెబల్లి	- ఇంటర్వెన్షన్ ల్ వైస్ ప్రెసిడెంట్

రెండవరోజు రాత్రి సమావేశానికి విచ్చేసిన అతిధులకు, నాటా సభ్యులకు, నాటా ఆడ్జెషర్ కౌన్సిల్ అధ్యక్షులు డాక్టర్ ప్రేమసాగర్ రెడ్డిగారు, వారి సతీమణి శ్రీమతి శాంతిగారు పసందైన తెలుగు వంటకాలతో ‘తాంబా రస్టారంటోలో విందు ఏర్పాటు చేశారు.

మూడవరోజు సమావేశానికి విచ్చేసిన అతిధులకు, నాటా సభ్యులకు, అధ్యక్షులు శ్రీ సంజీవరెడ్డిగారు, ఆయన సతీమణి శ్రీమతి శ్రీదేవిగారు పసందైన తెలుగు వంటకాలతో ‘తాంబా రస్టారంటోలో విందు ఏర్పాటు చేశారు.

అమెరికాలోని తెలుగు వారికి తమ సేవలు అందిస్తున్న నార్త్ అమెరికా తెలుగు అసోషియేషన్ (నాటా) గురించి మరియు వారు నిర్వహించే పలు కార్బోవర్డల గురించి తెలుసుకోవాలంచే నాటా వెబ్ సైట్ www.nataus.org ను సందర్శించండి. □

నాటా 2014 - కాన్సరెన్స్ కమిటీ

ఆమెరికా ప్రవాసాంధ్రుల ఉత్తర అమెరికా తెలుగు సంఘం (నార్త్ అమెరికా తెలుగు అసోసియేషన్-NATA) వారి 2వ ద్వైవార్షిక మహాసభ వేడుకలు అట్లాంటాలోని 'జ.ఎ. వరల్డ్ కాంగ్రెస్' సెంటర్లో 2014 జులై 4-6 తేదీలలో ఫునంగా నిర్వహించేందుకు ఏర్పాట్లు ముమ్మరంగా సాగుతున్నాయి. 'సాంస్కృతిక వికాసమే నాటా మాట, సమాజ సేవయే నాటా బాటు' అన్న నినాదంతో ఈ మహాసభలు జరగనున్నాయి. అమెరికాలోని తెలుగువారందరికి తమ మాతృభూమిని గుర్తుచేసే విధంగా ఈ సభలు అలరించనున్నాయి. ఈ మహాసభలకు సుమారు 10,000లకు పైగా హాజరవ్యగలరని అంచనా.

ద్వైవార్షిక వేడుకల కన్వీనర్ ఇందుర్తి బాలారెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ ఈ మహాసభలను విజయవంతం చేసేందుకు గానూ సుమారు 20 కమిటీలను నియమించనున్నట్లు తెలిపారు. ఈ మహాసభల ముఖ్యమైన మన తెలుగు వారినందరినీ ఒక వేదిక మీదకు తీసుకురావడమేనని చెప్పారు. ఇంకా ఈ మహాసభలలో సాంస్కృతిక, సహాత్య, సంగీత, కార్యక్రమాలకు, యువతను ప్రోత్సహించే కార్యక్రమాలకు పెద్ద పీట వేస్తా మన్నారు. పీటితో పాటు వాణిజ్య, వైద్య, మహిళా, భక్తి వేదాంత, క్రీడా, తదితర రంగాలకు సంబంధించిన కార్యక్రమాలు నిర్వహించనున్నారు అని, ఇవి ఆహాతులను అలరించగలవన్న భావనను బాలా ఇందుర్తాగారు వెలిబుచ్చారు. ఈ కార్యక్రమాలకు ఇండియా మరియు అమెరికాలోని తెలుగు కళాకారులను ఆహ్వానించి ప్రోత్సహిస్తామని, అంతే కాకుండా ఈ మహాసభలలో ఇండియా మరియు అమెరికా లోని వివిధ రంగాలకు చెందిన ప్రముఖులు పాల్గొంటారని చెప్పారు.

వీటితో పాటే అచ్చ తెలుగు వంటకాలతో ఆతిథులకు విందు భోజనం అందిస్తామని బాలాగారు చెప్పారు .

నాటా 2వ ద్వైవార్షిక మహాసభ వేడుకల కార్యవర్గం

సమావేశకర్త (Convener)	- బాలారెడ్డి ఇందుర్తి
సమన్వయకర్త (Coordinator)	- శ్రీనిరెడ్డి వంగిమళ్ల
సహాయ సమావేశకర్త (Co-Convener)	- సత్యనారాయణ రెడ్డి తంగిరాల
ప్రాంతీయ ఉపాధ్యక్షుడు (Regional Vice President)	- రవి రెడ్డి కందిమళ్ల

ఈ కార్యవర్గంతో పాటు ద్వైవార్షిక మహాసభ వేడుకలను జయప్రదం చేయడానికి సహాయపడుతున్న ముఖ్య వ్యక్తులు:

వెంకట చెన్నిభోట్లు

గాతమ్ రెడ్డి గోలి

రమేష్ చాపరాల

డా. విజయ అప్పరెడ్డి

నాటా 2వ ద్వైవార్షిక మహాసభ వేడుకలకు మీ అందరి సహాయ సహకారాలు, ప్రోత్సాహం ఎల్లప్పుడూ ఉంటాయని అశిశ్వరు....

పదుచుల

ఉగాది పండుగ

వినూత్తు జీవనానికి నాంది ఉగాది. ఈ మాట యుగాది నుంచి పుట్టింది. యుగాది అనే సంస్కృత పదానికి కృత, త్రైతా, ద్వాపర, కలియుగాలలో ఏదో ఒక యుగానికి ఆది లేక ప్రారంభం అని అర్థం. యుగమునకు వికృత రూపమే ఉగము. ఈ ఉగము నుంచి పుట్టినదే ఉగాది. తెలుగు ప్రజలే కాక మహా రాష్ట్రాలు, కన్నడిగులు, తమిళులు కూడా ఈ పండుగను జరుపుకుంటారు. ప్రాచీన కాలంలో ఆశ్చర్యముజ శుద్ధ పాండ్యమి, తదుపరి చైత్ర శుద్ధ పాండ్యమి నాడు ఉగాదిని జరుపుకుంటున్నట్లు పురాతన గ్రంథాల ద్వారా తెలుస్తోంది. శాస్త్రం ప్రకారం సారమానం, చాంద్రమానం అని రెండు మానాలు వ్యవహారంలో ఉన్నాయి. తెలుగువారిది చాంద్రమానం. కేరళ, తమిళనాడు, కర్ణాటక తదితరులది సారమానం. మనం జరుపుకునే పండుగలు, చేసే శుభకార్యాలు చెప్పుకునే సంకల్పాలన్నీ చాంద్రమానం ప్రకారమే!

అరుదైన పండుగ

సంక్రాంతి, దసరా, దీపావళి, శ్రీరామ నవమి, కృష్ణాషమి, నాగులచవితి, హోళీ తదితర పండుగలన్నింటినీ దేశంలో అందరూ ఇంచుమొంచు ఒకేరోజున జరుపుకోవడం అనవాయితి. అయితే ఉగాది పండుగ మాత్రం అందరికీ ఒకే రోజున, ఒకే మాసంలో వస్తుందనడానికి పీలులేదు. తెలుగునాట మాత్రం చైత్ర శుద్ధ పాండ్యమి నాడు మాత్రమే వస్తుంది. మానవులకు జ్యోతిశ్యాప్త

సూర్య భగవానుడు తన నులివెళ్ళవి కిరణాల వేడిని కొల్పికించి పెంచుకుంటున్న సమయంలో, వసంత బుతువులోని ప్రత్కతి అందాలన్నీ కమపిందు చేస్తుంటే, చైత్రమాసారంభంలో ఉగాది లక్ష్మి పయ్యారంగా నడుచుకుంటూ తెలుగునాట ప్రతి ఇంట ప్రవేశించే శుభప్రదమైన రోజే ఉగాది. జీవితంలోని తీపి, చేయలను, పులుపు, వగరులను సమంగా అనుభవించాలన్న ఉద్దేశంతో పిండుచులతో ఉగాది పశ్చాడిని ఆరగించడం ఈ పండుగ అనవాయితి. సంవత్సరం అరంబానికి గుర్తుగా జరుపుకునే ఈ పండుగ గురించి కొన్ని ముఖ్యట్లు...

రీత్యా పుభా శుభ ఫలితాలను తెలిపే పండుగ ఉగాది. దీనిని పంచాంగకర్తలు నిర్ణయిస్తారు. అంటే పంచాంగ పర్వదినమే ఉగాది. తెలుగు సంవత్సరాదిగా మనం చేసుకునే ఈ పండగ నాటికి ప్రతి రైతూ తాను పండించిన ధాన్యాల్ని అమ్మేస్తి, ఎంతో సంతోషంతో తోచీవారితో ఆనందాన్ని పంచుకుంటూ ఉంటారు. ఉగాది నుంచి తెలుగువారికి కొత్త పంచాంగం ప్రారంభమవుతుంది. నిన్న మొన్నటి వరకు ఉన్న సంవత్సరం భరనామ సంవత్సరం కాగా, ఈ ఉగాది నుంచి నందననామ సంవత్సరంలోకి అడుగు పెడుతున్నాం. రైతులు, రాజ కీయ నాయకులు, ఉపాధ్యాయులు, కళా, సాంస్కృతిక రంగాలవారు, సినీనటులు, విధిధరకాల వృత్తులు, ఉద్యోగాలలో ఉండేవారంతా ఈ సంవత్సరం తమ రాశిఫలాలు లేదా తమ పేరున బలాలు ఏ విధంగా ఉన్నాయో వంచాంగ శ్రవణం ద్వారా తెలునుకొని దానికి అనుగుణంగా నడుచుకుంటూ ఉంటారు.

ప్రపంచంలో ఎక్కువ పూలు వికిసించేది, పండ్లలో రాజయిన మామిడి పండు విరివిగా లభించేది, మల్లిపూలు పూసేది వసంత కాలంలోనే! ఆమని పాడేది వసంత బుతువులోనే! కనుకనే వసంత బుతువు అత్యధికులకు ప్రీతిపాత్రమైనది. ప్రాచీన కాలం నుంచి ఆధునిక కాలం వరకు వసంత బుతువును వర్ణించని కనులు, రచయితలు లేనేలేరంబే అతిశయ్యాకీ కాదు.

పాశ్చాత్య సంస్కృతి మన దేశంలో ప్రవేశించిన తర్వాత జనవరి ఒకటవ తేదీనే మాతన సంవత్సరంగా పరిగణిస్తున్నాం. కాని అసలు తెలుగువారి నూతన సంవత్సరం ఉగాదితోనే ఆరంభమవుతుంది. ఉగాది రోజున సంతోషంగా ఉంటే సంవత్సరమంతా సుఖసంతోషాలతో ఉంటారని నానుడి. కనుక ప్రజలందరూ శుభాకాండ్కలు తెలుపుకోవడం, ఆరోజున ఈ ప్రార్మణ్యం, అసూయ, ద్వేషం, కక్షలు, కార్పూళాలువంటి వాటన్నింటినీ విడిచి పెట్టి ప్రతి వారి పట్లా ప్రేమాభిమానాలు, ఆదరణతో మెలిగితే సంవత్సరమంతా హయిగా ఉండవచ్చు.

సర్వేజనా సుఖినోభవంతు!

పారకులందరికి ఉగాది, శ్రీరామనవమి శుభాకాండ్కలు...

కాళిదాసు - మేఘు సందేశం

రసజ్ఞ

మేఘుసందేశం ఒక 'ఖండకావ్యం'.'ఖండకావ్యం భవేద్జ్ఞావ్యం ఏక దేశాను సారిచ' అన్నారు. ఒక కథతో సంబంధం లేకుండా ఏదో ఒక భాగాన్ని లేదా ఘుట్టాన్ని తీసుకుని వివరించడమే ఖండకావ్య లక్ష్ణం.

చిన్నప్పుడు మేఘుసందేశం సినిమా చూసి అదే కాళిదాసు ప్రాసినది అన్న అపోహలో ఉండేదానిని. తరువాత రెండూ వేరు వేరని, ఇదొక విరహ కావ్యం అని తెలిసింది. విరహం నాకెందుకో అంతగా నచ్చయి. కానీ కాళిదాసు విరహకావ్యం చదివాక విరహం లో కూడా ఇంత అందం, ఆనందం ఉంటాయని తెలుసు కున్నాను. నవరసాలలో మొట్టమొదటటి స్థానం శృంగారానికి దక్కింది కనుక ముందుగా కాళిదాసు శృంగార రచనలని నాకు అభ్యాసించునటలో పరిచయం చేస్తున్నాను. ఆ ప్రకారంగా అభిజ్ఞాన శాకుంతలం తరువాత స్థానం మేఘుసందేశానికి ఇచ్చాను. ఈ మేఘుసందేశం ఒక 'ఖండకావ్యం'.'ఖండకావ్యం భవేద్జ్ఞావ్యం ఏక దేశాను సారిచ' అన్నారు. ఒక కథతో సంబంధం లేకుండా ఏదో ఒక భాగాన్ని లేదా ఘుట్టాన్ని తీసుకుని వివరించడమే ఖండ కావ్య లక్ష్ణం. ఈ మేఘుసందేశంలో పూర్వ మేఘుం (63 శ్లోకాలు), ఉత్తర మేఘుం (52 శ్లోకాలు) అని రెండే సర్దలు ఉన్నాయి.

కాళిదాసు రచించిన కావ్యాలకి ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. కాళిదాసు పుట్టుకతోనే పండితుడు కాదనీ, పెళ్ళయ్యాడే అమ్మపారి (కాళికాదేవి) అనుగ్రహం వలన పండితుడయ్యాడనీ అందరికి తెలిసినదే. అయితే పెళ్ళయిన వెంటనే కాళిదాసు భార్య 'వాగ్స్త్రి కశ్మీత్?' (వాక్కు ఏదన్నా నీకుండా?) అని అడుగుతుంది. ఈయన పండితుడయిన తరువాత, ఈ వాగ్స్త్రి కశ్మీత్లో ఉన్న మూడు పదాలనీ (వాక్, అస్తి, కశ్మీత్) తీసుకునీ ఒక్క పదంతో మొదల యేయట్టుగా ఒక్క కావ్యాన్ని (వాక్కుతో మొదలుపెట్టిన మహా కావ్యం రఘువంశం, అస్తితో మొదలుపెట్టిన మహాకావ్యం కుమారసంభవం మరియు కశ్మీత్తో మొదలుపెట్టిన ఖండ కావ్యం మేఘు సందేశం) ప్రాశాడు. ఆ ప్రకారంగా ఇందులోని మొట్టమొదటి శ్లోకం:

కశ్మీత్కొంతావిరహగురుణా స్వాధికారాత్మమత్తః
శాపేనాస్తంగమిత మహిమా వర్ధబోగ్యేణ భర్త్రుః
యక్షత్క్రే జనక తనయా స్వాన పుట్టోదకేమ
ప్రిధ్వచ్ఛాయాతరుమ వసతిం రామగిర్యాశ్రమేమ

అంటే తన విధులలో ఆశ్రధ్ఘ వహించటం వలన యజమాని ఆగ్రహానికి గురయి, తన విధుల నుండి తొలగించబడి, తన శక్తులన్నీ కోల్పోయి, యేడాది కాలం కాంతా (భార్య) వియోగంతో గడపవలననే శాపాన్ని పొందిన యక్కుడు, జనకుని కూతురు అయినటువంటి సీతాదేవి స్వానం చేయటం వలన పవిత్రంగా మారిన నీరు కలిగినటువంటి, దట్టమయిన నీడనిచేసే చెట్లు కలిగినటువంటి రామగిరి ఆశ్రమంలో ఉన్నాడు.

ఈ శ్లోకంతో నాయకుడయిన యక్కుని పరిచయం జరిగింది. దానికి రెండు విశేషణాలు వాడాడు. అవే స్వాధికారాత్మప్రమత్తః, అస్తంగమిత మహిమ. దీని ఆధారంగా కాళిదాసు విధి నిర్వహాటే ప్రధాన కర్తవ్యం అని చెప్పున్నాడు అనిపిస్తుంది. చేయవలసిన పని సరిగ్గా చేయకపోవటం వలన యక్కునికి కలిగిన అనర్థాలు ఉద్యోగం మరియు మహిమలు కోల్పోవటం, తద్వారా కాంతా వియోగం పొందటం. మనకి ధర్మార్థకామాలలో కూడా మొదటిది ధర్మ నిర్వహాటే కదా! అది సరిగ్గా చేయకపోతే అన్నిటికి దూరమయ్య ప్రమాదం ఉండని పొచ్చరిస్తున్నట్టు అని పిస్తుంది నాకు. అలాగే రామగిరి ఆశ్రమంలో ఉన్నాడు అని చెప్పాడు కానీ అదెక్కడుందో రెండు విశేషణాలతో చెప్పకనే చెప్పాడు. అవే జనక తనయా స్వాన పుట్టోదకేమ అనగా సీతాదేవి స్వానం చేయటం వలన పవిత్రమయిన నీరు, స్విధ్వచ్ఛాయాతరుమ అనగా ఎక్కువగా నీడనిచేసే చెట్లు. ఏటి ఆధారంగా తెలిసేది ఏమి టంటే సీతాదేవి వనవసం చేసిన చోటు అని. అదే చిత్రకూట పర్వతం. ఇటువంటి ఎన్నో రసవత్తరమైన శ్లోకాలతో ఆద్యంతం ఆకట్టుకున్న అద్భుతకావ్యం మేఘుసందేశం.

అరణ్యంలో విరహంతో ఉన్న యక్కునికి (యక్కులు సాధారణంగా కాముకులు కనుక వారికి కాంతా వియోగం భరించలే నటువంటిది) మేఘుడు కనిపిస్తాడు. కనిపించిన వెంటనే ఏమీ ఆలోచించకుండా మేఘునితో అలకాపురి (యక్కుల నివాసం)లో ఉన్న తన భార్యకి సందేశాన్ని పంపాలి అనుకుంటాడు. తీరాముడు సీతకి అంజనేయస్వామి ద్వారా, పాండవులు కారపులకి

శ్రీ కృష్ణని ద్వారా, నలోపాభ్యానంలో దమ యంతికి హంస ద్వారా, సందేశాలు పంపటం జరిగాయి. కానీ ఇక్కడ యత్కుడు- పాగ, వెలుతురు, నీరు, గాలి కలిసినటువంటి మేఘంతో (ప్రాణం లేని దానితో) సందేశం పంపబోతున్నాడు. ఆ మాత్రం కూడా కాళి దానుకి తెలియదు అని జనం భావించ కుండానే, కామార్థులకు (కామముతో ఉన్న వాడికి) అంత ఆలోచన ఎక్కడిది? అని తన కావ్యచిత్రాన్ని సమర్థించుకున్నాడు (పూర్వ మేఘం, నాల్గవ శ్లోకంలో).

పూర్వ మేఘంలో మేఘానికి మార్గ నిర్దేశం చేస్తాడు. ఆ ప్రకారంగా, చిత్రకూట పర్వతం (ప్రస్తుతం దీనిని మధ్యప్రదేశ్ లోని రాముగఢ అంటారు) మీద బయలుదేరిన మేఘం, మాల పర్వతం (ప్రస్తుతం దీనిని చత్తిస్సిగఢ అంటారు) మీదుగా ఆమ్ర కూట పర్వతం (నర్మదా లేదా రేవా నదీ జన్మస్తానం) వెళ్లి, అక్కడ నుండి దశార్థ దేశ (మాశవ దేశ పూర్వభాగాన్ని దశార్థ దేశం అంటారు) రాజధాని అయినటువంటి విదిశా (ప్రస్తుతం దీనిని భిలాసా అంటారు) నగరానికి వెళ్లి వేతవతీ (వింధ్య పర్వతాలకి ఉత్తర భాగంలో ఉధ్వావించిన ఈ నదిని ప్రస్తుతం ‘బేత వా’ అని పిలుస్తారు) నది అందాలని ఆస్యాదిస్తూ, కొంచెం చుట్టు తిరుగు అయినా ఉజ్జ్వలిని (మాశవ దేశ రాజధాని. దీనినే అవంతి అని కూడా అంటారు) వెళ్లి తప్పనిసరిగా (కాళి దానుకి ఆ ఊరి మీదా, శివుని మీదా ఉన్న మమకారంతో ఇది చేర్చాడు అనిపిస్తుంది) ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాలలో ఒకటయిన మహా కాలుని దర్శనం (సాయంకాల సమయంలో) చేసుకుని, శిష్ఠా (ఉజ్జ్వలినిలో ప్రవహించే నది) నదికి ఉపనదులయిన గంధవతి, గంభీర నదుల వద్ద సేదతిరి, దేవగిరి (ప్రస్తుతం దీనిని దోలతాఖాద్ అంటారు) పర్వతం వద్ద నివాసముండే శరవణభవ డయిన కుమారస్వామిని దర్శించుకుని, అక్కడ ప్రవహించే చర్యాశ్వతి (వింధ్య పర్వతాలకి వాయువ్యాదిశలో ఉధ్వావించిన ఈ నదిని ప్రస్తుతం ‘చంబల్’ అని పిలుస్తారు) నదిని దాటుకుంటూ, దశపురం (రంతిదేవుని రాజ ధాని నగరం), బుప్పువర్ధం (సరస్వతీ, దృష్టధ్వతి నదుల మధ్యన ఉన్న ప్రదేశం),

కురుక్షేత్రం (మహాభారత యుద్ధం జరిగినచోటు), కనఖలం (హరిద్వార వద్ద ఉన్న క్షేత్రం, ఇక్కడ గంగానది ప్రవ హిస్తుంది), హిమవత్పర్వతం మీదుగా కైలాసం చేరాక, ఆ ప్రక్కనే ఉన్న అలకానగరం (అనగా యత్కుల నివాసం) వెళ్లాలి.

ఉత్తర మేఘంలో అలకానగారాన్ని వివరించి, తన ఇంటికి దారి చెప్పి, తన భార్య గుర్తులు చెప్పి, వారిరువరికి (యత్కునికి, తన భార్యకి) మాత్రమే తెలిసిన కొన్ని సంగతులను చెప్పి (యత్కుని భార్యకి ఈ మేఘుడు నిజంగా యత్కుడు పంపినవాడే అని నమ్మకం కలిగించటం కోసం), తన గురించి బాధపడవద్దనీ, తాను త్వరగా వచ్చేస్తానని చెప్పమని మేఘుడిని రకరకాలుగా పొగిడి (తన పని జరగడం కోసం) మరీ పంపిస్తాడు. తీరా చూస్తే, మేఘం ఆ అలకానగరం వెళ్ళిసరికి యత్కుడే తన సంవత్సర కాలం పూర్తి చేసుకుని తన భార్యను చేరుకుంటాడు.

నాయకులు నాలుగు రకాలు. వారినే చతుర్విధ నాయకులు అంటారు. ధీరో దాతుడు (వీరత్వం అధికంగా వుండి ఆవేశం లేకుండా ఆలోచన కలవాడు ఉడా: శ్రీ రాముడు), ధీరోద్దతుడు (వీరత్వం ఎక్కువగా ఉండి ఆలోచన ఏ మాత్రం లేనివాడు ఉడా: భీముడు), ధీర లలితుడు (వీరత్వం, లాలిత్యం సమపాశ్చలో కలిసిన ప్రేమ స్వరూపుడు ఉడా: శ్రీ కృష్ణుడు), ధీర శాంతుడు (శాంతాన్ని అధికంగా కలిగిన వీరుడు ఉడా: గౌతమ బుద్ధుడు). కాళిదాను తన రచనలలో నాయకుడిని ఎప్పుడూ ధీరో దాతునిగానే మలుచుకుంటాడు. శాకుంతలంలో అదే జరిగి అభిజ్ఞాన శాకుంతలం అయ్యంది కదా! ఈ మేఘసందేశంలో కూడా నాయకుడైన యత్కుని ధీరోదాతునిగానే చూపాడు (పూర్వ మేఘం, మూడవ శ్లోకంలో).

శృంగార నాయికలు ఎనిమిది రకాలు. వారినే అష్టవిధ శృంగార నాయికలు అంటారు. వారిలో నలుగురిని ఎన్నుకుని, ఒక్కొక్కరిగా ఈ కావ్యంలో పూర్వమేఘంలో పరిచయం చేశాడు కాళిదాను.

త్వా మారూధం పవనపదవీ ముద్గహీతాలకాన్తాః

ప్రేత్కిప్యత్తే పథికవనితాః ప్రత్యయదాశ్ సస్త్వఃః

కః సన్వద్ధే విరహివిధురా త్వయ్యుప్సేక్షేత జాయాం

న స్యాదన్యోఖప్యహమివ జనోయః పరాధీనవృత్తిః

అంటూ ముందుగా పథికవనితాః అనగా ప్రోపిత భర్తుక లేదా ప్రోపిత పతిక గురించి చెప్పాడు. భర్త దూరంగా (పని మీద ఎక్కడికైనా వెళ్లినా, దేశాంతరం వెళ్లినా) ఉన్నప్పుడు తన గురించి ఆలోచిస్తూ విరహంతో ఉండే ప్రీని ప్రోపిత భర్తుక అంటారు. మేఘుడు కామ ప్రకోపన చేసేవాడు. అనలే విరహంతో ఉండే ప్రీని (మేఘుని) రాకతో, తమ భర్తతో కలవాలన్న కోరిక పెరిగి, భర్త కూడా అదే కాంక్షతో వస్తాడు అన్న ఆశతో తమ పాలబాగం మీద పడుతున్న ముంగురులను పైకి ఎత్తి నిన్న చూస్తారు. అటువంటి ప్రీని విడిచి అశక్తుడు, అస్వతంత్రుడు, పరాధీనుడు అయిన మగవాడు

తప్ప మరెవ్వరూ ఉండలేరు అంటాడు. ప్రస్తుతం యత్నుని పరిశైతి అదే కనుక అమెకు దూరంగా వున్నం దుకు చింతిస్తూ మేఘుని వెళ్లి తన క్షేమ సమాచారం తెలియ చేయమంటాడు. దీనికి సమర్థింపుగా ఉత్తర మేఘుంలో 21, 22, 23, 24, 25 శ్లోకాలలో యత్నుని భార్యలో ఉన్న ప్రోపిత భర్తక లక్షణాలన్నీ విశదికరిస్తాడు. నాకెందుకో కాళిదాసుకి ఈ ప్రోపిత భర్తక అంటే ప్రప్తేక అభిమానం అనిపిస్తుంది. అభిజ్ఞన శాకుంత లంలో కూడా శకుంతలని ప్రోపిత భర్తక (దూర్యాస మహాముని శాపానికి కారణమయినప్పుడు) గానే చూపిస్తాడు.

గచ్ఛస్తోనాం రమణవసతిం యోషితాం తత్త్వస్తుం
రుద్ధాలోకే నరపతి పథే సూచి భేద్య, ప్రమాభిః
సౌదామున్యా, కనక నికషస్తిస్థయో దర్శయోర్యం
తోయోత్పుర్ధస్తితముఖరో మాస్యబూర్జుక్కవాస్తాః

అంటూ రమణవసతిం గచ్ఛస్తోనాం అనగా అభిసారిక గురించి చెప్పాడు. అందంగా అలంకరించుకుని, ప్రియుని వద్దకు తాను వెళ్లే ప్రీని అభిసారిక అంటారు. ఉజ్జ్వలునిలోని ప్రీలను వర్ణిస్తూ చెప్పిన ఈ శ్లోకంలో అక్కడి అభిసారికలు (స్త్రీలు) రాత్రి పూట ప్రియుని ఆవాసానికి బయలుదేరతారు కనుక ఆ సమయంలో నువ్వు (మేఘుండు) మెఱుపులతో దారి చూపు కానీ ఉరు ముతూ వాన పడి వారిని భయపెట్టకు. వారసలే మిక్కిలి భయస్తులు అని మేఘుడిని హెచ్చరిస్తూ ప్రీలతో సున్నితత్వం వహించాలని చెప్పాడు. పూర్వ మేఘుంలో ఉజ్జ్వలునిలోని (కాళిదాసు నివాస స్థలం) అభిసారికలు ప్రియుని వద్దకు వెళ్లేటప్పుడు ఎలా ఉంటారో చెప్పిన కాళిదాసు ఉత్తర మేఘుంలో (తొమ్మిదవ శ్లోకంలో) అలకాపురిలోని (యత్నుని నివాస స్థలం) అభిసారికలు తమ ప్రియుని వద్ద నుండి వచ్చేటప్పుడు ఎలా ఉంటారో వివరిస్తాడు. దీని ద్వారా కాళిదాసు పురుషుల ఏకపత్రీత్వం, స్త్రీల పాతిపత్వం ఇష్టాధీనమే కానీ కృతిమం కాదు అని చెప్పున్నాడని పిస్తుంది. మన నాయకుడయిన యత్నుడు ఏకపత్రీత్వం, ముందుగా చెప్పుకున్నట్టు ధీరోదాత్ముడు కాకపోతే తన భార్యకి మేఘుడిని బ్రతిమాలుకుని మరీ సందేశం పంపవలసిన అవసరం లేదుకదా! అలా మన నాయకుని ధీరోదాత్మ లక్షణం మళ్ళీ చూపాడు.

తస్మిన్నాలే నయన సలిలం యోషితాం ఖట్టితానాం
శాస్త్రిం నేయం ప్రణయిభిరతో వర్ధుబ్ధానోప్య జాప
ప్రాలేయాన్సం కమలవదనాత్మేఖి హార్యం నలిన్యాః
ప్రత్యాపుత్పత్పుయి కరరుధి స్వాదనల్యాభ్యసూయః

అంటూ ఖట్టితానాం అనగా ఖండిత నాయక గురించి చెప్పాడు. రాత్రంతా పరప్రీతో గడిపి, తల్లువారిన తరువాత రతి చిహ్నాలతో ఇంటికి వచ్చిన భర్తని చూచి దుఃఖించే ప్రీని ఖండిత అంటారు. ఆ సమయంలో అనగా సూర్యోదయ సమయంలో ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన భర్తలు తమ భార్యల కన్నీరు తుడుస్తారు. ఈ శ్లోకంలో పద్మం అనే ఖండిత ప్రీ ముఖము నుండి కారే మంచు అనే కన్నీచీని తోలగించే భర్త (లేదా ప్రియుండు) సూర్యుడు

అని వర్ణించాడు. అటువంటి సూర్యునికి నువ్వు (మేఘుండు) అడ్డు రాకుండా, తన కిరణాలు అనే చేతులతో మంచు అనే కన్నీచీని తుడువనివ్వు, ప్రేయసీ ప్రియుల మధ్యలో నువ్వెందుకు? అడ్డు తోలగు అంటూ హితోపదేశం చేస్తున్నాడు.

తస్యాత్మభే ప్రణయిన ఇవస్తస్త గజ్జాదుకులాం
న త్వం దృష్టో న పునరలకాం జ్ఞాస్యనే కామచారిన్
యాః కాలే వహతి సలిలోద్ధారముచ్చేర్పిమానా
ముక్కాజాలగ్రథిత మలకం కామినీ వాభ్ర బృష్టమ్
ఈ శ్లోకంలో స్వాధీన పతిక లేదా స్వాధీన భర్తక అనే

నాయికను ప్రతిచించిస్తున్నాడు. ఇందులో కైలాస పర్వతాన్ని నాయకుని (ధీర లలితుడు)గా, అలకా నగరాన్ని నాయిక (స్వాధీన పతిక)గా భావించి వర్ణిస్తున్నాడు కవి. స్వాధీన పతికలోని ప్రేమకి, సుగుణాలకి పూర్తిగా వశమయిన ప్రియుడు అమెను అనునిత్వం లాలిస్తూ ఉంటాడు. అలిగిన ప్రేయసిని లాలించే ప్రియుడు అమెను తన తొడపై పదుకోపెట్టుకుండే ఆ ప్రీ రూపం ఎలా ఉంటుందో, కైలాస పర్వతంపై ఉన్న అలకానగరం అలా వుండని కవి భావన! అక్కడ ఆకాశంలో జాలువారే గంగానది ఈ ప్రియురాలు (అలకానగరం) కట్టుకున్న తెల్ల పట్టుచీరలా ఉంది!

‘ఉపమా కాళిదాసస్య, అర్ధాంతరన్యాసోపి విధియతే,’ అంటారు. ఈ కావ్యంలో నాకు నచ్చినవి చాలా ఉన్నా, మిక్కిలి ఆకర్షించిన కన్ని ఉపమానాలు:

అమ్రుకాట పర్వతాన్ని, అక్కడ ప్రవహించే రేవా నదినీ వర్ణిస్తూ ఏనుగు ఆకాశంలో ఉన్న పర్వతానికి, పాయలు పాయలుగా ప్రవహిస్తున్న నది ఆ ఏనుగు పెట్టుకున్న విభూది రేఖల వలె ఉన్నది అంటాడు.

మార్గ మధ్యలో కనిపించిన ‘నిర్వింధ్య’ నదిని ఒక ప్రీగా, మేఘుండు తన ప్రియునిగా భావిస్తూ, నదిలో వచ్చే సుడులను ఆ ప్రీ యెమక్క నాభిగా అభివర్ణించడం.

చర్యాణ్యతీ నదిని ఆకాశం నుండి చూస్తే భూదేవి మెడలో ధరించిన ఒంటి పేట ముత్యాలహరంలా కనిపిస్తోంది, ఆ సీటి కోసం నువ్వు (మేఘుండు) వంగితే ఆ ముత్యాల హరం మధ్యలో ఉన్న ఇంద్ర సీలమణిలా ఉంటావు అంటాడు.

ఇటువంటి ఎన్నో అద్భుతమయిన ఉపమానాలతో మనోజ్ఞ సీమకి తీముక్కొన్నాడు కాళిదాసు. చదువుతున్నంతసేపూ ఆ ప్రదేశాలన్నీ అక్కడే ఉండి చూసినట్టు అనిపిస్తుంది. ఇందులో ప్రాసిన ప్రతీ శ్లోక్కాన్నీ ఒక చిత్రంగా గియచ్చు. భావకులు ఆ పారవశ్యం నుండి తేరుకుని బయటకి రావటం చాలా కష్టం. ఏమి ఉపమానాలు! ఏమి విశేషణాలు! ఏన్ని అలంకారాలు! ఆహా! ఒక మహాదుష్టం చూసిన అనుభూతి దక్కింది. విరహం, తన్నుయత్వం, భక్తి, ప్రేమ, అనురాగం, శృంగారం, ప్రకృతి వర్ణనలూ, సందేశాలూ అన్నిటినీ సమపాణ్ణల్లో పండించినటు వంటి మేఘుందెశం ఒక చక్కని కావ్యం అనడంలో అతిశయోక్తి లేదు.

<http://navarasabharitham.blogspot.com>

రెప్పలహాద్మ శ్రీళ కొన్ని

నా ఊరు రాధిక

రెండు కన్నిటి చుక్కల
సంకెళ్ళు తెగితే
వేనవేల సందాల వేదన
వరదై ఊప్పెవై
ముల్లోకాలను ముంచెత్తదూ?
అందుకే
ఓ నా కన్నిటి చుక్కు
కనురెప్పల మాటున
బద్దికగా ఒదిగిపో
బాధించేవారు మనవారే...

కాలం కడలిలో ఎడతెరగని ప్రయాణం
వసంతాలు యుగాలు
రెప్పల హాద్మలో దాగిదాగి
ఓ సంఘటన రూపంలో
సరిహాద్మ దాటిన క్షణాన...

గతమంతా కరిగి కరగని స్ఫూర్తిగా
అనుభవాలు తనువుని
జ్ఞాపకాలు మనసుని
కుదిపి కుదిపి ప్రశ్నిస్తుంటే...

సహనపు పరదా అంచున ఊగిసలాడుతున్న
కన్నిటి చుక్క
చెంపలపై వేగంగా జారిపడింది...

నేనెళ్ళిపోయానన్న బాధేమో
ఊరి మధ్య రావిచెట్టు
ఆకురాల్చేసింది

తన అవసరం లేదనుకుందేమో
రచ్చబండ బీటలేసింది

గుడి మెట్టు, చెరువు గట్టు
నాకోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్టున్నాయి

జామచెట్టుకేసిన ఊయల
కిరు చప్పుళ్ళ ఊసేలేదు

ఇక రానుకున్నారో ఏమో
అయినవాళ్ళు కొందరు
చెప్పకుండానే దాటిపోయారు

ఇపుడా ఊరు
నా చరిత్రకి
శిథిల సాక్షంగా మాత్రమే మిగిలింది

తిరిగి వెళ్ళకపోయినా బాగుండును
జ్ఞాపకాల్లో అయినా సజీవంగా వుండేది నా ఊరు

ప్రహిత కొల్లి కంప్యూటర్ ఐన్‌లో
పోస్ట్ గ్రాఫ్యూమెప్స్ చేసారు.
ముబాయిలో నివాసం, యూనివరిటీలో
ఉద్యోగం. ఫోలోఫ్ఫి, పుస్తక పరసం,
బ్లగ్ రాయటం హాబీ.

ఎస్కూన్‌నెలో ఊండే రాధిక తేచిన
భావాలకు తెలిసిన భాషలో
మాటలల్లుకుంటూ ఆనందించే
పల్లెటూరి ఆడపడుము. వాళ్ళ
ఉరన్నా, ఊరి వాళ్ళన్నా ఇష్టం.

వారసత్వం

శ్రీనిస్ బుల్లికుమార్ డోక్

ఆ గది తలుపు మూసి ఉంది. అటుషైపున కోడళ్ళు, కొడుకులూ ఏవో సీరియశ్శు చూస్తున్నారు. అవతల గదుల్లో మనవశ్శు గెంతుతున్న చప్పుడు, చెవిటిమిషన్ లోంచి కొడ్డికొడ్డిగా తెలుస్తోంది సుబ్బారాయుడు మేష్టారికి. తెల్లారితే ఒకటో తారీకు. అంటే, పెద్ద కొడుకు బాఱు ఆయన్ని ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళే రోజు. బాత్రాములో జారి పడిపోయారాయన, నాలుగు నెలల నాటి మాట. ఆపరేషను చేశారు. తరవాత ప్రతి ఒకటినా చెకప్పు. ఆసుపత్రికి వెడితే ఆయన మనసంతా అదోలాగ అయిపోతుంది. ఏదో తెలియని గుబులు.

ఆందోళన పేరుకున్న మొహలనీ, బ్రతుకుమీద ఆశ చావక ఎల్లగైనా తమని కాపాడమని డాక్టర్ కాళ్ళావేళ్ళ పడే జీవాలనీ, వారి తాలూకు మనుషులనీ చూడాలంటే అయినకి నరక ప్రాయంగా ఉంటుంది. ‘డాక్టరేవన్నా దేవుళ్ళ? పైవాడు ఒహసారి నుదుట్ట రాసేశాకా, మార్చుడం ఎవరితరం? అయినా ఎంత కాలం బతికినా ఇంతేకదా. ఒహ బంధం వదలడం, మరికొన్ని లంపటాలు తగిలించుకోవడం. ఎన్నోళ్ళినా తీరదు ఈ బతకాలన్న ద్వార. దానికోసం అందరి ముందూ ఎందుకే దేహీలూ, దేబిరింపులూనూ? ఎన్నోళ్ళ కోతికమృచ్చాట?’ అనుకుంటారాయన. అయినకి కొడుకులూ, కోడళ్ళ మీద ప్రేమ లేకా కాదు, మనవళ్ళంటే మమకారం కలగకా కాదు. అయినా అయినలో ఈ నిశ్చలత్వమూ, నిశ్చితత్వమూ కలగడానికి కారణం, అయినకి తన మరణాన్ని గురించి ముందే తెలియడమే.

భట్టువిల్లి సిద్ధాంతిగారు నలభై యేళ్ళనాడే చెప్పారు, ‘సుబ్బారాయుడు, సువ్వు నీ డెబ్బె ఎనివిదో ఏట, మీ ఇంట్లోనే, ఓనాడు రాత్రి నిద్రట్లోనే శరీరం ఖాళీ చేసేసి వెళ్ళిపోతావయ్యా,’ అని. తన జీవిత విషయంలో అయిన చెప్పినవన్నీ జరిగాయి ఇంతవరకూ. కాబట్టి ఇది కూడా జరిగి తీరుతుండని సుబ్బారాయుడు మేష్టారి విశ్వాసం. అంచేతనే నిబ్బరం. అయినా సమయం దగ్గర పడుతున్నకొద్దీ అయినలోనూ ఏదో అలజడి మొదలయింది అంతర్లీనంగా. ఆలోచించగా ఆలోచించగా, ఆ అలజడికి కారణం తెలిసింది. అయిన మంచం పక్కనున్న బుల్లి అలమారా.

మేష్టారికో గుర్తొచ్చింది. మెల్లిగా అలమారా తలుపు తీసి, కింది సారుగు లాగారు. తెలుపు, నీలం రంగుల, చిరిగిపోయిన గజేంద్రమాక్షం బైటికి తీసారు. పిల్లలకి పారం చెబుతున్నప్పుడు, అక్కడక్కడా తన దస్తారీతో రాసుకున్న రిమార్పులు, దిద్దుకున్న అచ్చుతప్పులతో, మధ్యలో అక్కడక్కడా ప్రింటు చెరిగిపోయి, కాగితాలు కాస్త కాస్త చిరిగిపోయి, తన వార్డక్యూన్ని కూడా కాస్త పంచుకుంటున్నదా ఆ పుస్తకం, అనిపించింది మేష్టారికి. ఏదో పేజీ తిప్పారు.

అంతా మసకగా ఉంది. ఒకసారి కళ్ళజోడు తీసి, లుంగి తో బాగా తుడిచి, పెట్టుకుని మళ్ళీ చూసారు, ఈసారి ఒక్క పిసరు మెరుగనిపించింది. ‘కరి దిగుచు మకరి సరసికి...’ తరువాత కాగితం చిరిగిపోయింది. పద్యాన్ని గుర్తు తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నించారు మేష్టారు. ఎంతో ప్రయత్నం చేసిన మీదట ఒక్క ముక్క గుర్తొచ్చింది. ‘కరి దరికిని మకరి దిగుచు...’ అటుపైన గుర్తు రాలేదు. ‘ముసలితనానికి మతిమరపు తోడయింది గావాల్సు. ఎవరిని అడగాలి? ఇంగ్లీష్ మీడియం చదువుకున్న పిల్లలకి పోతన ఎవరో చెప్పాలి ముందు. కొడుకులకి అన్నిటా తగినవాళ్ళు కోడళ్ళు. అయినా ఇప్పుడివి ఎవరికి కావాలి? తనకి కావాలి, తన

లాంటి కొన్ని ముసలిప్రాణాలకి కావాలి. అంతేనా? ఈ విలువలూ, ఈ జీవితసత్యాలూ, ఈ సారస్వతమూ, తెలుగువాళ్ళకే దక్కిన ఈ అరుదైన వారసత్వ సంపదా ఇలా వెళ్ళిపోవలసిందేనా? దీన్ని అందుకునే వారసుడు ఒక్కడూ లేదూ?’ ఇదే అయిన దిగులూ, అలజడికి మూలం.

ఇంతలో తలుపు తీసిన చప్పుడయింది. కొడుకు బాబు. “నాన్న, ఇంక పడుక్కో, రేపు డాక్టరు చెకప్పు. పాట్టున్నే లేచి త్వరగా తయారపు. ఓ పేంటూ, పర్సూ వేసుకో.” తలుపు మళ్ళీ మూసుకు పోయింది. ఏదో చెబుదామనుకున్న మేష్టారి మాట పెదాలలోనే ఉండిపోయింది. ఆయన జీవితంలో ఏ సందర్భమూ సమయాన్ని పాటించలేదు. అందరికన్నా ఎంతో ముందుగా పెళ్ళి, మరెంతో చివరగా పిల్లలు. వాళ్ళు చదువులకొచ్చేసరికి తెలుగుబడులే లేపు, ఇహ మేష్టార్ల సంగతి సహసరి. రావలసిన దానికన్నా ఎంతో ముందొచ్చిని వార్డక్యూం. ఎటొచ్చీ టైము కొచ్చినవల్లా బీపీ, సుగరూ, కంటి, చెవి నరాల బలహీనతలే.

నిద్రపట్లని మేష్టారు తన అలమారాలో ఉన్న రెండు సినిమా ఫాటోలకేసి తనివితీరా చూస్తూ కూర్చున్నారు. ఎ మూడో రూమునో కునుపట్టింది.

మర్మాడు ఆసుపత్రిలో చెకప్పకి రెండుగంటలయింది. అనక బాబు మందులు కొనడానికి వెళ్ళాడు. మేష్టారు ఒక బెంచీ మీద కూర్చున్ని, వచ్చే పోయే రోగుల్ని, వైద్యులనీ నిర్మిష్టతతో చూస్తున్నారు.

“మీరు మా సుబ్బారాయుడు మేష్టారు కదూ...” అతను మళ్ళీ అడిగాడు.

మేష్టారి కేదో అస్పష్టంగా వినబడింది. పక్కకి చూసి, చెవి మిషను సర్దుకుని “డాక్టరుగారా? మా అబ్బాయి మందులు తేవడానికి వెళ్ళాడు. అయినా ఇందాకా నన్ను చూసిన డాక్టరు మీరు కాదే...” అన్నారు మేష్టారు.

“అపును. నేను పక్కవార్షులో హెల్చ్ కేంప్ కోసం అమెరికా నించి వచ్చిన స్పెషలిష్టుని. ఇంతకీ మీరు మా సుబ్బారాయుడు మేష్టారేనా?”

మేష్టారి కళ్ళ ఒక్కసారి మెరిసాయి. “అవును, మీరు...?”

“నేను మేష్టారూ, మీ శ్రీనివాసుని, రాజగోపాలస్వామి గుడి పక్కిల్లు మాది. మీదగ్గర తెలుగు నేర్చుకున్నాను చిన్నప్పుడు. గుర్తు పట్టరా?”

“కాస్త గేపకం వస్తోంది, అయితే నువ్వుప్పుడు అమెరికా డాక్టరువా?”

“అపును మేష్టారూ, కార్బియాలజిష్టుని, ప్రతి ఏటా ఒకసారి ఈ ఆసుపత్రికి వచ్చి హెల్చ్ కేంప్ చేస్తాను, కొంతమంది డాక్టరు స్నేహితులతో కలిసి. ఏదో ఉడతా భక్తిగా, పుట్టిన నేలకి నా వంతు సాయం. మిమ్మల్ని కలుసుకోవాలని చాలా ఏట్టు ప్రయత్నిం

చాను. ప్రాదరాబాదు వచ్చేశారని విన్నాను. గానసభలోనూ, రవీంద్రబారతిలోనూ కూడా వాకబు చేశాను. అక్కడి సాహిత్య, సంగీత సభలకేవన్నా వస్తోరేమోనని. కానీ ఎక్కడా మీ వివరాలు దొరకలేదు, ఇన్నేళ్ళకి మిమ్మల్ని కలిశాను. నా అదృష్టం. మీ అబ్బాయినడిగి మీ ఎట్రసు తీసుకుంటాను. సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చి కలుస్తాను.”

ఏం జరుగుతోందో తెలిసేలోపే అతను పాద నమస్కారం చెయ్యడం, మేఘారు అప్రయత్నంగా ఆశీర్వదించడం జరిగి పోయాయి. ఇంతలో బాబు వచ్చాడు. అతని దగ్గర ఎట్రసు తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు డాక్టరు శ్రీనివాసు. కొడుకుతో ఇంటి కొచ్చేశారు సుబ్బారాయిడు మేఘారు.

సమయం ఎంతకీ కదలటం లేదు. అయిదవుతోంది. మనవళ్ళ సందడి మొదలైంది. ఆఫీసు జీవాలన్నీ గూటికి చేరు తున్నాయి. లిప్పు కింద కెళుతోంది, ఆగుతోంది, పైకెకుతోంది. ఎవరెవరో వస్తున్నారు, పొతున్నారు. వాళ్ళలో ఎవ్వరూ డాక్టరు శ్రీనివాసు కారు. అలా ఎప్పటికో... ఆరయ్యంది. చేతిలో పేద్ద సంచితో వచ్చాడు శ్రీనివాసు. దానిలో బుట్టెడు పణ్ణ. అతని అభిమానమంత తియ్యటి పణ్ణ, అతని సంస్కారమంత మేలిమి పణ్ణ. పణ్ణన్నీ అందుకుని, ఇద్దరినీ మేఘారి గదిలోకి పంపేశారు ఇంటిపాట్చు. అప్పటికే పెట్టి ఉంచిన టీ వేడిచేసి ఇచ్చేసి, ఎప్పటి లాగే తలుపు దగ్గరకి లాగేశారు.

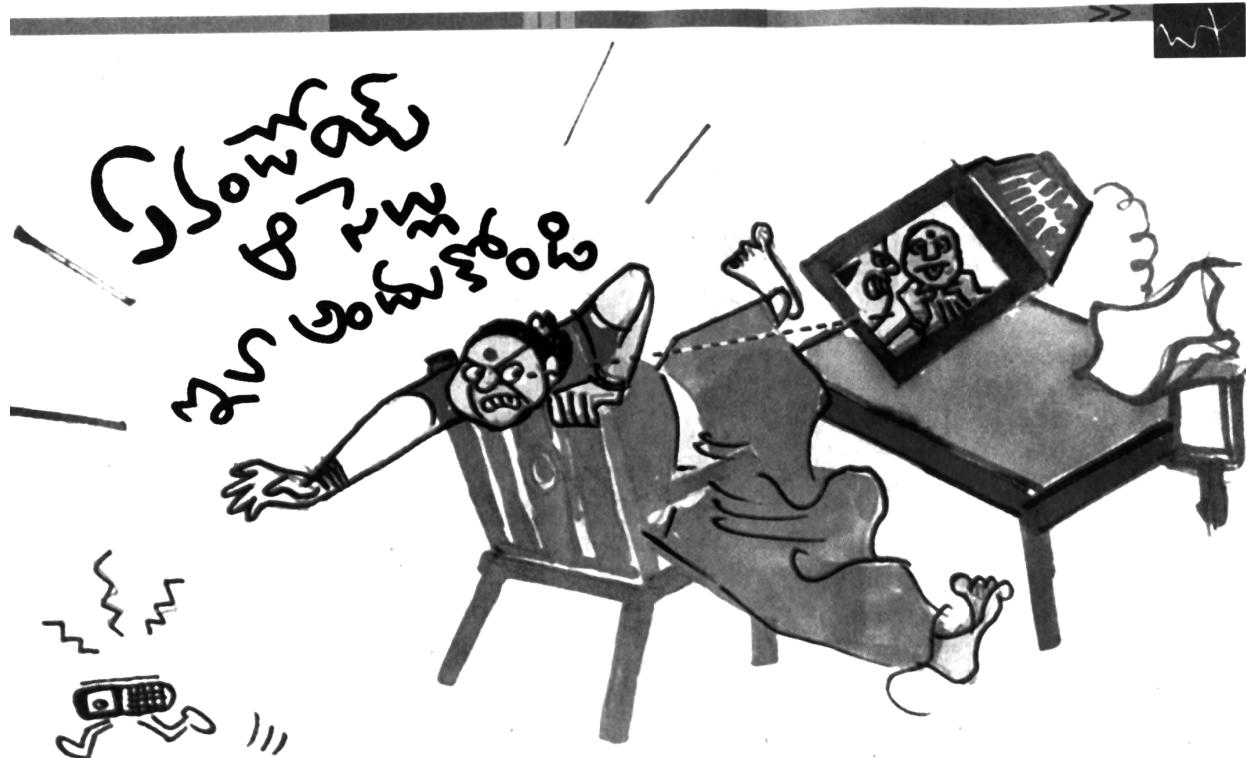
లోపల మేఘారికి మాట రావటం లేదు. శ్రీనివాసు చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నారు. స్వాలు వదిలిన తరవాత నించి,

ఈనాటి వరకూ తన ప్రశ్నానం గురించి, తన కుటుంబం గురించి, వివరాలు చెప్పాడు శ్రీనివాసు. అస్తకిగా విన్నారు మేఘారు. తన శిష్యుడు ఇంతవాడయినందుకు పొంగిపోతున్నారు. ఎంతో సేపబికి మాటల్లాడారు. “ఒక్క మాట అడుగుతాను, నిజం చెప్పి, నేను చెప్పిన తెలుగు, జీవితంలో నీకేవన్నా ఉపయోగపడిందా?”

“మేఘారూ, మీరు నేర్చినది కేవలం ఒక భాష కాదు, విలువలతో కూడిన ఒక జీవన విధానాన్ని నేర్చారు. శతకపద్మాలు, నీతికథలు, భారత భాగవతాల ఘుట్టాలు, బాల రామాయణాలు, అన్నమయ్య పాటలు, దేశభక్తుల గాథలు, కవిపండిత పోషకులైన చక్రవర్తుల కథలు, చాటువులు... ఎన్ని చెప్పారో. వాటిలో కాస్త యినా గుర్తుపెట్టుకుని, అవి చెప్పిన మంచినీ, నీతినీ పాటిం చాము కాబట్టి, ఈనాడు మా కాళ్ళ మీద మేము నిలబడి, నలుగు రికీ కాస్త సహాయం చేయగలుగుతున్నాము. ఈనాటి చదువులు ఏ పుస్తకాల్లో అయినా దౌరుకుతాయి. కానీ, మీరు నేర్చినది నిజమైన బ్రతుకు చదువు. పొతనగారన్నట్టు చదువులలో మర్కుమెల్ల నేర్చిన చదువు... ఆ చదువే లేకపాతే, ఇవాళన్న రోజున ఈ డాక్టరుగిరి లేదు, ఈ శ్రీనివాసూ లేదు.”

మేఘారికి మెల్లిగా నమ్మకం కుదురుతోంది. “నీకు ‘వినరో భామిని’ అన్నమయ్య పాట గుర్తుందా? ఉంటే ఓసారి పల్లవి పాడగలవా?” మెల్లిగా అడిగారు తటుపటాయిస్తూ.

“వినరో భాగ్యము... మేఘారూ, నేను కాస్త సంగీతం నేర్చు కున్నాను అక్కడికెళ్ళాడు, ఏదో ఆత్మ సంతృప్తి కోసం పాడుకుంటూ ఉంచాను...” అంటూ పల్లవి పాడి వినిపించాడు శ్రీనివాసు.

“బావుంది. ‘భాగ్యమే’ కరెక్సు. చక్కటి సంకీర్తన,” అన్నారు అభినందనగా. ఆయన కళ్ళలో ఆనందబాధ్యాలు. “సికోనమే ఇన్నాళ్ళు నిరీక్షణాను. ఇదిగో, ఈ అలమారా నా ఆస్తి. ఈ పుష్టకాలు నా నేస్తాలు. ఈ రెండుఫాటోలూ నా రెండు కళ్ళు,” అంటూ బైటికి తీసారు. ఒకటి శ్రీకృష్ణదేవరాయల వేషంలో రామారావు ఫాటో, ఒకటి తెనాలి రామకృష్ణ వేషంలో నాగేశ్వరరావు ఫాటో. “ఎందరు చక్రవర్తులున్న కృష్ణరాయల వారికి సాటిరారు. సాహితీ సమరాంగణ చక్రవర్తి, స్వయానా గొప్ప కవి, అష్ట

దిగ్జాల నందించిన ఆత్మబంధువు. ఇక తెనాలి రామకృష్ణని గురించి చేపేదేమున్నది, అతని హాస్యం, చమత్కారం, పాండిత్యం, అతని కతనే సాటి. పీరి కాలంలో నేను లేకపోయినా, నేనునుంతకాలం పీరిని నా జీవితంతో మమేకం చేసుకున్నాను. నా తరువాత వీటి గతి ఏమిటా అని మధనపడ్డ మాట వాస్తవం. ఏనాడో, మన పూళ్ళోకల్న స్వాడియోవాడు ఫ్రేము కట్టి ఇచ్చిన అమూల్యమైన బహుమతులివి. ఇవ్వాల్చి వీటికి స్వర్న ఆలంబన దొరికింది. ఇంకా ఇవిగో, మన గజేంద్రమోక్షం, శతకాలు, బాలరామాయణం, భాగవతరత్నాలు, సాక్షి వ్యాసాలు, శ్రీపాద వారి అనుభవాలూ, జ్ఞాపకాలూ. ఇంకా ఎన్నో అరుదైన వావిళ్ళవారి పుష్టకాలు. ఇది చూడు, శ్రీమతి స్థానాపతి రుక్మిణమృగారి ‘దేవీ భాగవతం.’ జీవితంలో ఒకసారైనా చదివి తీరవలసిన పుష్టకాలివి. ఇప్పుడు ముఢటలోనే లేనివి, మరెక్కడా దౌరకనివిని. ఇవి నువ్వు మీ ఇంటికి పట్టుకెళ్ళాలి. వీటిని చదివి, వీటిలో కాస్తయినా నీ పిల్లలకి చెప్పాలి. కాదనవద్దు...” అన్నారు ప్రాథేయపూర్వకంగా.

“మేఘారు, ఇది నేనెప్పుడో చేసుకున్న పుణ్యం. వీటిని ప్రాణప్రదంగా చూసుకుంటాను, నేను ఇంకా మనసుపెట్టి తెలుసుకుంటాను. మా పిల్లలకి కూడా కాస్త కాస్త చెబుతాను, మీ పాదాల మీదట్టు;” అన్నాడు శ్రీనివాసు, భావోద్యోగాన్ని అపుంటూ.

పట్టు తెచ్చిన సంచీలోనే, సారస్వత సుమాలని నింపుకుని

వెళ్ళిపోయాడు శ్రీనివాసు. నిశ్చింతగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు మేఘారు, ‘ఇంక భయం లేదు,’ అనుకుంటూ.

వారం రోజుల తరువాత అమెరికాలో, వాళ్ళింట్లో రెండుఫాటోలూ బైటికి తీశాడు శ్రీనివాసు. అరేళ్ళ పిల్ల వచ్చి అడిగింది, “నాన్న, ఎవరీ రాజగారు?”

“నీకు కథలలో చెబుతానే, చక్రవర్తి, కృష్ణదేవరాయలు గారు...”

“మరి ఈ అంకుల్ ఎవరు?” అడిగాడు మూడేళ్ళ కొడుకు.

“అయినే తెనాలి రామకృష్ణ కవిగారు...” శ్రీనివాస్ మాట పూర్తి చేసేలోపు కొడుకు అన్నాడు, “ఒి, మేక తోకు మేక గారా. ఈయన నా రూంలో ఉంటారోచ్...” అని తీసుకెళ్ళిపోయాడు.

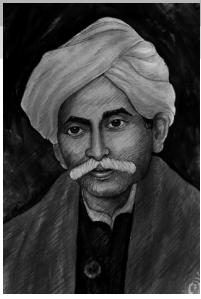
అప్పటికే అమ్మాయి కృష్ణరాయలవారిని తన తలకట్ట, గోడపై అలంకరిస్తూ ఉంది. కూడా తెచ్చుకున్న పుష్టకాలని, భక్తి భావంతో తీసుకెళ్ళి, తన వైపునున్న నైట్ స్టోండ్ సారుగుల్లో పెట్టుకున్నాడు శ్రీనివాసు. భార్య వచ్చి ఒక పుష్టకం తీసి ఇచ్చింది. శ్రీనివాసు చదవటం మొదలుపెట్టాడు. అమె అతని గుండెల మీద తల ఆంచుకుని శ్రద్ధగా వింటోంది.

నేపథ్యంలో లీలగా, కచ్చపి తంతులపై సామగానం వినబడుతోంది. □

అమెరికా ముఖ్యపూడిగా, అట్లాంటా బుదుగుగా పేరున్న శ్రీనివాస ఫణికుమార్ డోక్కు జననం అమలాపురంలో. ఈయన రాసిన కథలు, కబుర్లు పల్లకి, ‘బేకిటేజీ’ అన్న పుష్టకాలుగా ప్రచరించబడ్డాయి.

నటో ఆధ్వర్యంలో అంటోలో మహాకవి గురజాడ 150 జయంతి స్వర్ణిత్వాలు

మహాకవి గురజాడ 150వ జయంతి ఉత్సవాలు నాటా (NATA), తెలుగు సంఘం ఆధ్వర్యంలో 3 మార్చి 2012 న ఆల్ప రెట్ట జార్జియా బ్రిందావన్ రెస్టారంట్లో ఘనంగా జరిగాయి. ఈ ఉత్సవాలకు సుమారు 250 మందికి పైగా విచ్చేసిన ఆహాతులు సాంస్కృతిక, సాహిత్య కార్యక్రమాలను అస్వాదించారు.

ఆధునిక తెలుగు కవిత్వంలో ఛందస్యలోనూ, భాషలోనూ, భావ వ్యక్తికరణలోనూ కొత్తదనాన్ని ప్రవేశపెట్టి, తన తర్వాతినీ, తన తరువాతి కాలంనాటి కవులను ప్రభావితం చేసిన క్రాంతదర్శి గురజాడ అప్పారావు. ఆధునిక భాషా, సాహిత్యాల యుగానికి అదికావ్యమనదగిన రచన గురజాడ ‘కన్యాపుల్గా’ నాటకం. సమకాలీన జీవితం తెలుగు సాహిత్యానికి సహజమైన, సుందర మైన కావ్య వస్తువయింది. ఈయన సాంఘిక, సామూజిక దురాచారాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడిన వైతాళికుడు. అభివృద్ధి అంటే మనిషికి కూడు, గూడు ఉండాలనీ, సాటి మనిషిని ప్రేమించడం దేశభక్తి అనీ చాటిచెప్పారు.

ప్రతి తెలుగు సంఘానికి గురజాడగారంటే అభిమానం ఉన్నప్పటికీ నాటా అట్లాంటా గురజాడగారి ఉత్సవాలను జరిగిన మొదటి అమెరికా తెలుగు సంఘం అని చెప్పటానికి ఏంతో గర్వంగా వుంది. సభ జ్యోతి ప్రజ్యలనతో మొదలై, గురజాడ వారి గత స్ఫురుతులను మరియు వారి యొక్క రచనలను గురించి గుర్తుతెచ్చుకున్నారు.

ఉత్సవ కార్యక్రమాన్ని జరపవలసిందిగా బాలా ఇందుర్తి, డా. విజయ వేములపల్లి, రావు ఓలేటి, రవి కందిమళ్ళ, శ్రీని వంగిమళ్ళ, డా.సత్యనారాయణ రెడ్డి, దిలీవు రెడ్డి తుంకి, గౌతమ్ గోలి, రామన్ దొడ్డ మరియు రమేష్ చాపరాల గార్లను సభావేదిక మీదకు ఆహ్వానించడం జరిగింది.

బాలా ఇందుర్తిగారు మాట్లాడుతూ గురజాడగారి ముది మనవడు అట్లాంటాలో మన అందరి మధ్య వున్నాడు అని తెలియ చేపినప్పుడు సభాసదులందరూ ఆశ్చర్యానికి గురికావడం

జరిగింది. బాల గారు గురజాడగారి ముది మనవడు మరియు సాహిత్య పిపాసి అయిన శ్రీ ఓలేటి రావుగారిని సభకు పరిచయం చేసారు. రావుగారు తమ పూర్ణీకుల అనుభవాలను తన మధుర మైన స్వరంతో, తన భాష పటిమను రంగరించి ఆహాతులను ఆకట్టుకున్నారు.

మృదు మధురమైన పాటలు సభాసదులకు వీనులవిందు చేసాయి. వెంకట చెన్నుభాట్లు, రామ్ దుర్యాసుల, ఘణి డోక్కు, ఉష, స్నేహలక్ష్మి వేదాల మరియు పద్మ పుచ్ఛగార్లు తమ పాటలతో సభాసదులను సమ్మాహింపజేసారు.

గురజాడ రచించిన ‘దేశమును ప్రేమించుమన్న మంచి అన్నది పెంచుమన్నా,’ గేయాన్ని అమృతపరిని అధ్యర్థంలో చిన్నారులు ఏంతో మృదు మధురంగా ఆలపించారు.

గురజాడగారి ఆవేదన ఆలోచనై అక్షరాలా తీర్చిదిద్దిన అపరంజి మన పూర్ణమ్మ. మన గుండెల్లో పదిలంగా నిలిచి పోయింది, అదాటున పలకరిస్తూ. ఒక దురాచారాన్ని గుర్తుచేస్తూ,

ఎవరింట పుట్టిందో.. ఎవరింట మెట్టిందో... ఏ కోనేట గిట్టిందో... కానీ, మన సాహిత్యంలో నిలిచిపోయిన చిట్టిచేమంతి, మన పూర్ణమ్మ అటువంటి పూర్ణమ్మ గురించి ఘణి డోక్కుగారు తనదైన కైలిలో మాట్లాడి ఆహాతుల కళ్ళ వెంబడి కన్నీరు రపించారు.

జంత పెద్ద కార్యక్రమం జరపడం ఈ ఒక్కరి తరం కాదు. దీనికి చెయుతనిచ్చిన స్వచ్ఛంద కార్యక్రతలకు, నాటా కార్యక్రతలు-రాఘవ తడపర్తి (ఫ్లూయర్ & బ్యాసర్ డిజైన్), జి.వి. రాము (ఫోటో గ్రఫీ), శ్రీధర్ వాకిట (పీడియో,), గాతమ్ గోలి, రమణరెడ్డి (పుడి); ముఖ్యజికల్ ఎంటర్ప్రైన్సెమెంట్- వెంకట చెన్నుభాట్లు, రామ్ దుర్యాసుల (ముఖ్యజికల్ ఎంటర్ప్రైన్సెమెంట్), శ్రీనివాసరెడ్డిగారు, కిరణ్ రెడ్డి కందుల, రవి కందిమళ్ళ, గిరీష్ మేక, శ్రీధర్ వాకిటి; పోతుకుచి హరి (మైక్) లకు బాల ఇందుర్తిగారు, డా. విజయ్ వేముల పల్లిగారు, హనుమాన్ గారు బహుమతి ప్రదానం చేసారు.

చివరిగా శ్రీని వంగిమళ్ళగారు వోట్ ఆఫ్ ఫాంక్స్ తెలిపారు.

కవిత

బాల్యం శ్రీయుప్

సృష్టిలో తీయనిది స్నేహం
మరువలేనిది తిరిగిరాని బాల్యం
ఎరుటి ఎండల్లో ఆదిన ఆటలు
నిండు వెన్నెల్లో పాడిన పాటలు
నీలాటి బాపుల్లో మునకలేసి కొట్టిన ఈతలు
పచ్చటి చేలల్లో పరుగుతెత్తిన సాయంత్రాలు
నల్లాటి కొండల్లో చెక్కిన శిలాక్షరాలు
తెల్లటి మల్లెల్లో ఏరుకొన్న నవ్వులు
ఇక ఇకలూ... పకపకలూ...
కోపాలు... తాపాలు...
కుర్చులు... అసూయలు...
మధురమైన ఊహాలు
మతిలేని చేష్టలు
పీపు పై మోతలు
చేతి పై తేలిన వాతలు
మరిపించే మురిపాలు
మన్నించే మమకారాలు
కాలం పరిగెదుతూనే ఉంటుంది...
కానీ కొన్ని మలుపులు
తీయని తలపులుగా గుర్తుండిపోతాయి.

శ్రీయుప్ సుపోల్ సాంత ఊరు
అనంతపురం జిల్లా హిందూపురం. వృత్తి
రీత్యా వైమ్యుడుయినా చరిత్ర, సాహిత్యం
పథు మక్కువ. రాయడం కన్నా
చదవడం ఎక్కువ ఇష్టం. భార్య
సుధారణి, పిల్లలు సుహన్, సుహనీలతో
అలెగ్గాండ్రియ, లూసియానాలో నివాసం.

ఆ (అ)సంతృప్తుడు డ. నోరోయి గెర్మెన్

ప్రపంచాన్ని బంతిలా ఉండచుట్టి వాడిని
తీసుకోమని చెప్పి చూడు!
'నేనే ప్రపంచాన్ని, నాకు నువ్విచ్చేదేమిటీ?'
అనేసి చిద్యులాసంతో వెనక్కి. నెట్టేస్తాడు!
అంతులేని నిర్మిషపు అగాధాల్లోకి జారిపోతాడు!
వాడిలో మెరిసి మాయమైన ఆ కనీసపు చిద్యులాసం కోసం,
మళ్ళీ నువ్వుక తపస్సు చేయక తప్పదు...!

విశ్వాన్నంతటినీ గుప్పెట బంధించి
వాడికి ధారాదత్తం చేస్తానని ఆశపెట్టి చూడు!
'కోట్ల విశ్వాలను సృష్టించగలను,
నాకు నువ్వు ఆశ చూపేదేమిటి?'
అని నిర్ధాక్షింగా తృణీకరించేస్తాడు!
నిన్నంతటినీ ఒక్క చూపుతో విసిరికొట్టి,
మానంలో గడ్డకట్టుకు పోతాడు!

వాడిని సంతృప్తుడిని చేసే సాహసాలన్నీ నువ్వు సన్మసించి,
ఒక ప్రేమైక సమూహంలో కలసిపోయిన తరువాత,
ఆశ్చర్యంగా వాడు నీ భుజంపై
చెయ్యి వేసి నడుస్తూ అంటాడు
'నేనూ నీలాంటి మానవత్వపు స్నేహితుడై' అని...!!!

వృత్తి రీత్యా 'పస్తు మరియు పదార్థ శాప్ర
పరిశోధన (మెటీరియల్స్ ప్రైన్) అండ
జంజినీరింగ్ ఫీల్డ్లో రిసెర్చర్స్'. కథలు,
కవితలు, పాటలు క్రాయిడం/పాడడం
మరియు స్టేజి-ఫోలు చెయ్యడం హాటీలు.
చాంటీల్, వర్షినియాలో భార్య, పాపతో సహ
నివాసం.

ప్యా... నాకంత అద్వాషమా...

జ్యోతిర్మయ కొత్త

రుహాన్ని కాఫీ తాగుతూ కిటికీ లో నుండి బయటకు చూస్తూ ఉంది. ఉదయం నుండి ఆకాశం మబ్బువట్టి ఉందేవో వేసవి కాలం అయినా ఆరుగంటలకే చీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయి. రోడ్ఫుమీద అప్పుడో కారు ఇప్పుడో కారు వెళుతున్నాయి. రోజూ సాయంత్రాలు వీధిలో ఆడుకునే విల్లుతెవరూ ఆ సమయంలో కనిపించలేదు. ముందుగదిలో లైట్ వేసి కిటికీ తెర వేసేసింది రుహాన్ని. భర్త, పిల్లలు సెలవలకు ఇండియా వెళ్ళడంతో ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. ప్రాజెక్ట్ డెడ్ లైన్ దగ్గర పడడంతో రుహాన్నికి వెళ్ళడానికి కుదరక అమెరికాలోనే ఉండిపోయింది.

ఆ గదిలో ఒక మూల పింగాటి కుండీలో వున్న ‘డాగన్ ట్రీ’ ఆకులు చివరలు ఎండిపోయి ఉండడం గమనించి మగ్గతో నీళ్ళు తీసుకొచ్చి పోసింది. అలాగే ఇంట్లో ఉన్న మిగతా మొక్కలకు కూడా నీళ్ళు పోసి వాటి ఆకులమీద నీళ్ళు చల్లి, ‘అప్రికన్ వైలెట్’ మొక్కకున్న వాడిన పూలను తీసేసింది. నిశ్చబ్బంగా వున్న ఇంట్లో అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉండే చెక్క నేల మీద తన అడుగుల చప్పుడు తనకే పెద్దగా వినిపిస్తోంది. ఆ పనవగానే సాఫాలో కూర్చుని టీవీ అన్ చేసింది. ఓ పాపుగంట చూసిన తరువాత తనవెవరో గమనిస్తున్నట్లుగా అనిపించింది.

మెల్లగా తల తీప్పి చూస్తే పెరటి వైపునున్న కిటికీలన్నీ తెరచివున్నాయి, బయట లీలగా చెట్లు తప్ప మరేమీ కనిపించ లేదు. ఇంట్లో వాళ్ళతో వెళ్ళకుండా బంటరిగా ఉండిపోవాల్సిన పరిష్కారులను తిట్టుకుంటూ లేచి వెళ్ళి అన్ని కిటికీలు వేసి, తెరలు దించి టివి చూడాలనిపించక కొడుకు గదిలోకి వెళ్ళి అరమర సర్రడం మొదలుపెట్టింది. అక్కడ పిల్లలిద్దరూ దాచుకున్న ‘యూగియో కార్పు’, ‘కాయున కలెక్షన్’ పుస్తకం కనిపించాయి. వాళ్ళ వస్తువులు చూస్తున్నాడ్ది వాళ్ళ మీద మరీ బెంగగా అని పించి కూతురి గదిలో ఉన్న కంప్యూటర్లో పవర అన్ చేసి పాటలు పెట్టింది. సర్రడం పూర్తవగానే వాల్యూమ్ బాగా పెంచి వంటగదిలోకి వెళ్ళింది. ఇంటికి మధ్యా పెద్ద హోలు, హోలుకు ఒక పక్కగా మాడు పడగ్గదులు, రెండో వైపున డైనింగ్ హోలు దాని వెనుక వంటగది ఉండే ఆ ఇంట్లో వంటగది వరకూ పాటలు వినిపించాలంటే ఎక్కువ వాల్యూమ్ పెట్టక తప్పదు. ఉదయం చేసిన పప్పు, దొండకాయ వేపుడుతో భోజనం చేస్తూ ఉండగా ఘోన్ మోగింది. పాటల శబ్దంలో అవతల వాళ్ళ చేపేది వినిపించక, పాట గదిలోకి పరిగెత్తి కంప్యూటర్ పాచ్జలో పెట్టి ఘోన్ చేసిన రాగిటితో మాట్లాడుతూ భోజనం ముగించేసరికి ఎనిమిది గంటలయింది.

కిటికీలూ, తలుపులన్నీ వేసి వున్నాయో లేదో మరొక్కసారి చూసి, సెల్ఫోనూ, మంచినీళ్ళ గ్లాసు తీసుకుని సెక్యూరిటీ అలారం అన్ చేసి పడగ్గదిలోకి వెళ్ళింది. గ్లాసు, ఘోన్ మంచం పక్కనే ఉన్న షైట్స్పోండ మీద పెట్టి గది తలుపు గడియవేసి తలుపు ఒకసారి లాగి చూసింది. ఉదయం నుంచి ఆ గదిలో కిటికీలు తీయకపోవడం వల్ల ఉక్కగా అనిపించి కిటికీ తలుపు తెరువబోయి బంటరిగా ఉన్న విషయం గుర్తొచ్చి ఆ ప్రయత్నం మానుకుని ఘాన్ అన్ చేసి మంచం మీద వాలి రాత్రి సగం చదివిన పుస్తకాన్ని చేతిలోకి తీసుకుంది రూస్సి. ఆ నిశ్చబ్బం... బంటితనంలో చదవాలనిపించక పుస్తకం మూసి పక్కన పెట్టింది. హోరున గాలి విస్తున్నట్లుంది, బయట నుండి వింత శబ్దాలు మొదలయ్యాయి. కొంచెంసేపు ఆలకించి మంచం దిగి మెల్లగా కిటికీ దగ్గరకు వచ్చి తెర తోలగించి చూసింది. చీకట్లో పెరట్లో వున్న పెద్ద ఆలివ్ చెట్టు ఊగిపోతూ భయకంరంగా కనిపించింది.

అంతవరకూ ఉన్న ఒంటరితనానికి భయం తోడ య్యాంది. ఇలా ఒక్కరే ఉండడం రూస్సికి అస్సులు అలవాటు లేదు. అందులోనూ వర్షం రాత్రి... ఇప్పుడు కరంట పోతేనో అనుకుని మంచం మీద పడుకుని దుప్పటి కప్పకుంది. పక్కన ఇంటివాళ్ళతో కొద్ది పరిచయం ఉన్నా ఏ రాత్రన్నా అవసరం పడితే పిలిచేంత చనువు లేదు. పోనీ ఏ స్నేహితులింటికి వెళదామన్నా వర్షం చాలా ఎక్కువగా ఉంది. ఇంతలో రూస్సి భయానికి తగ్గట్టుగా కరంట పోయింది. గాలికి పెరట్లో చెట్లు ఊగుతున్న శబ్దం భయంకరంగా వినిపిస్తోంది. కిటికి మీద వర్షం పడే శబ్దం కూడా చీకట్లో భయం గొలిపేలా ఉంది. గదిలో ఘాన్ ఆగిపోవడం తో మరీ ఉక్కగా ఉంది. సుమారుగా అరగంట తరువాత కరంట వచ్చింది. రూస్సికి టీవీ చూస్తూ నిద్రపోయే అలవాటు ఉండడం తో టివి రిమోట్లో స్టేప్ మొడికి టైమర్ పెట్టి టీవీ చూస్తూ పడు కుంది. కాసేపచికి మాగన్నగా నిద్రపట్టింది.

ముత్యమల్లే మెరిసి పోయే మల్లెమెగ్గ

ముట్టుకుంటే ముడును కుంటావ్ అంత సిగ్గా

మబ్బే మసకేసిందిలే పొగ మంచే తెరగా నిలిసిందిలే

ఉలిక్కపడి నిద్ర లేచింది రూస్సి. ఒక్కకణం తనెక్కడుందో... ఏమిటో అర్థంకాలేదు ఆమెకి. బంటరిగా ఉన్నానన్న విషయం గుర్తు రాగానే వెన్నులోంచి వఱకు పుట్టుకొచ్చింది. తైం చూస్తే రాత్రి రెండయింది, ఇంట్లో తనోళ్ళతే ఉంది. మరి పెద్దగా విని పిస్తున్న ఆ తెలుగు పాట ఎక్కడినుండి వస్తున్నట్లు? పోనీ బయ బెక్కడి నుండో వినిపిస్తున్డా అనుకుంటే పక్క ఇళ్ళ వాళ్ళంతా అమెరికన్లు. వెంటనే ఇండియాలో ఉన్న భర్తకు ఘోన్ చేసింది.

“హాలో ఏంటూ ఈ టైమ్ లో ఘోన్ చేశావ్... ఇంకా పడుకోలేదా?” అడిగాడు విక్రమ్.

“పడుకున్నాను. ఇప్పుడే మెలుకువ వచ్చింది.”

“ఇప్పుడే బయటకు వెళదామనుకుంటున్నాం. ఇంతలో నువ్వు ఘోన్ చేశావు,” రూస్సి గొంతులోని కంగారు గమనించక చెప్పుకుపోతున్నాడు విక్రమ్.

“మనింట్లో పెద్దగా పాటలు వినిపిస్తున్నాయి. నాకు చాలా భయంగా ఉంది.”

“పాటలా... పాటలేంటి?” అయోమయంగా అడిగాడు.

“అదే నాకూ అర్థం కావట్టేదు.”

“రాత్రి పాటలు పెట్టి మరచిపోయి నిద్రపోయుంటావ్.”

“నిన్న సాయత్రమెప్పుడో కంప్యూటర్లో పెట్టాను. తరువాత పాచ్ చేశాను. ఎవరూ కదిలించకుండా ఇప్పుడెలా వస్తున్నాయవి?” సందేహం వెలిబుచ్చింది రూస్సి.

“కంప్యూటర్ దగ్గరకు వెళ్ళి చూడోసారి.”

“అమ్మా నాకు భయం. నేను వెళ్ళాను.”

“సరే పడుకో అయితే ఉదయాన్నే చూడిచ్చు”

“అనలు మీకు కొంచెమన్నా కంగారులేదు. అర్థరాత్రి

ఇంత పెద్ద శబ్దంతో పాటలు వస్తుంటే ‘ఎవరు పెట్టారా?’ అని నేను భయంతో చచ్చిపోతుంటే సింపుల్గా ‘పడుకో పాద్మన్మ చూడోచ్చని’ చెప్పోరా,” భయానికి కోపం కూడా తోడయ్యంది.

“మరి ఎలా? పోనీ సాగర్ వాళ్లను పిలుస్తావా వాళ్లోన్నారు.”

“ఒడ్డులెండి, అనలేమయిందో తెలియకుండా మరీ అర్థరాత్రి ఎలా లేపుతాం. ఉదయం దాకా మీరే ఇలా మాట్లాడుతూ ఉండండి,” చెప్పింది రూస్సి.

“ఏమిటీ! ఉదయం దాకానా? నాకు ఘరవాలేదు కానీ నీకే సమస్య, రేపు నువ్వు వర్కుకి వెళ్లాలి కదా. ఒక్కసారి వెళ్లి చూడు పాటలు ఎక్కుడినుండి వస్తున్నాయో, సెక్కురిటీ అలారం ఆన్ చేసే ఉండిగా భయం లేదులే.”

ఈ కబుర్లలోనే ఓ పాపగంట గడిచింది. పాటల శబ్దానికి పక్కవాళ్లు లేస్తారేమా అని ఒకపక్క రూస్సికి కంగారుగా ఉంది. ఏవైతే అదయిందని వెళ్లి చూడడానికి నిశ్చయించుకుని సెల్ ఫోన్లో ‘911’ నొక్కి చేతిలో పట్టుకుంది. అవసరమై టాక్ బటన్ నొక్కితే పోలీస్ సేపన్లో వాళ్లు లైన్లోకి పచి ఇక్కడ జరుగుతున్నది మాటల ద్వారా తెలుసుకుంటారని ఆమె ఉధేశం.

ఇక్కడ ప్రమాదం జరుగుతుందని తెలిసిన వెంటనే ఐదు నిముషాల్లో పోలీసులాస్తారన్న భరోసాతీ, “సరే మీరు లైన్లోనే ఉండండి” అని విక్రమ్ కి చెప్పి ‘బహుశా ఇదేనేమో తను చేసే ఆఖరి కాల్’ అనుకుంటూ మెల్లగా తలుపు తీసి బయటకు తొంగి చూసింది రూస్సి. అనుమానించదగ్గ దృశ్యాలు కాని, భయానక దృశ్యాలు కానీ లేక అంతా మామూలుగా ఉంది. పాటలు పెద్ద శబ్దంతో పాప గదిలో నుండి వినిపిస్తున్నాయి. అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ మెల్లగా కూతురి గది తలుపు తీసింది. ‘ఏ అగం తక్కి చూడాల్సిపస్తుందో, ఏ పరిశీతిని ఎదుర్కొవలిని వస్తుందో’, అనుకుంటూ లైట్ వేసింది. ఆళ్ళర్యం గదిలో ఎవరూ లేరు కిటిక్ కూడా మూర్సే ఉంది. కంప్యూటర్ నుండి పెద్దగా పాటలు మాత్రం

వినిపిస్తున్నాయి. ఆ శబ్దానికి ఫోన్లో అవతలవాళ్లు ఏం మాట్లాడు తున్నారో వినపడడం లేదు. కంప్యూటర్ దగ్గరకు వెళ్లి పాటలు అపింది రూస్సి.

“ఇక్కడెవరూ లేరు కాని కంప్యూటర్ నుండే పాటలు వస్తున్నాయి,” చెప్పింది.

రూస్సితో సరదాగా మాట్లాడుతున్నాడు కాని విక్రమ్ కి కూడా కంగారుగానే ఉంది. ‘ఎలా వస్తున్నాయి పాటలు ఇంట్లో ఎవరైనా ఉండి ఉంటారా? పోలీసులను పిలవకుండా తప్ప చేస్తున్నామా’, ఇలా పరిపరివిధాల ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఇంతలో రూస్సికి కిందపడి ఉన్న పైర్ అలారం కనిపించింది. ‘ఏమండి ఇక్కడ పైర్ అలారం కింద పడి ఉంది,’ ఆన్నది.

జరిగింది అర్థమయ్యాంది విక్రమ్. “నువ్వు సాయంత్రం పాటలు పాజీలో పెట్టాన్నావుగా. ఆ తరువాత ఆ పైర్ అలారం కీ బోర్డు మీద పడడంతో పాజీలో ఉన్న బటన్ ఆన్ అయి పాటలు వచ్చాయి” చెప్పాడు విక్రమ్. జరిగిన విషయం అర్థమై సమస్య ఏమిలేదని తెలిశాక మనసు తెలికపడింది రూస్సికి. ఈ ఫోన్ హడావిఫి వల్ల ఇండియాలో వాల్టింట్లో వాళ్లందరకూ విషయం తెలిసి అందరూ రూస్సితో మాట్లాడారు. అంతకుముందు వరకు భయం కలిగించిన విషయం కాస్తా సరదాగా మారింది.

ఏం జరిగి ఉంటుందో ఆలోచించకుండా ఏవేవో ఊహిం చుకుని తను భయపడి వాళ్లను భయపెట్టినందుకు సిగ్గుగా అనిపించిది రూస్సికి. రెండు వారాలుగా ఒంటరిగా ఉంటున్నా, నిన్న సాయంత్రం వాతావరణం, పరిస్థితులు కలిగించిన అను మానం తనలో భయాన్ని పెంచిట్లగా గుర్తించింది. అయినా కూడా ఎవరిని పెలిచి ఇబ్బంది పెట్టకుండా కొంతవరకూ ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించి వెళ్లి చూసినందుకు గర్వంగానూ అనిపించింది ఆమెకు. అలా ఆలోచిస్తూ ఆ తెల్లవారు రూమున నిఖింతగా నిద్రపోయింది రూస్సి.

విక్రమ్, వీల్లు లు ఇండియా నుండి వచ్చిన తరువాత ఒక ఆదివారం ఈ విషయ మంత్ర గుర్తుతెచ్చుకుని నవ్వుకున్నారు. “ఇప్పుడు తలచుకుంటే సరదాగా వుంది కాని, ఆ రాత్రి తలుపు తీసేప్పుడు పేపర్లో చదివినవి, టీవిలో చూసిన వార్తలన్నీ గిరున తిరిగాయి. నా జీవితంలో ఆఖరిరోజున్న నిద్రయానికి కూడా వచ్చేశాను,” అంది రూస్సి.

“మ్మ... నాకంత అదృష్టమా,” అంటూ ఉడికించాడు విక్రమ్.

www.themmera.blogspot.com

విరహాత్మం

శ్రీ

తోలిసారి విన్న నీ పలకరింపు
తీయగా నా చెవిలో
నాదనర్తనం చేస్తూనే ఉంది
తోలిసారి పంపిన నీ ప్రేమ సందేశం
చదివిన కళ్ళు
సిగ్గు పడిన విషయం
తలిచే నా మది...
నిత్యం మంకెనపూలు పూస్తూనే ఉంది.
తోలిసారి నిన్ను చూసిన క్షణం
నా కళ్ళలో మొరిసిన మొరుపు
నా చీకటి మదిని
కాంతివంతం చేస్తూనే ఉంది.
తోలిసారి నీ చేతిని తాకిన క్షణం.
మంచుపూలు సుకుమారంగా
ఎద్దై జారిన ఆ అనుభూతి...
గ్రీష్మాన్ని సైతం హేమంతంగా మారుస్తూనే ఉంది.
'నిన్ను' మాత్రమే ప్రేమిస్తున్నాననే
అందమైన నిజాన్ని విన్న
విష్ణురిన కళ్ళు ఆశ్చర్యంగా చూసిన
చూపుల తాకిడి నా ఎదలో సృష్టించిన
తరగల నురుగుల్ని నా మనసు
ముఖానికి రుద్దుకుంటూనే ఉంది.
నా ప్రేమ ఊసుల్ని బిడియంగా విన్న
నీ చెవి లోలకుల కదలిక

గుండె గడియారంలో
వలపు ఔలనాలు చేస్తూ,
మనసుని ప్రతి క్షణం ఉల్లాసపరుస్తూనే ఉంది.
నీ చేతి గాజుల్ని సవరించిన
మాపుడువేలుతో
దేనిని తాకినా ఆ సవ్యాచినే తలపిస్తూ
వళ్ళంతా ప్రకంపనలు సృష్టిస్తూనే ఉంది.
నీతో కలిసి నడిచిన ప్రతి అడుగు
నీవు లేకుండా కాలు కదపనని
మొరాయిస్తూనే ఉంది.
నీ పెదవెంగిలి చేసిన శితల పాసీయపు గౌట్టం
నీదైన జ్ఞాపకాల అలమరలో
ఇంకా భద్రంగానే ఉంది.
నీతో గడిపిన ప్రతి మధుర క్షణం
నీవు లేని చెదు జ్ఞాపకాన్ని సైతం
తీయని తేనియలా మార్చేస్తూనే ఉంది.
మనసుకి ఎంత నచ్చజెప్పుకున్నా,
ఆకలితో ఉన్న అజగరం...
చిక్కిన లేడిని నిదానంగా మింగుతున్నట్లు
నీ వియోగం నన్నుకబళిస్తూనే ఉంది,
విరహ తిమిరం... వలపు వెలుగుని తాగేస్తున్నట్లు
అంతులేని విషాదం
నా ఆనందాన్ని అహారహం అదిమేస్తూనే ఉంది

శ్రీ కలం పేరుతో కవిత్వం రాస్తున్న వీరు పుట్టీంది పెరిగింది కోనసీమలోని గోదావరి తీరాన... ప్రస్తుతం భోపాలలో దూరదర్శన కెంట్రంలో ఇంజినీర్స్ పని చేస్తున్నారు. srirkavitalu.blogspot.in న్యూఫోస్టున్నారు. ముఖ పుస్తకంలోని (FACE BOOKలో) కవిసంగమంలో కూడా గత అక్షోబర్ మంచి ప్రాస్తున్నారు. మంచి సాహిత్యాన్ని చదవడం మంచి సంగీతం వినడం తీరిక దారికితే అక్షరాలు పేర్కడం ఏరీ అభిరుచులు.

ప్రేమర్భుల

కోత్రుకూయి

ఆనగనగా ఒక తోట. ఆ మాలి బహు నేర్చరి. కుదుర్లు తీసి, మొక్కలు నాటి, పాదులు చేశాడు. నీరు పోశాడు. తీవేలను చిక్కులు పడకుండా పంచిణ్ణు నేశాడు. దివ్యపరిమళాలు వెదజల్లే పూపుల మొక్కలు, నీడనిచ్చి సేదదీర్చే తరురాజాలు, వాటినల్లిన విశేషమైన బదనికలు, చిత్రమణి సుమాలద్దుకున్న లతానికుంజాలు ఎన్నో ఎన్నోనో. ఆ తోటలో పూపుల ప్రత్యేకత ఏమిటంటే అని ఎన్నటికీ వసివాడవు, కసుకందవు. నిత్యమాత్రంగా, నవనవోన్నేషంగా బాటసారులకి కనువిందు చేస్తాయి, హాయి గౌలుపుతాయి. ఆ మాలి ‘శ్రీ దేవులపల్లి వేంకట కృష్ణశాస్త్రి గారు.’ ఆ పూపులు వారి రచనాసుమాలు.

దేవులపల్లి వారి రచన నారికేశపాకమేమీ కాదు. సులువైన, అందమైన తేనెలారు పదాల్లో చిక్కుని భావనని పాదిగే నేర్చు వారి సాంతం. అందినట్టే ఉండి చదివిన ప్రతిసారీ మునుపెరుగని కొంగొత్త సాబగులు చూపించే వైచిత్రి వారి రచనలది. వారి రచనలను నాబోటి సామాన్యాలు విశేషించాలని బయలుదేరడం,

చీమ గంగా ప్రయాణమంత దుస్సాహనం. కానీ, చల్లని పిల్ల తెమ్మురలా తాకే వారి రచనా సాందర్భానికి ముగ్గులై, చలించి ‘అహి..!!’ అనకుండుట ఎవరి శక్కు! వీటియ పలికే రాగాల వెల్లువకి తడిసి తల తాటించని మనిషండునా! వాడు సంగీత జ్ఞానం లేని పామరుడే అయినప్పటికీనీ! సముద్రపు అలవికాని ఆకర్షణకి లోనై దాన్ని కావలించుకోవాలని పరిగెత్తినవాడికి, కాశ్చ తడుపుకొని, అలలతో ఆడితే తృప్తి తీరదు, కానీ వేరే దారి లేదు. దేవులపల్లి వారి కైతల కడలి బడ్డున కానేపు..

దేవులపల్లి వారనగానే మనసులో మెదిలేది కృష్ణపక్కం. కృష్ణపక్కమనగానే మనసు పొరల్లో తటుక్కున మెరిసే పద్య పంక్తులివి.

సారభములేల చిమ్ము పుప్పువజమ్ము,
చందికలనేల వెదజల్లు చందమామ,
ఏల సలిలంబు పారు, గాధ్యేల విశరు?
ఏల నా హృదయంబు ప్రేమించు నిన్ను?

మావి గుర్వకొమ్మను మధుమాన వేళ
పల్లవము మెక్కి కోఱుల పాడుటేల?
పరుల తనియంచుటకో? తన బాగుకొరకో?
గానమొనరింపక తన బతుకు గడవబోకో?

అరడజను మంది ఆడపిల్లలలకి అందమైన పేర్లు ఈ రెండు పద్యాలలో నుంచి వెతికి పెట్టేసుకోవచ్చు. ఎంత చక్కని, సుకుమారమైన, భావపుష్టి గల పదాలు! కృష్ణశాస్త్రిగారు సంపూర్ణ మైన ఆశావాది. అలుపెరుగని ప్రేమ పిపాసి. ఆయన హృదయం పూర్చికులా మహా సున్నితం. ఎక్కడా కరినమైన పదాలనే వేడి వేసవిగాడ్చులు మనమై వీయనీయరు. చల్లగా, హాయిగా.. గున్న మావి, కోఱుల, సలిలము, చందమామ అంటూ ప్రేమతత్వాన్ని ఉగ్గపోసేస్తారు.

ఈశ్వరునికి ముముక్షువుకీ మధ్యనవనీ, ప్రేయనీ ప్రియుల మధ్య కానీ ఇరువురి మధ్య నుండే ప్రేమని మనసుకి అతి సాధారణమైన స్థితిగా భావించడం ఎంత గొప్ప విషయం! “పుప్పులు ఘుమ్మన్నాయా? చందమామ వెన్నెలతో మాయ చేశాడా? నీరు పల్లమెరుగును కదా? గాలి పీస్తోందా? అంత సామాన్యమైన భావన ప్రేమ కలగడం. నా జీవన పరమార్థం నిన్ను ప్రేమించడమే. ఇదెం వింతా, కొత్తా కాదు సుమా! నా పని ఇదే!!

కాల్యాచ అగ్ని లక్షణమెలాగో, పీచుట గాలికి ఎంత సహజమో, నిన్ను ప్రేమించుట నా లక్షణం. నేను దీనిని గొప్పనుకోవట్లేదు. తన స్వభావమును పాటించని వస్తువు ఎంత సృష్టి విరుద్ధమో, నీటై ప్రేమ లేని నేనూ అంతే. వద్దంటే చందమామ వెన్నెల దాచుకోగలడా? ఇదీ అంతే. నా ప్రేమ ఇంత!!” అని ప్రియుడో, ప్రేయసో ప్రేమ పట్టలేక “ఇదిగో..” అని మనసు తెరిచి చూపించి నట్టుంటుంది. ఇంతకంటే నిర్ణయంద్వంగా, నిష్పర్శగా తన ప్రేమలో స్వచ్ఛతని వేరొకరు చెప్పాకోగలరా! ప్రేమతో నంపూర్చుమవని హృదయమేల?

మరి పగలు వెంట రాత్రిలా, విరహం వెంట రాని ప్రేమ... గాఢత పాందని స్థితిగా మిగిలిపోదూ! విరహమూ ఉంది. “ఏల నా హృదయమ్ము ప్రేమించు నిన్ను?” అన్న బాధాపీచిక అందుకే. విషాద సాందర్భం దేవులపల్లికే ఎరుక.

‘చంపేసావయ్య?’ ఇది సామాన్యంగా బాధలోంచి పుట్టిన మాట.

ఏదో వక్కమ్మునందు బాధింప దొడగె
హృదయమా! కాచు బాణంపుటినుపముక్క
అంటారు విరహగ్నిలో రగులుతున్న గాలివ్ గుండెను
అవహింపచేసుకున్న దాశరథి.

కృష్ణశాస్త్రమై అయితే చేదు తెలియనివ్వని హోమియోపతి మాత్రలాంటివారు. మిఱాయి ముసుగేసి కటిక నిజం చూపి స్తూరు.వారి పంథా వేరే. విరహపు బాధని అలతి పదాలలో పేర్చి మన గుండెని తన బందీ చేసేసుకుంటారు.

నాకు స్వతఃసిద్ధమూ , విధేయమూ అని నిన్ను ప్రేమించానే... నాకు తప్పదా ఈ విరహాధ? ‘ఏల నా హృదయమ్ము ప్రేమించు నిన్ను?’ నిను మరచి, ఈ మనసుని విడిచిపోలేనా? మామిడి కొమ్మెక్కి, చివరులు మెక్కి కోఱుల ‘కుహా..’ అనడం దేనికి? నలుగురూ వింటారనా? తన సంతోషానికా? పాడనిదే తన బతుకు గడవకా? పరులకోసమో, తను బాగుపడాలనో కాదు. అది అసంకల్పితం, జన్మ లక్షణం. పాట పాడకుండా ఉండలేక. ఎలా? ‘పుప్పుత్రజం పరిమళం విరజమ్మునట్టు. చంద్రుడు వెన్నెల కురిసినట్టు, నీరు పారినట్టు, గాలి పీచినట్టు, నా హృదయము నిన్ను ప్రేమించినట్టు...’ ఎంత అందమైన, సులువైన, అద్వైత

భావన!!

మరి వేరే దారి లేదా! ఈ విరహపు గుదిబండ గుండెలను పిండి చేయక తప్పదా!

హృదయమక్కట! నవసుమ మృదులమగుట
విరహాధ కన్నీరుగా వెడలరాదే
అతి భయంకర సాంద్ర నీలాభ పటలి
వాన గురిసిన ధవళిమ బూనుగాదే?

అని వాపొతారు. ప్రేమకు, విరహాధకు సున్నితమైన అభివ్యక్తి మరొక చోట చూడలేము. నిజంగా ఏ ప్రభువుకోసమో, ఏ ప్రేమకోసమో పరితపిస్తున్న ఈ హృదయపు పిలుపు విని ఆగ గలడా ఎంత బండ హృదయపు మొండి వేలుపైనా!? ఊర్మినే ఈ ప్రేమకి బాణిస కాక ఉండగలడా!?

ఇంట ఎదురుచూస్తున్న పసిపెయ్యల చేరాలని, ఊరు కులు పరగుల రెపల్లెక్క చేరిన గోవుల గిట్టలు రేపిన నారింజ ధూళి మిన్నటింది. కర్మస్కాంఖ మింటి పెత్తునం నవమినాటి జాబిలికి ఇచ్చి ఇంటికెళ్ళిపోయాడు. గూటిలో దీపమంటి గోకులం చీకటి చీల్చుకు మినుకు మినుకుమంటున్న వేళ, యమున చల్లని గాడ్చుల మురసి, కడిమి మొదట నిలచి, అల్లంత దూరాన సైకత వేదికల ఆటలాడుతున్న గోపకాంతల మనసులు దోచేందుకు పిల్లనగ్రోవి పలికించాడు కృష్ణదు. మురళీగానానికి ఇహం మరిచి రాధ మనసు ఎలా పరవట్టు తోక్కిందో దేవులపల్లి వారికి మాత్రమే ఎరుక.

పరుపు పరువున పోవు నెదతో

పరువులెత్తితి మరచి మేనే

మరచి సర్వము నన్ను నేనే

మరచి నడిరేయిన్...

మాధుర్యపుజ్ఞాలలా మదిని చేరి మరిగించిన వేణు గానపు హయిని తాళలేక, అంచుదాటి దూకబోతున్న పాలపాంగు లాంటి పారవశ్యాన్ని మోయలేక, ‘తీయ తేనియ బరువు మోయ లేదీ బతుకు ప్రోయింపకోయ్ మురళి ప్రోయింపకోయ్ కృష్ణా!’ అని రాధిక కృష్ణశాస్త్రగారి పలుకులలో ఒక్కసారి ముద్దు మోమెత్తి అర్థిస్తే ఆ నల్లనయ్య క్షణమాగడా! మోక్షమీయడా! అని పించదూ!?

□

<http://kothavakaya.blogspot.com>

కి టికీలోంచి వెలుతురు మొహం మీద పడుతూంటే కళ్ళు నులుముకుంటూ లేచాను. గడియారంలో టైం ఏదు చూపిస్తోంది. రోజూలాగే ఐదున్నరకి వెాగిన అలారాన్ని ఓ వెంట్టికాయి వెంట్టి పడుకోబెట్టినట్టున్నాను. మెలకువరాలేదు. ‘అబ్బిబ్బా! ఈ సూర్యుడికడు. తంచనుగా ఏడవ్వుకుండా డ్యూటీ ఎక్కుస్తాడు. అలారం నొక్కిసినట్టే, ఈ సూర్యుడ్ని కూడా మనకి తోచినప్పుడల్లా ఓ దుప్పటీ కప్పేసి పడుకోబెట్టేట్తే ఎంత హ్యాపీగా ఉంటుంది. పాసీలే... సూర్యుడి మీద కప్ప లేకపోతే మనమే కప్పేసుకుందాం!’ అనుకుంటూ దుప్పటీ మొహం మీదికి లాక్కుని అటు తిరిగి పడుకున్నాను. ఈలోపు ఐశ్వర్యారాయ్ వచ్చి మొహంలో మొహం పెట్టి, “ఇదుగో మిమ్మల్నే, పడుకున్నది చాలు. ఆఫీసుకెళ్ళరా?” అంటోంది.

అంతర్జాలం

మాధ్వ మర్మ

జదేంటీ ఐశ్వర్యరాయ్... మనింట్లో... అనుకుంటూ, “ఎంటీమధ్య అభిషేకబచ్చన్తోటి పడ్డంలేదా? జయాబచ్చన్ సాధింపులెక్కువయ్యాయా?” అంటూ కళ్ళు తెరిచాను.

“పాద్మచే అభిషేకబచ్చనూ, అక్కల్యోకుమారూ అనుకుంటూ ఏవిటా దిక్కుమాలిన గొఱుగుడు? పడుకున్నది చాలు, లేచి తయారవ్వండి. అఫీసుకి టైమోతోంది. అర్థరాత్రి, అపరాత్రి లేకుండా ఆ ఆన్‌లైన్ పేకాట అట్టం దేనికి? బారెడ్డు పాద్మేక్కినా మునుగేనుకు పడుకోడం దేనికి? ఆ నిద్రేదో అఫీసుకెళ్ళి పోదురుగాని లేవండి,” అంటూ హాడావుడి పెడుతూ కనబడింది మా అవిడ.

‘అసలు నిద్ర చాలట్టేదు. అయినా కంటి నిండా కును కుండడానికి పెట్టి పుట్టాలి. మఁళ్ళి జన్ముంటూ ఉంటే కుంభకర్ణుడిలాగో... ఊర్మిళలాగో పుట్టి బేలన్నీ నిద్ర కానిచ్చే య్యాలి,’ అనుకుంటూ దిండు కింద చెయ్య పెట్టి స్నార్ట్ ఫోన్ ఉండో లేదో చూసుకున్నాను. ఉండకెక్కడికి పోతుంది? ఉండి. బైటికి తీసేసరికి మిఱుకూ మిఱుకూ ఎరగా వెలుగుతూ ఇండి కేటర. వెంటనే యుగాంతమైపోయేలోపే ఉన్న ఈ-మెయిల్స్ అన్ని చదివెయ్యాలని ఏమున్నాయా అని చూశాను. రెండు ఈ-మెయిల్స్. మొదటిది బేంజెనియా నుంచి. ‘నా వయసు పందొమ్మెది సంపత్తురాలు. నాకెవ్వురూ లేని ఒంటరిదాన్ని.

బేంక్లో మాత్రం ముప్పై మిలియన్లు పడి మూలుగుతున్నాయి. అవి పట్టుకుని అమెరికా వచ్చేసి లా స్క్రూల్స్ చేరదామను కుంటున్నాను. కానీ నాకి డబ్బు ఎలా ప్రాస్టిఫర్ చెయ్యాలో తెలిట్టేదు. దయచేసి మీరు నాకు ఈ విషయంలో సహాయం చెయ్యగలిగితే మీ శ్రమ ఉంచుకోను. ఇందులో పదో వంతు, అనగా ముచ్చటగా మూడు మిలియన్లు మీ పేర ప్రాసేస్టాను. మీరు దయచేసి ఈ క్రింది ఈ- మెయిల్ అప్రస్న ద్వారా నన్ను సంప్రదించగలరు,’ అని ఒక ఈ- మెయిల్ అప్రస్న ఇచ్చింది. ఏమన్నా తింగరోడిలా కనబడుతున్నానా అని డిలీట్ కొట్టేశాను. ఇంకో ఈ-మెయిల్... ‘మీరు రెండు మిలియన్లు లాటరీలో గెలిచారు. మేము మీకి రెండు మిలియన్లూ ఇవ్వడానికి ఏ సమయంలో మీరు మీ ఇంటి పడ్డ ఉంటారో కింద సరైన సమయం ఎంచుకోండి. 9 ఎ.ఎ.ఎ. - 12.30 పి.ఎ.ఎ. లేదా 1-5 పి.ఎ.ఎ.’ అని రెండు చాయిస్యులతో ఇంకో ఈ-మెయిల్. ఒళ్ళు మండిపోయి వాడికి వెంటనే సమాధానం కొట్టేశాను. ఈ రెండు సమయాలు నాకు వీలుపడవు. సాష్ట్వేర్ ఇంజనీరుగా నేను అఫీసులో ఊడబొడిచే వ్యవహారాలు చాలా ఉండడం వల్ల దయచేసి మరో సమయంలో ఈ చెక్కు నాకండజెయ్య గలరు,’ అని. ఈ వెధవ స్క్రీములకి పడ్డానికి వీళ్ళకెలా కనబడుతున్నాను? మనకున్న ఆన్‌లైన్ నాలెళ్ళి ముందు వీళ్ళంతా

నీను హాటుల్లో టిక్కన్ని తిన్నాల్సీ అమ్మకిట్టే హారికి పోతూ! పుర్ణ మీద వ్యాప్కండో తీవ్రతేషుకాని!

సూర్యుడి ముందు దివిటీలు అనుకుంటూ మంచం మీంచి లేచి కాల్పుడ్చుకుంటూ రెడీ అయి ఆఫీసుకెళ్ళాను.

★ ★ ★

విపరితమైన ట్రాఫిక్ లోంగి బైటువడి ఆఫీసు కెళ్ళేసరికి 9.20. అందరూ ఏదో సీరియస్ గా పనిలో ఉన్నట్టు మొహాలు కంప్యూటర్లో దూర్ధికుని కూర్చున్నారు. నేను పిల్లిలా అడుగులో అడుగు వేసుకుని వెడుతూంటే, వెంకట్రావ్ గాడు ఉన్నవాడు ఉండకుండా, “ఏం బానీ? ఇప్పుడేనా రావడం?” అన్నాడు ఆఫీసందరికి దండోరా వేసున్నట్టు. అదేదో సినిమాలోలా...

‘అబ్బే... వచ్చి రెండు గంటలైంది. గుమ్మం పక్కన నిలబిందు ముపైత్తుకుని... ఇహ అందరూ ఆఫీసులో కెళ్ళిపోయారని తేల్చుకుని ఇప్పుడే లోపలి కొస్తున్నా,’ అందామన్నంత కోపమొచ్చింది. ఎలగో నిగ్రహించుకుని, “ట్రాఫిక్ జామప్పడం తో లేటయ్యింది,” అని నసుగుతూ నా డెస్క్ కి చేరుకున్నాను. ఈ-మెయిల్ బిపెన్ చేసేసరికి మా బానీ నించి పడి మెయిల్. సూర్యుడన్నా అప్పుడప్పుడు ఏదైనా ముసుగుతన్ని పడుకుంటాడేమోగానీ మా బాసు మాత్రం తెల్లారురూము ఐదింటికి, రాత్రి ఒంటిగంటకి, ఇలా సమయం సందర్భం లేకుండా ఈ-మెయిల్ పంపుతూంటాడు. తను అంత కష్టవడి పోతాడని ప్రపంచానికి కంతా తెలియాలి కాబోలు! మా కంపెనీలో చేరి రెండు నెల లైంది. కొత్త బిచ్చగాడు పొద్దెరగడని! ఎప్పుడూ మొహాన ఇంత నవ్వు కూడా కనపడదు. బాసుకి నేను ముఢ్ఱగా ‘యముడు’ అని పేరెట్టేసుకున్నాను. ఈ-మెయిల్ చెక్ చేసుకుని రెస్పాండ్ చేసేసరికి పదయ్యింది.

కాస్త ఒళ్ళు విరుచుకుని దే ట్రేడింగ్ కని బ్రోకరేజి వెబ్ సైట్లోకి వెళ్ళాను. అందులో మన ఆన్ లైన్ సెక్యూరిటీ కోసం వాడు అఱిగిన, ‘నువ్వు మొట్టమొదటిశారి పెంచుకున్న కుక్క పిల్లకెన్ని కాళ్ళు?’ నీ చిన్ననాటి స్నేహితుడి మొట్టమొదటి పెళ్ళిచూపులే ఊళ్ళో అయ్యాయి?, ‘నీ మొట్టమొదటి గద్దిఫెండ్ అమ్మకిప్పుడేన్నేళ్ళు?’ ఇలాంటి యక్కప్రశ్నలకి సమాధానం చేప్పే సరికి తల ప్రాణం తోక్కుచ్చింది. గతేడాది మా ఆవిడ పుట్టిన్నోజే మర్చిపోయాను... ఇంకివస్తీ ఎలా గుర్తుంటాయి? ఇంకా ‘రుచి చక్కగా కుదరాలంటే బేసిను పులిపోర్కి ఎంత చింతపండు రస మెయ్యాలి?, ‘దద్ధోజనంలో రెండు కప్పుల బియ్యానికి పెరుగింట పడాలి?’ ఇలాంటివడగచ్చగా వెథవ చొప్పుడంటు ప్రశ్నలు కాబోతేను, అనుకుంటూ కొనేవి కొనీ, అమేఘి అమ్మి, నిన్నటి నష్టాలు బేరీజు వేసుకుని లాగొటయ్యాను. ఆపైన లింకు డిన్, ట్విట్టర్ అప్పేడెట్లు చూసుకుని, ఫేస్ బుక్ లో కెళ్ళేసరికి సెల్ మోగింది. అవతల మా ఆవిడ, “రిమోట్ పోయింది. మీరేమన్నా చూశారా? టీవీ లేకపోతే చంటాడు పాలు కూడా తాగట్టేదు,” అంటూ పోస్టేసింది. ఎలాగూ ఫేస్ బుక్ లో ఉన్నా కదా! ‘ఇంట్లో

టీవీ రిమోట్ కనబడ్డం లేదు. ఎనీ ఐడియానీ?’ అని ప్రశ్నేశాను నా వెయ్యమంది స్నేహితులకి. రెండు నిమిషాల్లో సమాధానాలు. అందరూ కూడా ‘సోఫా సందుల్లో వెతుక్కో’ మని సమాధానాలు కొట్టారు. వెథవలకి ఊద్యోగం సద్యోగం పనీ పాటా ఊండవేమో... అనుకుంటూ సడెన్గా నేను కూడా ఆఫీసులో ఉన్న మాట గుర్తొచ్చి నాలుక్కరుచుకుని మా ఆవిడతో, “సోఫా సందులో చూశావా?” అన్నా.

“మీ తెలివి తెల్లారినట్టుంది. అక్కడ చూడకుండానే మీక్కాల్లేస్తానా?” అవిడ సమాధానం. ‘సోఫా సందులో లేదు,’ అని ఫేస్ బుక్ లో అప్పేడెట్ కొట్టాను. వెంటనే రకరకాల సమాధానాలు. ఏదీ కన్నిస్సింగ్ గా లేవు. ఈలోపు మా ఆవిడ చంటాడు టీవీ కోసం స్వరం పెంచడంతో నా సహాయానికి కృతజ్ఞతలు చెబుతూ... వేళాకోళం కాబోలు ఫోన్ పెట్టేసింది. ఇంతలో నుబ్బారావ్ గాడు, “పెంట జేబులో చూస్తూ గురూ! స్వాముభవం మీద చెప్పున్నా,” అని ఫేస్ బుక్ లో చాట్ కొట్టాడు. తడిమి చూస్తున్నా... నిజమే అక్కడే దొరికింది. పాట్టుట ల్రైక్ ఫష్ట్ తింటూ టీవీ చూసి రిమోట్ పట్టుకొచ్చేసినట్టున్నాను. ఈ విషయం మా ఆవిడకి తెలిస్తేనో? ప్రశ్నతొగాను వాడినే, నారు పోసిన వాడే నీరు కూడా పోస్తాడని. “ఆదేముంది బాసు! ఇంటికెళ్ళాక ఆవిడ ఏమరు పాటుగా ఉన్నప్పుడు సోఫా సందులో దూర్చేసి, ఆవిడ చూస్తున్న నుప్పుడు వెతికేసి సరిగ్గా చూడ్చం రాపోతే ఎలా? అని కాస్త బిట్ట ప్రిచ్చి రిమోట్ బైటికి తియ్య. నేనిలా చేస్తునే, మా ఆవిడకి గిల్లీ ఫులింగోచ్చి డిన్నరుకి పూర్కిరూ చేసి పెట్టింది. డేమేజీ కంట్లోలే కాదు, మనకే లాభం కూడాను,” అన్నాడు. అబ్బా, సుబ్బారావు గాడికి అక్కర లక్షలిచ్చేయ్యవచ్చనుకుని, వాడికి థాంక్స్ చెప్పుకుని, ఈ ప్రహానసం పూర్తిచేసి బైటువడేసరికి పదకొండున్నర.

“లంచీకి రెడీనా గురూ?” అన్న వెంకట్రావ్ గాడి పిలుపుకి స్క్రీన్ లాక్ చేసి వాడినీ, ఇంకో ముగ్గురు కొలీగ్గని కూడజచెట్టుకుని దగ్గర్లో ఉన్న ఇండియన్ రెస్టారెంట్లో బహు కెళ్ళాను.

★ ★ ★

ఏమిటో లంచ్ బఫ్ కెళ్ళేపుడు వెనక సీట్లో ముగ్గురం బానే పట్టేశాం. వచ్చేపుడేంటో? వెథవ కారు... చిన్నదైపోయిందా? అనుకుంటూ వచ్చి ఆఫీసులో కుర్చీలో కూలబడ్డాను. ఓ ఐదు నిముషాల్యేసరికి నిద్రమత్తుగా అనిపించి కాఫీ తెచ్చుకుండా మని బ్రేక్ ఏరియాకెళ్ళాను. యముడి ఆఫీసు ముందునించెళ్ళ కుండా కాస్త దూరమైనా చుట్టు తిరిగి మరీ వెళ్ళి కప్పులో కాఫీ పోసుకుంటుంటే, “గోపాల్!” అని వెనక నించి యముడి పిలుపు. ఎరక్కుపోయా వచ్చానూ ఇరుక్కుపోయాను అనుకుంటూ వెనక్కి తిరిగి మొహమంతా నవ్వు పులుముకొని, “హవ్వార్యా?” అన్నా.

తను కూడా కప్పులో కాఫీ పోసుకుంటూ, “డేటాబేస్ ఫెర్మార్క్ ఇమ్మా సాల్వ్ చేశారా?” అన్నాడు.

ఏను శీక్షణ్ణు జన్మస్థానికి ఉపాయికి మంది నీచెత అవిష్కరణ అని కెళ్లు త్రింపుట
పోయాయి! 10చెత ఇంక్కడి కౌర్తమం ఈవిధంగా ప్రాణ్యతను ఫంతించుకున్నది..

“అదీ... అదీ...” అంటూ నీళ్లు నమిలా. మనకెలాగు ఎం చెయ్యాలో ఐడియా లేదు కాబట్టి, కంపెనీలో హేమా-హేమీ ల్లాంటి ఇద్దరు ఇంజనీర్లని సాయం అణిగాను. వాళ్లిద్దరూ కూడా బాగా కుస్తిపట్టి శివధనుస్ని ఎత్తలేని రావణుడిలా ఒకడూ, మత్స్యయంత్రం కొట్టలేని దురోధనుడిలా ఒకడూ చేతులెత్తే శారు. అదే మాట చెప్పబోయెలోపు యముడు, “వై డోంట వుయ్ మీట్ ఎట్ 7:30 ఇన్ ద మార్చింగ్? అప్పటికి నాకు కంపీట్ అవ్డెట్ కావాలి,” అనేసి వెళ్లిపోయాడు.

వచ్చి సీటు ముందు కూలబడ్డాను. వీడికేం తెలుసు డేటాబేస్ ప్రాభ్యమ్య ఫిక్స్ చెయ్యడం ఎంత కష్టమో! అదేదో కుక్కర్లో పప్పుడకేసినంత తేలికనుకుంటున్నాడు. సర్డే! మన టైం బాలేదు. అనుకున్నానుగానీ ఇంకా యముడి మీద కోపం తీరలేదు. అర్జ్యంటగా ఫేన్సబుక్లోకిట్టి, “యముడు... అదే మాబాను... ఏప్పార్డుట 7:30కి మీటింగ్ గెట్టాడు. వీడికి పెళ్లాం పిల్లలు లేరేమో...?” అని ఒక పోష్టేశాను. వెంటనే మంద రిపైలు నిమిషాల్లో, ‘ఈ బాసులంతా ఇంతే బాన్స్,’ అని ఒకడు, ‘ఆళ్లకేం రాదు... మన నెత్తిన పెత్తుసం చలాయించడం తప్పితే,’ అని ఇంకోడు... ఇలా ఎవరికి తగ్గట్టు వాళ్లు సంతాపం, జాలీ, దయా చూపించారు వాళ్లు వాళ్లు రిపైలతోటి. ఏమిటీ? ఆఫీసులో ఎవడన్నా నా పోస్టైంగులు చూసి యముడికి ఉప్పందిస్తే? అనుకుంటున్నారా? అంత దద్దుమ్మనేంకాను. నా ఫేన్సబుక్లో, ట్రైట్పర్ లో ఊళ్లో తెలిసినోళ్లూ, తెలినోళ్లు అందర్నీ చేర్చేసుకున్నాను. అందులో మూడొంతులు మంది నాకు తెలీను కూడా తెలీదు. కానీ నా ఆఫీసువాళ్లని మాత్రం ఒక్కర్ని కూడా చేర్చుకోలేదు.

ఆఖరికి వెంకట్రావ్గాడు కూడా ఫ్రాండ్ రిక్వెస్ట్ పంపితే పట్టించు కోకుండా వదిలేశాను. అందుకే ఎంచక్కా ఇలాంటి పోస్టులే స్నేచు.

మధ్యాహ్నం గడియారానిక్కాపలా కానీ ఐదించికల్లా ఆఫీసాదిలి బైటపడ్డాను. బయల్దేరే ముందు వెంకట్రావ్గాడి క్యాబ్ దగ్గరోసారి ఆగి, “ఆ డేటాబేస్ ప్రాభ్యమ్య కొంచెం చూడు బాసూ! ఇంకో పిల్లో పిల్లోడో పుడితే నీ పేరచేసుకుంటా,” అని ఒబ్బెసు కున్నాను. బౌను మరి అవసరాన్ని బట్టి వసుదేవుడంతటి వాడు గాడిద కాళ్లు పట్టుకోలేదు?

ఇంటికిట్టి సుబ్బావ్గాడు చెప్పినట్టు రిమోట్ సోఫ్ట్ కుషణ మధ్య దాచేసి సరిగ్గా వెతకలేదని మా ఆవిడ మీద నేరం నెట్టేశాను. తన కాస్టా ఫీలైపోయి రేపు పూరీ కూరా చేస్తానని ప్రామిన్ చేసేసింది. ‘రేపెందుకు? ఇవాళ చేసెయ్యుచ్చుగా?’ అన్న ఆదుర్గా.

“గుర్తులేదా? ఐశ్వర్య, మూర్తి వెడ్డింగ్ యానివర్షరీ పార్టీ,” అంది.

“బైను కదా! నిన్ననే ఈపైట్ రిమైండర్ కూడా వచ్చింది. నరే పద,” అని హాడావుడిగా తయారై పార్టీకి బయల్దేరదీశాను.

పార్టీ సందడి సందడిగా జరుగుతోంది. పాత మొహోలు, కొత్త మొహోలు బోల్ల్యుమంది కనిపించారు. బహేలో తిన్నర్ తెచ్చు కుని ఓ పేబుల్ దగ్గర సెటిలయ్యాను. పక్కనే ఒకావిడ్ చిచ్చ కూర్చుని, “గోపాల్! బాగున్నారా?” అంది. వయసు మనకంచే ఓ నాలుగేళ్లు చిన్నేమా. సినిమా హీరోయిన్లు ఉంది. ఎక్కడ కలిశాను చెప్పా? అని ఆలోచిస్తున్నాను. “ఒక్కరే వచ్చారా? రాధ

రాలేదా?” అంది.

“వచ్చిందండీ! ఇదిగో,” అన్న అప్పుడే డిస్కుర్ ఫ్లెట్ పట్టు కుని టేబుల్ దగ్గరకొచ్చిన మా ఆవిడకేసి చూపించి. మనసంతా వందాలోచనలు. ఎక్కడ చూశాను ఈవిట్టి అని. నాకు జ్ఞాన మొచ్చి నప్పటించి (ఎందుకో ఆ మాటంబే మా ఆవిడప్పుడూ ఒప్పుకోదు) న్నాలు, కాలేజీ, యూనివర్సిటీలో చదివిన అమ్మాయిలందర్నీ గుర్తు తెచ్చుకున్న క్లాస్లో. కానీ ఎక్కడా ఈవిడని చూసిన గుర్తు రావట్లేదు. వెంటనే రాథకేసి తిరిగి పరిచయం చేస్తున్నట్లు, “ఆవిడ గుర్తున్నారు కదా?” అన్నాను.

రాధ “అ... అ... గుర్తు లేకనేం? మీవారు రాలేదా?” అంది ఆమెకేసి తిరిగి.

“రాలేదండీ! కాస్త బిజీగా పున్నారు,” అంది ఆమె. అన్నాక పిల్లల గురించి, వాళ్ళ స్నాల్ గురించి ఇంకా బోలెడు బోలెడు మా విషయాలన్నీ అడిగింది. కానేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నాక ఆమె ఇంకెవరో తెలిసినవారు కనబితే వాళ్ళని పలకరించాలని మా దగ్గర సెలవు తీసుకుని వెళ్లిపోయింది.

వెంటనే రాధ కేసి తిరిగి, “ఇప్పుడు చెప్పు ఆవిడవరో?” అన్నాను.

“నా మొహంలా ఉంది. నాకేం తెలుసు? మీకు తెలు సనుకున్నాను. మరీ తెలీనట్టు మొహం పెడితే బాగోదని తెలు సన్నాను,” అంది.

“మరి వాళ్ళాయన గురించి అడిగావు?” అంబే...

“బాగుంది! ఆవిడ మొడలో తాళి కనబడింది. అందుకే వాళ్ళాయన గురించి అడిగా!” అంది.

ఓపక్క మా ఆవిడ తెలివితేటల గురించి మురిసిపోతూనే మరోపక్క ఆవిడవరు చెప్పా! అన్న ఆలోచనల్లో పార్టీలోంచి బైట పడ్డా!

★ ★ ★

ఐ.ఐ.టి. మురాలులో బి.టెక్., యూనివర్సిటీ అఫ్ స్టోరిడా లో పి.పెచ్.డి. చేసిన మాధవ్, తీరిక వేళల్లో కథలు, కవితలు రాస్తుంటారు.

రాత్రి రాధా, పిల్లలూ పడుకున్నాక ఉండబట్టలేక ఫేన్ బుక్లో కెళ్ళి, “మీకెవరికైనా ముక్కు మొహం తెలీని కత్తిలాంటి అమ్మాయొచ్చి మీరు బాగా తెలిసినట్టు కబుర్లు చెప్పడం జరి గిందా?” అని ఒ ప్రశ్న వేశాను. రెండు నిమిషాల్లో సమాధానం శాంతి నించి-

“గోపాలగారూ! నేనండీ శాంతిని. ఇందాక పార్టీలో మీరు కలిసిన ఆ ముక్కుమొహం తెలీని కత్తిలాంటి అమ్మాయొని నేనే! నేను కూడా మిమ్మలైప్పుడూ చూసేరగను. నెలోజుల క్రితం మీ నుంచి ఫేన్బుక్లో ఫ్రెండ్ ఇస్ట్రేట్ వస్తే ఎవరో తెలిసిన వారనుకొని కన్సర్కు చెయ్యకపోతే బాగోదని కన్సర్కు చేశాను. మీ ప్రాప్లైలోని భాటోని బట్టి మిమ్మల్ని పోల్చుకున్నాను. అప్ప ట్యూంచి మీరు వేసే పోస్టల ద్వారా మీ జీవితచరిత్ర, మీ దినచర్య, మీ ఆవిడ, మీ పిల్లలూ, వాళ్ళ పేర్లు, వాళ్ళపుడ్పుడు ఎక్కడుంటున్నారో... ఇప్పొన్న తెలుసుకుంటున్నాను. జాగ్రత్త సుమండీ! ఈ అంతర్జాలం... అదేనండీ... ఇంటర్వెచ్... ఒక మాయాజాలం! మీరు పోస్ట్ చేసే వివరాలని బట్టి మీకుగానీ, మీ కుటుంబానికి గానీ ఏమన్నా హోని జరిగితే? సరిగ్గా వాడినంతవరకూ ఈ సోషల్ నెటవర్కుంగ్ మీడియా ఫర్మాలేదు. హాష్టలు మీరితేనే కొంప మునుగుతుంది. ఇక ముందు కాస్త బాధ్యత వహించండి. మీ ఆన్‌లైన్ అడుగులు ఆచితూచి వెయ్యండి. మావారు మీ గురించి చెప్పినట్లు మీరు తెలివైనవారేగానీ జీవితాన్ని కొంచెం సీరియస్‌గా తీసుకోవాలి. సరే బాగా లేటయింది. ఇక నిద్రపోండి. రెప్పొర్డుబే 7:30కి మీటింగ్ కూడాను. అదేనండీ... మీ యముడితో... నా మొగుడితో!”

శాంతి ఇచ్చిన పొక్కి తల తిరిగింది. అర్దోంటగా ఫేన్బుక్ లో ‘ఫ్రెండ్స్’ అనబడే అపరిచితుల్ని డిలీట్ చెయ్యడం మొద లెట్టాను, నా కణ్ణు తెరుచుకునేలా చేసిన శాంతికి మనసులోనే ధన్యవాదాలు తెలుపుతూ! □

విజయులకు స్వార్థి... హనితలకు కీర్తి

సుస్వర గీతంతో మహిళా దినోత్సవ వేడుక - బక్యూరాజ్యసమితి కార్యాలయంలో విడుదల

విశ్వవ్యాప్తంగా మహిళల స్థితిగతులను ఒకసారి వెనుదిరిగి చూసు కోవడం... సాధించిన ప్రగతిని పూడిగా మలచుకుని మరొకడుగు ముందుకేయడానికి పథకాలు రచించుకోవడం... ఏటా మహిళా దినోత్సవం గుర్తు చేసే కర్తవ్యం ఇదే. అచ్చంగా ఆ అంశాలన్నీ గుదిగుచ్చి ఈసారి బక్యూరాజ్యసమితి మహిళలకోసం ఒక పాటను స్వస్థపరిచింది. అలతి అలతి పదాలతో... ప్రైసీవితానికి అధ్యం పట్టే భావాలతో... అద్భుతంగా రూపాందిందీ 'వన్ వుమన్' గితం. ప్రపంచ వ్యాప్తంగా మహిళలు సాధించిన విజయాలే పాటలోని భావానికి స్వార్థి. ఛైనా నుంచి కోస్టారికా వరకు, మాలి నుంచి మలేసియా వరకు ప్రపంచంలో ఏ మారుమూల దేశంలో ఉన్న మహిళ అయినా తనను తాను చూసుకుంటూ గొంతు కలిపి పాడుకునేలా ఉన్న ఈ పాటను 20 దేశాలకు చెందిన 25 మంది ప్రముఖ

గాయనీ గాయకులు గొంతు కలిపి పాడారు. వారిలో భారత సంతతికి చెందిన సితార విద్యాంసు రాలు అనోష్ట్రో శంకర్ (సితార్ విద్యాంసులు న్యూర్ యు రవిశంకర్ కుమార్తె) కూడా ఉన్నారు.

సమితి ప్రాంగణంలో రూపాంచిన తొలి స్వార్థిగీతం

బక్యూరాజ్యసమితి ఆధ్యార్యంలో ఒక స్వార్థిగీతం రూపాందడం ఇదే తొలిసారి కావడం విశేషం. మహిళలు, బాలికల హక్కుల కోసం విశేష కృషి చేస్తున్న బక్యూరాజ్యసమితి మహిళా విభాగం (యూఎస్ విమెన్) కోసం ప్రయోకంగా 'వన్ వుమన్' పేరుతో తయారైన గితాన్ని మార్చి 8న అన్వలైన్ బక్యూరాజ్యసమితి కార్యాలయం నుంచి విడుదల చేశారు. <http://song.unwomen.org/>లో దీనిని చూడవచ్చు. డోన్లోడ్ చేసుకోవచ్చు. ఏడాదిపాటు ఈ పాట తయారీ వెనక కృషిని వీడియో రూపంలో చూడవచ్చు. దేశాలు వేరయినా మహిళల నినాదం ఒకబేసని చాబే ఈ పాట పకుమత్యం, సౌమ్రాత్మ్య సందేశాలను చాటుతుండంటున్నారు యూఎస్ విమెన్ ఎగ్గిక్యూటివ్ డైరెక్టర్ మిపెల్ బాచీలెట్. బెత్ బ్లాట్ రాసిన పాటకు ప్రముఖ సంగీతకారుడు గ్రాహమ్ లైల్టో పాటు బ్రిటిష్/సామాలి గాయని, రచయితి ఫహ్ హసన్ స్వస్థరకల్పన చేశారు. పాటను విక్రయించగా వచ్చిన ఆదాయమంతా మహిళా సాధికారత కార్యక్రమాలకు ఖర్చు చేస్తారు.

కల కాదు... వాస్తవం కావాలి

మిపెల్ బాచీలెట్

బక్యూరాజ్యసమితి మహిళా విభాగం

ఎగ్గిక్యూటివ్ డైరెక్టర్

'స్త్రీ పురుష సమానత్వం ఇక కలగా మిగలకూడదు, వాస్తవం కావాలి. ఇప్పటివరకు మహిళలు అనుభవించిన విషట్ట చాలు. ఇక దీనికి తెరదించాలి. సమానత్వం జీవన సత్యం కావాలి.'

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం - కొన్సి ముఖ్యాంశాలు

◆ అంతర్జాతీయ మహిళా సంవత్సరాన్ని నిర్వహించిన 1975 లోనే బక్యూరాజ్యసమితి మార్చి 8న అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం ఇక సుంచి ఏటా జరపాలని నిర్ణయించింది.

◆ సమాన పని, సమాన పనిగంటలు, సమాన వేతనం... అన్నది మహిళా ఉద్యమానికి శ్రికారం చుట్టిన తొలి నినాదం.

◆ అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవాన్ని నిర్వహించేందుకు బక్యూరాజ్యసమితి ఏటా ఒక ప్రత్యేక అంశాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. ఆ ఏడాది పాడుగునా ఆ అంశంపై కృషిచేయమని సభ్యదేశాలను కోరుతుంది. ఈ ఏడాది సమితి ఎంచుకున్న అంశం: 'ఎ ప్రామిన్ ఈజ్ ఎ ప్రామిన్: దైమీ టు ఎండ్ వయులెన్స్ ఎగైనెష్ట్ విమెన్.'

◆ 'ప్రైల్పై గృహపాంసను నిరోధించడానికి 125 దేశాల్లో కలిసినమైన చట్టాలున్నాయి. అయినా సరే ప్రపంచవ్యాప్తంగా 60 కొట్టమంది మహిళలు గృహపాంసను నేరంగా పరిగణించని దేశాల్లో నివసిస్తున్నారు.

◆ ప్రతి పదిమందిలోనూ ఏడుగురు మహిళలు జీవితంలో ఏదో ఒక దశలో భాతిక, లైంగిక హింసకు గురవుతున్నారు.

◆ అక్షరాస్యురాలైన తల్లికి పుట్టిన బిడ్డ జీవితానికి 50 శాతం భద్రత పుట్టుకతోనే లభిస్తుంది.

◆ 139 దేశాల రాజ్యాంగాలు ప్రైపురుష సమానత్వాన్ని హామీ ఇస్తున్నాయి. 117 దేశాలు సమాన వేతన చట్టాల్ని కలిగి వున్నాయి. కానీ విశ్వవ్యాప్తంగా సగటు మహిళ పురుషులకున్నా 10 సుంచి 30 శాతం పరకూ తక్కువ వేతనం పొందుతోంది.

◆ మహిళలపై హింస వల్ల కలుగుతున్న ఆర్థిక సష్టుం ఎంతో తెలుసా? అమెరికా, ఆఫ్రోలియా, ఇంగ్లాండ్ తదితర దేశాల్లో చూస్తే 11.38 బిలియన్ డాలర్లతో మొదలుపెట్టి 32.9 బిలియన్ డాలర్ల పరకు ఆర్థిక సష్టుం సంభవిస్తోంది.

◆ చివరిదైనా... ఎంతో ముఖ్యమైనదీ విషయం.. పార్మాస్ట్ క్రమాల స్వస్థరకల్పన చేశారు. పాటను విక్రయించగా వచ్చిన ఆదాయమంతా మహిళా సాధికారత కార్యక్రమాలకు ఖర్చు చేస్తారు. □

నియతి

డా॥ అభ్యర్జ మైధిలి

—

ఆకాశాన్వించి అవనికి కదిలే ముత్యాలహంలాగా పదుతోంది వాన. తడితడిగా బరువుగా మేఘాలు-ప్రేమ తొణికే హృదయం వలె- మరి ఆగలేక వర్షిస్తున్నాయి.

మేడ మీద నుంచి కిందికి చూట్లే పువ్వుల తోట- వొక్కొక్క పువ్వు వొక్కొక్క ఆకూ వొక్క చినుకునీ వదలకుండా యెంతలా స్నేహాలు చేస్తున్నాయి! సాయంత్రం దాకా తలుపులు మూసిన కంప్యూటర్ యంత్రాల గదిలో పడిన అలసటా విసుగూ వొక్క సారి మాయమయ్యాయి. ఆ హాయి చాలదన్నట్టు-దీపక్ వస్తు న్నాడు లోపలికి అప్పుడే- చిన్ని పూలగొడుగొకటి ఆచ్ఛాదించు కొని- వర్షపు ఆహాదమంతా ఆకృతి అయినట్లు.

“ఎమిటీ ఆడపిల్లల గొడుగు దీపక్,” అని నవ్వుతూ స్వాగ తించాను.

“పోదూ- గొడుగుకీ ఆడామగా యేమిటీ- యించక్కటి పూలుంటేను!” ప్రతి చిన్న విషయంలో నున్నితత్వపు అభిరుచి- వొక్కొసారి మితిమీరే సాందర్భధృషి. కృష్ణశాస్త్రిగారిలాగా తలకి పువ్వుల దండలు చుట్టుకుంటాడా అనిపిస్తుంది. “ఆలోచన లెందుకు జవ్వనీ విలోకించు వర్షాసంధ్యని.” యెక్కడా ‘పురుషత్వపు కరుకుదనం’ వినపడని మధుర స్వరం. గాఢత పెరిగిన కంరంతో అన్నాడు- “కొముదీ యారోజు యా మాటలు చెప్పాలనిపిస్తోంది- నీ సందేహం వదిలి నా సందిట నిలిచి కళ్ళత్తి చూడు!” నాకే చెప్పున్నాడు.

అర్థమవతోంది. పులిక్కిపడ్డాను. తొలి యవ్వనపు రోజుల లో యెన్ని కలలు కన్నాను ఆ వాక్యాలు చదివి. నా నడుం చుట్టూ అతని చేయి, అతని గుండెపై నా చెంపని పక్కగా ఆన్ని కళ్ళు మాత్రమే పైకట్టి ఆ బ్రియతమ వదనాన్ని చూడటం- హహాలో యొంత అపురూపంగా వుండేదని! కాని యిప్పుడా- యినేళ్ళ తరు వాత- యిం మాటలు స్వీకరించే స్థితిలో నేనున్నానా? ప్రపంచం లో పడటానికి ప్రయత్నిస్తూ వొస్తానిప్పుడే అని లోపలికి వచ్చాను. అశోక్ యింకా యిల్లు చేరలేదు. అందులో యెవాకటీ ఆసక్తి కలిగించేది కాకపోవటంతో నేను కలించుకోను.

అనస్యాకి యిరోజు సెలవు. టీఎఫ్లో కార్బూన్ నెట్వర్క్ చూస్తాంది. ఇప్పుడే ఆ మూడిలోంచి బయటికి రాదు.

వర్షానికి చెంగల్చు విచ్చుకున్నట్లుంది. బాల్కనీ అంతా అలమకున్న మత్తయిన సువాసన. పెద్దపైజు లిల్లీలలా వుండే యిం అరుదయిన పుప్పులు వాన కురవనంతసేహా నిద్రపోతూనే వుంటాయి.

నేను తెచ్చిన హాట్ చాకాలెట్ని సిప్ చేస్తూ అంటున్నాడు దీపక, “రేపు నీ పుట్టినరోజు కదా కొముదీ!” చాలా గుర్తు యితనికి.

“ముప్పుయయిదేళ్లు దాటుతూంటే యింకా బర్త్ డే లేమిటీ,” అన్నాను.

వినిపించుకోనట్లు నా దగ్గరగా వచ్చి, “నిజంగా యొంత మంచిరోజురా రేపు! నువ్వు యిం ప్రపంచంలోకి రావటం యొంత గొప్ప సంగతి!” నా చేయి అతని చేతిలో నలిగపోతోంది. వెచ్చటి వుద్దేగం తెలిసిపోతోంది. కళ్ళల్లో పాంగుతూన్న అనురాగపు

అమృతం- ఆపైని నురగలా లీలగా తేలుతూన్ కోర్కె- గ్రహించి చలించి కంపించిపోయాను.

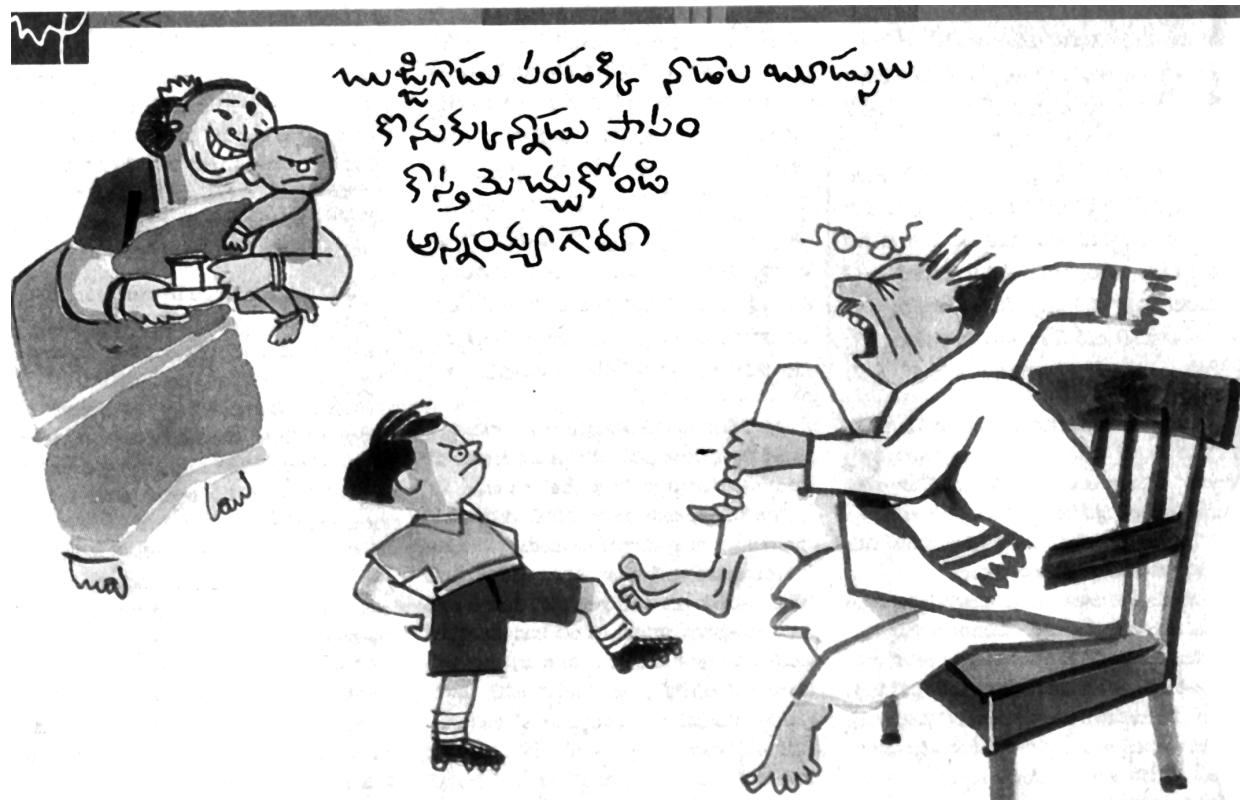
“అవును కొముదీ- నిన్ను చూసిన క్షణం నుంచి చెప్పాలని అనుకొన్నది యిరోజు వింటున్నాపు. నువ్వు నాకు కావాలి- అచ్చంగా, యెప్పటికీ! వచ్చేయి నాతో!”

“ఏం చేస్తున్నారు ప్రయాణ్ యిధ్వరూ,” అశోక వచ్చాడు అప్పాడే- మొహమంతా పరుచుకున్న పెద్ద నవ్వుతో. వాతావరణం తేలికయిపోయింది. హియిగా కబుర్లు చెప్పున్నాడు దీపకుతో. కబుర్లు- బాగా అలవాతైనవి- నేల మీద నించి వొక్క అడుగైనా పైకి యెగరనివి, యెదగనివి. ఒక్క నిమిషం క్రితం యితను తన భార్యని యెమని ఆడిగా వుంటాడో తెలిస్తే యెమంటాడు?

★ ★ ★

ఏ అందమయిన అనుభవమూ యెదురవకుండానే అతన్ని పెళ్లాడి పదెళ్లవుతూంది. నా సాకుమార్యానికి తాను అలంబన అపుతాడని కలలు, ఆశలు పెళ్లవక ముందు- అయిన కొత్తలో- అలా అలా మంచులాగ కరిగిపోయాయి. మొదట్లో మనసు చిన్నచిన్న ఆశభంగాలకే దిమ్మెరపోతూ వుండేది- క్రమంగా అలవాటయ్యాంది.

స్థాయిభేదం- అదీ మా యిధ్వరి మధ్యన వున్నది. నన్ను కదిలించేసే చాలా విషయాలు అర్థమవవు అతనికి. ప్రయత్నించి నా కోసం వుండాలన్నా నా స్వాప్నికతలో నిలవలేదు. కాని నా పైని గారవం వుంది- తన భార్య కొంత విభిన్నమయినదనే స్ఫూర్తి వుంది. నెమ్ముదిగా అతని ప్రీక్యాన్నిలోకి వెళ్లి ఆలోచించటం,

మాటల్లాడటం నేర్చుకొన్నాను. కాలంతో పెరిగిన సామీప్యం, మాయిద్దరిదీ అయిన అనస్య మమ్మల్ని దంపతులని చేశాయి. కోపం కొణ్ణి నిరాశ కొణ్ణి దేస్తే పట్టించుకొనేదాన్ని కాదు మొదట్లో. తనే అంతా చూసుకునేవాడు. నా తెలివినిగాని వివేచననుగాని, మాసంసారంలో పుపయోగించలేదు. అంతా అతని ప్రణాళికే. సోకార్ట్ ససైన్స్ ప్లానింగ్. నా గాయాలు మాసుతూ వుంటాయి. అప్పుడప్పుడు రేగుతూ వుంటాయి. గేయాలు పాడటం మానే సింది హృదయం. నా లోటు అంతా లోపలే వుంది. పైకి కన పడటం లేదు యిప్పుడు. మొత్తం మీద స్థిమితంగా గడు స్తోంది జీవితం. చూపులేని వాట్లు వెలుగుని గురించి యొన్నాళ్లని కలలు కనగలరు- మరి యింకేదీ నిజజీవితంలో వుండదని నమ్మటం ప్రారంభించాను కూడా.

ఆ పుష్టుయంలోంచి అప్పుడు- అతనితో పరిచయం. కొత్తగా వచ్చాడు మా కన్సట్టెన్సీకి. రెండు మూడేళ్లు చిన్నవాడేమా నాకంచే. అప్పుడే కోసి గుత్తిగా కట్టిన పందిరి మల్లెపువ్వులు గుర్తొచ్చేవి తనని చూడగానే. జీవితపు యే చేదునీ చవిచూడని తాజాదనం ముఖంలో.

ఆరోజు అఫీస్‌లో వార్కోప్స్‌వం సందర్భంగా సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు. ఎప్పటిలానే నా పాటు- కృష్ణశాస్త్రిగారిది- ‘నీ ఆజ్ఞ కూడెనా గొంతు ముడి వీడెనా, హోయిగా యుగయుగంబుల కలలో పాడనా,’ అని నాకు నేను కూర్చుకున్న వసంతరాగపు వరుసలో. ఎప్పటిలానే యాంత్రికపు అభినందనలు- వాటి మధ్యలోంచి ‘ఎవరిది యా దయాజోత్సు, యా వౌంటరి రేయి!’ నాకు మాత్రమే వినిపించేంత చేరువగా వచ్చి పలికిన మాటలు. కలలోంచి వింటున్నానా- నిజంగానేనా- యిది వౌంటరి రేయి కాదా మరి- యిక్కడ యొందరికి తెలుసు కృష్ణశాస్త్రి అమృతపీణి! ఇష్టంగా కృతజ్ఞతగా చూశాను- యేమీ మాటల్లాడలేక.

అది వొక ప్రారంభం- సహచర్యపు సౌరభాలలో పుక్కిరి బిక్కిరి అయ్యిందుకు. అది అప్పుడు మొదలయి యిక యెప్పటికే తెరిపినివ్వబోని తుఫాన్. ఎలా చూసేవాడని నాపై- అప్పరూపం గా ఆశ్చర్యంగా- నేను నేను కాపటమే అద్భుతమన్నట్లుగా- ఎలా మాటలేవాడని- భూమి పైన యెవరయినా యిలాటి అను భూతులని మాటలుగా చెప్పటం సాధ్యమా అనేటట్లుగా. ఎన్నోళ్ల శాస్యమో నిండిపోయింది పెద్ద వెలుగుతో. తెలుస్తోంది లో లోపల యిది చాలా లోతులకి వెఱతూన్న బంధమని- చివరికి యిదిగో యివాళ- దీపక్ యిలాగ...!

★ ★ ★

అన్నయ్య దగ్గరికి అమ్మానాన్న యువన్స్‌కి వెళ్లిన యా రెండేళ్లలోనూ పుట్టినరోజంటూ గుర్తు రాలేదు. పాద్మన్మే వాట్ల దగ్గర నుంచి కాల్- వాక్కసారి పసిపిల్లలాగ అయిపోయాను. శ్రద్ధగా తయారయ్యాను. స్టీరియోలో జలతరంగిటి- హంసధ్వని లో. నాకు తెలియకుండానే ఆ హోయి మొహంలో కనిపిస్తోం దేమో- అనస్య అంది, “ఎంత బాపున్నావు అమ్మా యివాళ.” దాన్ని దగ్గరికి తీసుకుని థాంక్ చెప్పి స్యాల్కి పంపించాను.

అశోక్ పూజ పూర్తయి వచ్చాడు. ఎప్పటి మార్పింగ్ విషగా చిరునప్పు నవ్వి కాసేపు న్నాసి మాటలాడి నిష్టమించాడు. తన మీద నాకు కోపం రాపటం మానేసి చాలారోజులయింది. ఆఫీస్‌కి వెళ్లాలంటే ఆందోళనగా వుంది. ఏం వినాలి- యేం అనాలి?

“వచ్చేయి కాముదీ, కలిసి వుండపోదాం యింక,” అతని కళల్లో కాంక్ష. యారోజు లీలగా కాదు, తీక్కణంగా నాకూ వుందా- తరచి చూసుకున్నాను. యేమో... వుందా? తెలియటం లేదు. నాపైపు నుంచి నేను యా రిలేషన్షిప్సిని ఆస్యాదిస్తున్నానే కాని- మగవాడిపైపు నుంచి పర్యవసానం యెలా వుంటుందో యిప్పటి దాక తట్టలేదు. తప్పా- అంత గొప్పగా ఆరాధిస్తున్న తాను నన్న వాంచించటం తప్పా? ఆ ప్లేస్‌లో ఆలోచించటం లేదు.

“మరి అనస్య...?”

“మనతోనే వుంటుంది- నిన్నదిలి తనెలా వుంటుంది!”

“అశోక్ కూడా మనతోనే వుండచుగా!”

“హోస్యానికి అనటం లేదు కాముదీ నేను.”

మెమిద్దరం అశోక్‌ని వదిలేసి వచ్చేస్తే- మనసు కలుక్క మంది. ఏమని చెప్పి విడిపోవాలి- అతనికి రానిదాన్ని, చేతకాని దాన్ని అతనించి ఆశించి, యివ్వలేకపోయాడు గనుక విడిపోవాలి- పారలిపోయే ప్రేమ యిద్దరి నడుమ లేదు కనుక?

“ఇంకేమిటి ఆలోచన కాముదీ- మనం వాకరికోసం వొకరం స్పష్టించబడ్డాం. అది కొంత ఆలస్యంగా తెలిసిందంతే- యిక విడిగా బతకటమా? వ్యాధా నేను నీకు.”

అపును- వ్యాధనుకోగలనా యితన్ని- నా జివన సాఫల్యాన్ని?

“అశోక్కేం- మళ్లీ పెళ్లి చేసుకోవచ్చు కదా! నీ విలువెతియని అతని కోసం నిలిచిపోతావా?”

నా తల తిరగటం మొదలయింది.

“పోనీ యిప్పటిలానే వుండచు కదా- మార్పు దేనికి?” జాలిగా- కానీ బోలుగా అడిగాను.

“లేదు లేదు. నువ్వు కావాలి నాకు- మొత్తంగా నా కోసం గా!”

అతని చూపులో స్పర్శలో తప్పించుకోలేనిదో వుంది- చండించాడు రాలు చెప్పిన ‘ముట్టిడి’ యిదేనా? మరికాసేపు ఆగితే యేమవుతానోనని భయపడి- అప్పటికిక బలమిని విదుల్చుకొని తిరిగి వచ్చాను.

అనిష్టతత్వం- సందిగ్గం. నేను- నా నేపట్టుం- నా పాపా తలిదంట్రులు- సాంఘిక భద్రత- నా రక్తం సుడులు తిరుగుతోంది.

★ ★ ★

జంటికి వచ్చేరికి వాకిట్లో బొమ్మలాటి మాటిజ్ కారు. మనసు సంతోషంతో గంతులేసింది. గుర్తు పెట్టుకుని వచ్చే సిందన్న మాట జ్యోత్సు. పేరులానే నాకు తను అన్నిటా పర్యాయ పదం. ఫ్రెంచ్ కథకలాడుతూ హోల్ కూర్చొని వున్న తనని చూస్తే ప్రాణం లేచొచ్చింది.

“మనీ హపీ రిటర్న్స్ కామూ!” అరవిరిసిన రోజాపుప్పు లతో ఆహ్వానించింది. ఇల్లంతా వొక్కసారి వేసవివిధిదిలా మారి పోయింది నాకు.

నా అలసట, అలజడి వదిలేలాగ స్నానం చేసి వదులుగా వున్న దుస్తులు వేసుకుని తిరిగి వచ్చాను. అన్ని మూలలా రోజాలని అమర్చినట్లుంది- ఆ తీయటి పరిమళం రెచ్చగొట్టేలా వుంది. ఉపోద్ఘాతాలూ అక్కరైదు మా మధ్యని- అర్థంకానిది యేదీ వుండదు. అడిగేశాను అందుకే-

“ప్రేమ-దివ్యమూ మహిమాన్యతమూ అయిన ప్రేమ-తారసపడినపుడు దానిని తప్పక గౌరవించవద్దా? దానికోసం సమస్తమూ త్యాగం చేయవద్దా?”

తను అంది, “శాశ్వతమా అది- ఆ మాట చెప్పలేదు నువ్వు? మరి యిక యెవరిని చూసే హృదయం స్పందించదా? ఒకవేళ స్పందిస్తే యా ప్రేమ పోయినట్లు వున్నట్లు? పోయిందని పిస్తే ఆ మరొకరితో మల్లి కొత్తగా జీవితాన్ని మొదలుపెట్టాలా? ఇద్దరిలో వొకరికి ప్రేమ పోయి మరొకరికి మిగిలితే అప్పడేం చేయాలి?” సూటిగా జవాబు చెప్పలేకపోయాను.

“వెల్లిపోవాలనిపిస్తోంది నాకు- వొక్కదాన్నే- అతనితో! తట్టుకోలేకపోతున్నాను.”

“లోతయున లోయల్ని చూస్తే ఆ అందం భరించలేక దూకాలని అనిపించదూ- అలాగే,” అంది జ్యోత్సు!

“వచ్చేమంటున్నాడు జ్యోత్సు- అష్టం అమీర్లాగ- అదే తెంపరితనం!”

“దికావు కామూ! అమీర్గానీ రాజేశ్వరిగానీ ఆ తర్వాత మరొకరిని ప్రేమించకుండా- పోనీ వాంచించకుండా వుండ గలిగారా? ఆ చలంగారే తన సర్వస్వమనుకొన్న వోయికే కట్టు బడి ఆగలిగారా?”

“అది వేరు జ్యోత్సు?”

“ఎట్లా వేరు? ఎంత గొప్ప ప్రేమానుభవమయినా అవనీ- దాన్ని అగ్నిని అరచేతిలో బంధించలేనట్లుగా నిలుపుకోలేము యెప్పటికీ. ఈ వ్యుద్యగం, వున్నతత యెప్పటికీ యిలానే వుండి పోవు. వుండవ అనే కదా చలంగారు కూడా చెప్పారు. అస్సుడు మిగిలేదెమిటి- యేదో వొకలాగ కలిసివుండటం గతపు మాధు రాయాన్ని నెమరువేస్తూ- ఆ స్థితి యెప్పుడు నువ్వున్న దానికన్న ప్రశాంతంగా వుంటుందనుకొంటే నీ యిష్టం!”

డా॥ మైథిలిగారు పళ్ళిమ గోదావరి జిల్లా తాడెపల్లి గూడంలోని అమృతా హస్పిటల్లో పిచేస్తూ, అక్కడే నివాసిస్తున్నారు. చదవడం, ప్రాయిడం, సంగీతం వీరి అభిరుచులు. నీరికథలు పలు పశ్చిమార్గాలలో ప్రచురించబడ్డాయి.

మల్లి అంది కొంత తీవ్రంగా- “అశోక్ నీకు అంతగా నచ్చ నప్పుడు అనన్యకి జన్మనివ్వకుండా వుండవలసింది నువ్వు. అందరికి అర్థమయేలాగ, అర్థమయేంతగా బాధించని తండ్రిని వదిలన తల్లిని పిల్లలు కుమించలేరేమో!”

సిగ్గనిపించింది.

“అవధులలో వోదగటం అనవసరమైన నాగరికత అయితే ఆదిమత్స్వపు స్నేచ్ఛ కోసం ప్రయాళం చాలా ఆకర్షణీయ మైన ఆదర్శం. కానీ అది జీవితాంతం చేయవలసిన కలిన వ్యాయామం. చేయగలవో లేదో చూడు!”

నాకు అన్న కరెనినా గుర్తొచ్చింది. రేవతీదేవి గుర్తొచ్చింది. అ వసివాడిపోవటాన్నించి తప్పించుకోగలనా?

“జీవితం వోకనాటి ముచ్చట కాదు. ఈరోజు పూసిన పూలు రేపటికి వాడిపోయి. జీవితాదర్శం శాంతి- నీకూ నీ చుట్టూ వున్న వాళ్ళకి శాంతి. దాన్ని భగ్గం చేసే దేన్నయినా యెమర్కుని పోరాదవలసిందే!”

ఇంకా అంటోంది జ్యోత్సు- “స్త్రీ తనని తాను- ముఖ్యంగా శారీరకంగా- యిచ్చుకోవటం జరిగాక పురుషుడు అప్పటిదాకా లేని కొత్త హక్కులని నెలకొల్పుకుంటాడు. నాకు తెలిసి దీనికి యే మగవాడూ మినహాయింపు కాదు- యొంత రసహృదయు డయినా అవనీ!”

“అంటే ఆ తర్వాత యేమవుతుందోనని భయపడి అసలే అడుగు వేయకూడదంటావా జ్యోత్సు!”

“నీ యిష్టం- నీ యిష్టం కొముదీ!”

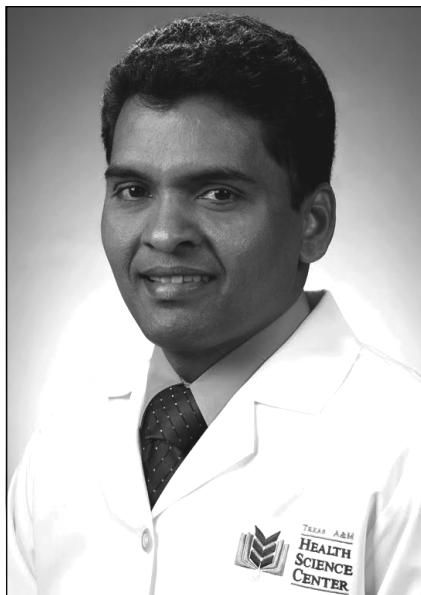
తన గొంతులో యే భావమూ లేదు. తను ఆన్నదంతా నేను వోప్పుకొన్నానో లేదో చెప్పలేను. కానీ నా ప్రయారిటీనీ గురించి అప్పుడు ఆలోచించాను. ప్రాక్షికాలిటీ, నియమబద్ధతా, బాధ్యతా- హృదయస్పుందనతో యెప్పుడూ వొకటి కాలేవు. కానీ యాది వాటన్నిటినీ దాటి నాకు నేనుగా తేల్చుకోవలసిన విషయ మని అర్థమయింది.

అప్పును, సమయం మించింది. దీపకరాగం వేళ తప్పి పాడితే దీపాలు వెలగకపోగా దేహమే మండిపోతుందట. దీపక నా జీవితంలో వేళ దాటాక ప్రవేశించాడు.

నేను కాముదిని- వెన్నెలని! నాకు వేరే వెలుతురు అక్కరై దేమో చూస్తాను. ప్రయత్నిస్తాను. దగ్గరమవకుండా మిగిలేందుకు!

*

NATA Member as the Youngest US Medical Professor

Houston (January 16, 2013). Dr. Samba Reddy, a faculty member of the Texas A&M University College of Medicine, received a promotion to Professor, the highest academic rank given to exemplify international recognition in medical research and teaching. At the age of 42 years, he achieved the rare distinction of being one of the youngest full professors in US Medical schools. Winning this professorship is the dream of every faculty member. Only meritorious faculty achieves such a title so early in their career.

Dr. Reddy achieved the coveted Professor title for his outstanding contribution to medical and pharmaceutical research over the last two decades. He was recommended for this prestigious title by a panel of highly eminent medical professors in the United States.

Dr. Reddy is a native of Warangal. Despite coming from a humble rural background, he excelled in education, scientific research, profession and service sectors, and became a highly regarded medical professor and pharmaceutical scientist in the USA.

Dr. Reddy is a pharmacologist working in the area of new drug development for neurological diseases. He is developing new medications for epilepsy, migraine, status epilepticus and brain injury. He is involved in teaching medical and graduate courses, and is directing a U.S. federal NIH-funded research program at Texas A&M University. He is a board-certified pharmacist, delegate member of the U.S. Pharmacopeia, a Chartered member of the NIH study section CNNT, Editor-in-Chief of the International Journal of Pharmaceutical Sciences and Nanotechnology, and Review Editor of the Aging Neuroscience journal.

Dr. Reddy has published over 100 research papers, written 6 major books, and presented over 150 seminars and lectures worldwide – a commendable accomplishment at such young age. He helped develop a new drug ganaxolone and solved several biomedical problems through his dedicated research work.

He has received several awards and honors for his exceptional services including the IDMA Award, Malhotra Award, Prous Award, Uvnas Award, NIH-FARE Award, and Sigma Xi Award. Recently, he was honored with the 2012 NATA Award of Research Excellence in Drug Discovery for his pioneering work discovering many novel treatments that have a profound impact on reducing the burden of brain illness in millions of patients worldwide.

He is actively involved in community and social service projects both in the US and India. He conducts health camps, charity events and educational programs for the needy. □

నాటా బోర్డ్ సమావేశం - 2013

నాటా పూర్వ అధ్యక్షులు శ్రీ ఎ.వి.ఎస్. రెడ్డి మాత్రము అధ్యక్షులు శ్రీ సంజీవరెడ్డికి బాధ్యతలు అప్పగిస్తున్న దృశ్యం

నాటా మాత్రము బోర్డ్ అప్పణికర చేత ప్రమాణ స్వీకారం చేయిస్తున్న దాః మల్లమ్

పాత్రకేయ సమావేశంలో మాట్లాడుతున్న
ప్రసిదెంట్ ఎల్క్యూ శ్రీమతి శ్రుందారెడ్డి

నాటా డిల్సోన్ బృందం

నాటా బృందాన్ని అభిసంధిస్తున్న లక్ష్మీజిల్ కౌన్సిల్ మెంబర్లు శ్రీమిసాగ్ర్ రెడ్డిగారు, మల్లారెడ్డిగారు

నాటా మహిళలు

నాటా సబ్బులతో దాః మల్లారెడ్డి

'ఇండియా మనోలా'లో నాటా సభ్యులతో ముష్టటిస్తున్న ప్రేమసాగర్ రెడ్డి

'ఇండియా మనోలా'లో విందు అరగిస్తున్న నాటా నాయకులు

బోర్డ్ సభ్యులతో తన అనుభవాలను పంచుకొంటున్న ప్రేమసాగర్ రెడ్డి

నాటా 2013 లాన్ వెగాన్ బోర్డ్ మీటింగ్ ఆర్ప్రెజర్లు రంగ & చంద్రశేఖర్

పూర్వ లభ్యత్వాలు ఎ.వి.ఎన్. రెడ్డి సమావేశంలో త్రసంగిస్తున్న దృష్టి

అధ్యక్షులు సంజీవరెడ్డిగారితో లట్టాంబా టీఎస్ సభ్యులు

డా॥ మల్లారెడ్డి అధ్యార్థంలో
నార్త్-ఐస్ మెంబర్షివ్ డ్రైవ్ సమావేశం

ప్రసిద్ధెంటుగా బాధ్యతలు స్వీకరించిన
తరువాత మొదటిసాలిగా నువ్వుజీల్స్
వెళ్లిన సంజీవరెడ్డిగాలకి, మల్లారెడ్డి
అధ్యార్థంలో ఆశ్చర్యం ఇచ్చిన
రాజేశ్వరరెడ్డి మరియు బృందం

దల్లాన్ కిక్-అఫ్ సమావేశం

అట్లాంటా బీఎస్ సభ్యులతో
డా॥ మల్లారెడ్డి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నల్లారి కిరణ్ కమార్ రెడ్డితో మహేష అదిబట్ట (మిదియూ-చైర్), మాహాన్ రెడ్డి తలమాటి (ఇంటర్వెన్షన్ వైస్ ప్రైసిపిటీ), డా. సంజీవరెడ్డి (ట్రిసిఎంటీ), శివప్రసాద రెడ్డి రాచమల్ల (ఇవస్ట్ కోల్డ్ లైన్సేటర్), అవునూరి శ్రీనివాసరావు (ఇవస్ట్ కోల్డ్ లైన్సేటర్)

తమికనాడు గవర్నర్ గా శ్రీ రిశయ్యతో మోహన్ తలమాటి, డా. సంజీవరెడ్డి జాల్మియా వర్ష కాంగ్రెస్ సంటర్సు పర్స్ వేళ్ళిస్ట్రు సంజీవరెడ్డి గారు, బాలా ఇంద్రుర్ మరియు నాటా లట్టాంటా సభ్యులు

నాటా నిర్వహించిన 'అమృతవలిసి లంత్స్ క్లాస్' కార్యక్రమం. ఈ సందర్భంగా నాంస్కులిక, నాపిాట్ కమిటీని ప్రకటించారు. కల్పర్లో-చైర్- మెంటర్ చెస్ట్ బోట్స్, కల్పర్లో కో-చైర్- ఫణి దొక్కు రామ్ దూర్భాసులు, నీలిము గ్రస్తముగు, లిటరరీ చైర్- డా. మాథ్వ ధృత్, లిటరరీ కో-చైర్- ఫణి దొక్కు

ముఖాముఖి

నాటా మాటలు: మీరు నాటా సంస్థను ప్రారంభించిన ప్రముఖులలో ఒకరు కదా! ఈ సంస్థను స్థాపించిన ఈశ్వర్యం ఏమిటి? అది సాధించడంలో ఎంతవరకు సఫలీకృతులవగలిగారు?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: ‘సాంస్కృతిక వికాసమే నాటా మాటలు, సమాజ సేవలే నాటా బాటు’ అన్నస్వార్తితో నాటా స్థాపించడం జరిగింది. ఇటు అమెరికాలోను అటు ఆంధ్రలోను వివిధ సామాజిక సేవకార్యక్రమాలు చేపట్టటం జరిగింది. ఇది ఆరంభం మాత్రమే. ఇంకా చెయ్యివలసింది ఎంతో వుంది.

నాటా మాటలు: ఎవరినడిగినా ముక్కకంరంతో, ప్రేమ సాగర్ రథ్మిగారు, మల్లారెణ్ణిగారు నాటాకి మూలప్రథంబాలలాంటి వారంటారు. మీరు నాటా స్థాపించడంలోను దాని పురోగాభివృద్ధికి ఎనలేని కృపిచేశారు, చాలా అంకితభావంతో పనిచేశారు అని చెప్పారు. ఒక స్వచ్ఛందసంస్కుల ఇలా పనిచేయడానికి మీ ప్రోధ్వలం ఏమిటి?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: ఇంతకూ ముందు చెప్పినట్టు మన తెలుగువారికి సాహిత్య, సమాజ , సంస్కృతి, సాంఘిక ధార్మిక, ఆరోగ్య కార్యక్రమాలందు సహాయ, సహకారాలు అందించడం, అలాగే మన తెలుగు కళాకారులను, ప్రముఖులను గుర్తించడం లాంటివెన్నే చేయాలని. నా దృష్టిలో ఏ స్వార్థము లేకుండా పనిచేసే కార్యకర్తలు నాటాకు మూలప్రథంబాలు.

నాటా మాటలు: మన నాటా గురించి నాలుగు సంవత్సరాల్లో మీకిష్టమయిన దినపుత్రిక మొదటి పేజీలో చూడాలంటే, ఆ అంశం ఏమయి వుండాలనుకుంటున్నారు?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: నాటా గురించి నాలుగు సంవత్సరాల్లో కాదు తరచుగా (నెలకి ఒకసారి అయినా) మంచి పనుల చేసి తద్వారా దినపుత్రికలో చూడాలని వుంది.

నాటా మాటలు: నాటా స్థాపించిన తరువాత ఎప్పుడుయినా మీకు ఎందుకు స్థాపించాను అనిపించిందా?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: లేదు. ప్రతిరోజు ఓ మంచి పని

చేశానన్న భావన కలుగుతుంది.

నాటా మాటలు: మీరు నాటా స్థాపించిన తరువాత మీ ఆధ్వర్యంలో సాధించినని, గర్వంగా చెప్పుకోగలవి కొన్ని చెప్పండి?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: ఇశ్వర్యీ విద్యార్థులకు సహాయం చెయడం, ఆంధ్రప్రదేశ్లో చేసిన సహాయ కార్యక్రమాలు, 2012లో జరిపిన ద్వేవార్థిక సంబరాలు ఇంకా ఎన్నెన్నో.

నాటా మాటలు: అలాగే మీరు సాధించాలనుకున్నవి, ఇంకా ఏమి ఉన్నాయి?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: చాల వున్నాయి. పైన చెప్పాను.

నాటా మాటలు: నాటా స్థాపించాక దాని కోసం మీరు ఎంతో సమయం కేటాయించారు కదా, ఆ ప్రక్రియలో మీరు కోల్పోయినవి (ఫామిలీ ట్రైమ్, వ్యాపారపరంగా...) ఏమైనా ఉన్నాయా?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: నేను చేసే ఏ లోకోపకార కార్యక్రమానికైన నా భార్య, పిల్లల నుంచి పూర్తి సహకారాలుంటాయి. ఎందుకంటే వారికి కూడా అది ఇష్టం కనుక. ఒక్కసారి ఆవి వారితో కలిసే చేస్తుంటాను.

నాటా మాటలు: నాటా అధ్యక్షునికి మీరిచ్చే సందేశం ఏమిటి?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: సంజీవరెడ్డిగారు కార్యాన్నిఖుడు, మంచిమనిషి, నాటాను ఇంకెంతో ముందుకు తీసుకువేళతానే నమ్మకం నాకుంది. నాటాను తెలుగు సంఘాలన్నిటిలోను మొదటి స్థానంలో ఉండేలాగా తీసుకు వెళ్గలరని ఆశిస్తాను.

నాటా మాటలు: మీరు నాటా స్థాపించాక ఎదుర్కొన్న అతిగడ్డ సమస్య ఏమిటి?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: ఇప్పటిదాక ఏమిలేదు.

నాటా మాటలు: నాటా స్థాపించాక ఇప్పటివరకూ మీరు ఏ ఏ విధులు నిర్వహించారు?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: నాటా అడ్డెజరీ కాన్నిల అధ్యక్షునిగా.

నాటా మాటలు: ఈ సంస్థ అభివృద్ధిలో స్వచ్ఛంద కార్యకర్తల పాత్ర ఎంత ఉంది?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: నాటానే కాదు ఏ సంస్థ అయినా నడిచేది నిస్వార్థంతో, అకుంటితదీక్షతో పనిచేసే స్వచ్ఛంద కార్యకర్తల పాత్ర ఎంత ఉంది.

నాటా మాటలు: నాటా సభ్యులకు మీరిచ్చే సందేశం ఏమిటి?

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: ఈ సంస్థ మనది. మన సంస్కును ముందుకు తీసుకుపోవడానికి మనందరం కలిసి పనిచేస్తాం.

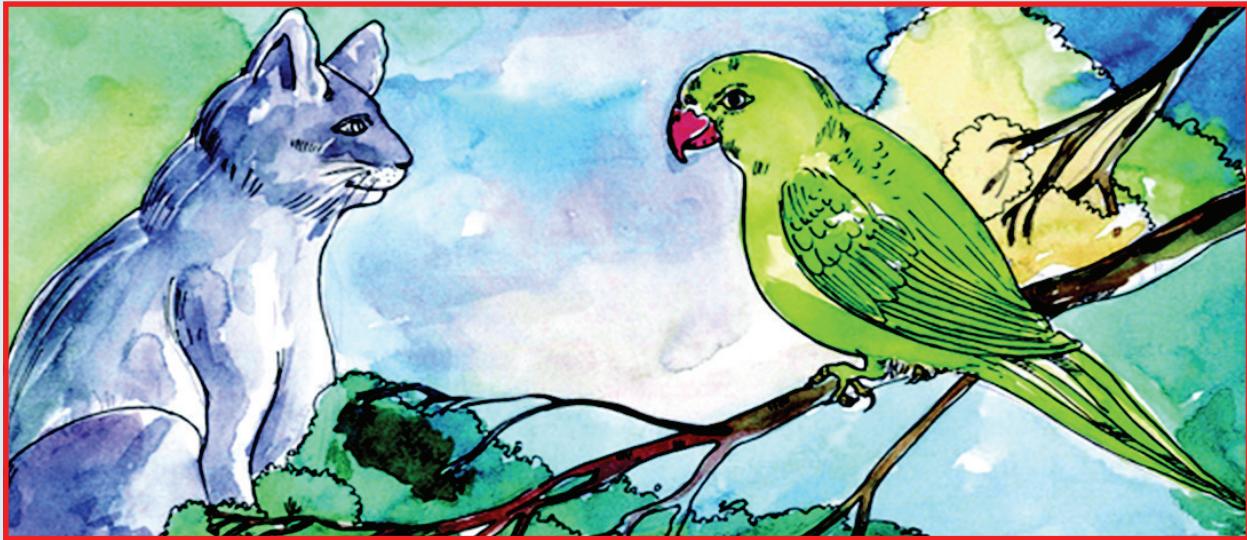
నాటా మాటలు: నాటా ద్వీతీయ ద్వేవార్థిక సంబరాలు దిగ్భ్య జయంగా జరగడానికి అధ్యక్షులు సంజీవరెడ్డిగారికి, కన్స్యూనర్ బాలారెడ్డిగారికి మీరిచ్చే సందేశం.

ప్రేమసాగర్ రథ్మి: నేను దాని గురించి అసలు ఆలోచించడం లేదు. ఎందుకంటే బాలారెడ్డిగారు, సంజీవరెడ్డి గారు ఇటువంటి కార్యక్రమాలు ఎన్నో చేసి, వాటిని దిగ్బ్రజయం చేశారు. వారు కార్యాన్నిఖుడులు మరియు వారికిది కరతలా మాలకం.

దొరికిపోయిన పిల్లి!

మంచి

పదవ తరగతి, నందన గ్రామీణ పార్శవాల, చేతన, చౌడవరం, గుంటూరుజిల్లా.

అనగసగా ఒక చక్కని అడవి. ఆ అడవిలో జంతువులన్నీ కలిని సంతోషంగా జీవిస్తూ ఉండేవి. వేటి పని అవి చేసుకుంటూ, వేటికి కావలసిన ఆహారాన్ని అవి సంపాదించుకుంటూ సుఖంగా జీవిస్తుండేవి.

అదే అడవిలో నివసిస్తూండేది ఒక పిల్లి. దానిది చాలా స్వార్థబుధి. కష్టపడకుండానే సుఖం రావాలనుకునే స్వభావం దానిది. ఒకరోజున దానికి ఓ ‘భోజనశాల’ కట్టాలనే అలోచన కలిగింది. అయితే భోజనశాలను కట్టేందుకు అవసరమైన డబ్బు లేదు దాని దగ్గర.

ఆ అడవిలోనే నివసించేవి నాలుగు ‘స్నేహితులు- రామ చిలక, గోరింక, పాపురం, కోయిల. వాటి స్వభావం పిల్లి స్వభావానికి పూర్తిగా వ్యక్తిరేకం. నిస్వార్థజీవులు అవి. వాటికి దాన గుణం ఉంది. తమ సహాయం వల్ల ఎవరైనా జీవితంలో ఎదుగుతారు అనుకుంచే అవి ఎంత డబ్బు ఇవ్వడానికైనా, చివరికి ప్రాణాలను సైతం ఇవ్వడానికి సిద్ధపడేవి.

పిల్లికి ఈ నాలుగు పక్కల గుణం ఎలాంటిదో తెలుసు. వాళ్ళ మంచితనాన్ని తన స్వార్థం కోసం ఉపయోగించుకోవాలనుకున్నది. నాలుగింటి దగ్గరా వేరువేరుగా అపవిలు చేసి, వేరు వేరు గడువులు తీసుకున్నది.

ఆట్లా నలుగురి సముత్తోటి పిల్లి ఓ చక్కటి భోజనశాల

నిర్మించుకున్నది. అయితే దానికి ఆ డబ్బును తిరిగిచ్చే ఉచ్ఛేశం ఏ మాత్రం లేదు! అందుకని అది ఒక పన్మాగం పన్నింది. అదే అడవిలో నివసించే గ్రద్ద పద్మకు వెళ్లి, ఈ నలుగురు మిత్రులను గురించి చాలా చెడుగా చెప్పింది. అడవిలో అందరినీ అవి పీడిస్తున్నాయనీ, ‘అవి ఎవరిడు పోతాయా’ అని అందరూ ఎదురుచూస్తున్నారనీ చెప్పింది. అందరి మేలూ కోరి, తను కొంత కాలం పాటు గ్రద్దకు కావలసిన ఆహారాన్ని, పసతిని కల్పిస్తానని; గ్రద్ద ఎలాగో ఒకలాగా ఆ నాలుగు పక్కలను చంపెయ్యాలని, అందుకుగాను తను కొంత డబ్బు కూడా ఇస్తాననీ చెప్పి, ఆ గ్రద్దను తనతో పాటు ఇంటిలోనే ఉంచుకున్నది పిల్లి.

ఇలా కొంతకాలం గడిచింది. ఒకసారి ఈ నలుగురు ‘స్నేహితులు కలిసి అవీ ఇవీ ముచ్చటించుకుంటుంటే పిల్లి ప్రస్తావన వచ్చింది. ఆ పక్కలకు ఎందుకో పిల్లిపై అనుమానం కలిగింది. ‘బిసారి చూసాడ్డాం’ అని బయలుదేరాయని. దారిలో కనిపించిన ప్రతి జంతువూ వాటికి పిల్లిని గురించి చెడుగానే చెబుతున్నాయి- ‘పిల్లిది స్వార్థబుధి. ఈమధ్య అది ఒక గ్రద్దను కూడా తన ఇంటిలోనే పెంచుతోంది.’

తెలివిగల ఆ పక్కలు పిల్లిలేని సమయం చూసి ఇంటి ముందుకు వెళ్ళాయి. దూరంగానే నిలబడి గ్రద్దతో ‘స్నేహపూర్వకంగా మాట్లాడాయి- “గ్రద్ద నేష్టమా! నువ్వు క్రూరజాతికి

చెందిన దానివే కావోచ్చు. కానీ నీకూ మనసుంది కదా? ఈ పిల్లి చెడ్డది అని నీకు తెలీదా? మేము ఎవ్వరికి ఏ అపకారమూ తల పెట్టలేదే? అట్లాంటి మమ్మల్ని చంపడానికి పిల్లి దగ్గర ఉంటున్నావు నువ్వు. ఇది న్యాయమా?” అని అడిగాయి.

గ్రద్దకి ఆసరికి పిల్లి గురించి తెలిసిపోయింది. నలుగురు స్పేషిటులూ తనను పలకరించిన విధానం చూసి దానికి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. “నన్ను క్షమించండి. నాకు ఇష్టం లేకపోయినా ఈ పనికి ఒపవికున్నాను. కాసింత డబ్బు కోసం ఆశపడ్డాను. ఇపవిడు నేను ఏం చేయాలో మీరే చెప్పండి” అన్నది.

“మనందరం కలని పిల్లి బుధిని మార్చాలి. తగిన గుణ పారం చెప్పి, దాన్ని మంచి దారికి తీసుకొని రావాలి. సాయం చేస్తావా?” అని అడిగాయి పక్కలు.

“ఓ! తప్పకుండా సాయం చేస్తాను. అంతకంటే ఏం కావాలి?” అన్నది గ్రద్ద.

“నీ నుండి ఆ మాత్రం సహకారం ఉంటే చాలు-మిగ తాది మేం చేస్తోం,” అని పక్కలు నాలుగూ వెళ్ళి అడవిలోని జంతువులన్నిటినీ కలిసి పిల్లి గురించి చెప్పాయి. మరునాడు ఉదయం తొమ్మిది గంటలకల్లా భోజనశాల దగ్గరికి రమ్మని వాటిని ఆహ్వానించి వచ్చాయి.

జంతువులన్నీ వచ్చి పిల్లి ఇంటి చుట్టూ కొంతదూరంలో నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాయి. పక్కలు నాలుగూ ఒక్కటాక్కటిగా లోపలికి వెళ్లి, “డబ్బు కోసం వచ్చాం” అన్నాయి.

“ఓ, దానికే? నలుగురి ఆప్సు ఒకేసారి తీర్చేస్తాను రండి. మీ డబ్బును పువ్వులో పెట్టి తెచ్చేస్తాను. కూర్చోండి,” అని వాటిని అక్కడ కూర్చోబెట్టి, పిల్లి లోపలికి వెళ్లింది. లోపలికి వెళ్లగానే “అవిగో, వచ్చాయి చూడు- దొంగపక్కలు. వాటి పనిపట్టు,” అన్నది గ్రద్దతో.

స్తుతి

మొండిచేతి వాడికి నువ్వులు తిన నేల్చెట్టు

అశాధ్యమైన పని అనే అర్థంలో ఈ జాతీయం ప్రయోగంలో ఉంది. మొండిచేతులు అనంటే ఏ కారణం చేతనైనా తెగి పోవటమో, లేదంటే పుట్టుకతోనే, అంగైకల్యం వల్లనో చేతులు అందరిలాగా ఉండక పోవటం. అరచేతులు వాటికి వెళ్లు అన్నీ సత్కమంగా ఉంటే సన్నటి నువ్వు గింజలను వెళ్లతోనో, గుప్పిట పట్టి తీసుకొని నోట్లో పోసుకోవచ్చు. చేతులు బాగా ఉన్నపారికి నువ్వులు ఎలా తినాలో తెలియజెప్పే దాని ప్రకారం ఆ చేతులతో వారు నువ్వులు తీసుకొని తినగలరు. కానీ అంగైకల్యంతో చేతులు సత్కమంగా లేని మొండి చేతుల వారికి ఎంతగా నువ్వులను తెని పథ్ఫతులను వివరించి చెప్పినా వారు తినలేరు. ఇలాంటి అనంభవమైన పనుల గురించి వివరించే సందర్భాలలో ఈ జాతీయం ప్రయోగంలో ఉంది. ‘వాడికి ఎంత చెప్పినా ఎక్కడు. అదంతా మొండిచేతి వాడికి నువ్వులు తిన నేర్పడం లాంటిదే సుమా!’ అనేలాంటి ప్రయోగాలున్నాయి.

గ్రద్ద పరుగున వచ్చి, పక్కలు నాలుగింటినీ ఇంటి ముందున్న పాదల్లోకి తరిమింది. కొద్దిసేపటికి వెనక్కి తిరిగి వచ్చి, పిల్లితో “నీ పని పూర్తయ్యాంది. నాలుగు పక్కలనూ చంపేశాను. నాకు ఇప్పువలసిన సొమ్ము ఇప్పు. నేను వెల్లెనిక. అయినా నువ్వు బలే పిల్లివే? నీ పని పూర్తి చేసుకోటూనికి ఎంతమందినైనా ఇలాగే చంపించేట్లున్నావే?” అన్నది.

“అపును! నావరూ అడ్డు రాకూడదు. అందుకేగా, మరి ఆ నాలుగు పక్కలనూ సునాయాసంగా అడ్డు తొలగించుకున్నది,” జవాబిచ్చింది పిల్లి గర్యంగా నవ్వుతూ.

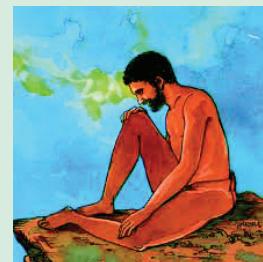
మరుక్కణం అడవిలోని జంతువులన్నీ పిల్లి ఇంటిలోకి వచ్చేశాయి. “దొరికిపోయావు పిల్లి! నీ వ్యవహారం అంతా రట్టు అయియింది. నీ గురించి అందరికి తెలిసిపోయింది. ఇక్కై నీతో ఎవరూ కలవరు; మాటలాడదు. నువ్వు ఒక్కదానివీ ఎలా బ్రతు కుక్కంటావో బ్రతుక్కే. నువ్వు కట్టిన ఈ ఇఱ్ఱా, భోజనశాలలూ అన్నీ ఇక మీద ఉమ్మడి ఆస్తులు అయిపోతాయి,” అని అరిచాయి.

ఇఱ్ఱా జరుగుతుందని ఊహించని పిల్లి బిత్తురపోయింది. భయపడింది. కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నది. తనని బహిష్కరించవద్దని ప్రాధీయపడింది. “తప్పు తెలుసుకున్నాను. క్షమించండి. ఇక్కైన నీతిగా జీవిస్తాను. నన్ను నమ్మండి,” అని ఏప్పింది.

దయగల ఆ పక్కలు నాలుగూ ముందుకు వచ్చి, “నీన్ను మార్చడానికి మేమంతా ఇలా చేశాం తప్ప, నీన్ను బాధ పెట్టాలనే ఉండేశం మాకు ఏ మాత్రం లేదు,” అన్నాయి.

జంతువులన్నీ పక్కల డబ్బుల్ని తిరిగి ఇప్పించాయి. పిల్లితో ఎప్పటిలాగానే స్నేహంగా ఉండుసాగాయి. పిల్లి తన బుధ్మ మార్చుకున్నది. నీతిగా జీవించటం మొదలుపెట్టింది. □

కేము రఘ్యం

ద్వారంబంధమునకు దలుపులు గడియలు

వలెన నీటికొప్పగల నియతులు

ధర్థమెలిగి పలుక ధమ్మండో భువిలోన

విశ్వదాభిరామ విసురవేము

తాత్ర్యం

ద్వారానికి తలుపులు గడియలు ఉన్నట్టే మాటకు కూడా నియతులులు రక్షణలై కలవు. ధర్మమెరిగి తగినట్లు మాటలాడినవాడే ధన్యదు, ఉత్తముడగును.

డॉक्टर రెడ్డి ల్యాబ్స్ అధినేత అంజిరెడ్డి కన్నమూత తీవ్రించి

భారతియ సౌఖ్య పరిక్రమలో ప్రశ్నాత ఫ్యూటిప్సంబిన్ ప్రమథ వ్యాపారవేత్త రెడ్డి ల్యాబ్స్ అధినేత డాక్టర్ అంజిరెడ్డి నుక్కవరం కన్నమూతారు. ఆయన వయస్సు 73 విఱ్ల. అన్హరోగ్యంతో బాధపడుతున్న అంజిరెడ్డి అపోలో ఆస్పత్రిలో చికిత్స పొందుతూ మృతి చెందారు. ఆయనకు ఒక కుషారుడు, ఒక కుషార్తె ఉన్నారు.

1943లో గుంటూరు జిల్లా, తొడెపల్లిలో జన్మించిన అంజిరెడ్డి 1984లో రెడ్డి ట్యూచ్స్ ను ప్రారంభించారు. దేశంలో రెండవ అతిపెద్ద ఫార్మ్స్ కంపెనీగా ఎగించి. ఆయన ఎంతో శ్రమించి రెడ్డి ల్యాబ్స్ కు స్థాయికి తీసుకువచ్చారు. భారతియ సౌఖ్య పరిక్రమపై చెరగొ మర్చ వేసుకున్నారు. సెప్టెంబర్లో తయారిలో ప్రపంచిణికి గుత్తాంపు తీసుకువచ్చారు. ఫార్మ్స్ రంగంలో ఆయన నేపలను గుత్తాంచిన ప్రఘుత్వం పున్రథూపణ పురస్కారంతో సత్కృతించింది.

జంతియన్ బల్కి ట్రగ్స్‌లో దేశాన్ని ఎగుమతి చేసి బిశగా తీసుకుని వెళ్లిన ఘనత అంజిరెడ్డికి దక్కుతుంది. రెడ్డిన్ ల్యాబ్స్ చెప్పాల ఉత్సత్తులో భారతదేశానికి గుత్తాంపు తెచ్చి పెట్టింది. డాక్టర్ రెడ్డిన్ ల్యాబ్స్ భారతదేశంలో రెండో అతి పెద్ద ఫార్మ్స్ కంపెనీగా నిలిచింది. భార్ట్స్ పత్రిక విడుదల చేసిన సంపాదుల జాబితాలో అంజిరెడ్డి 44వ స్థానం పొందారు.

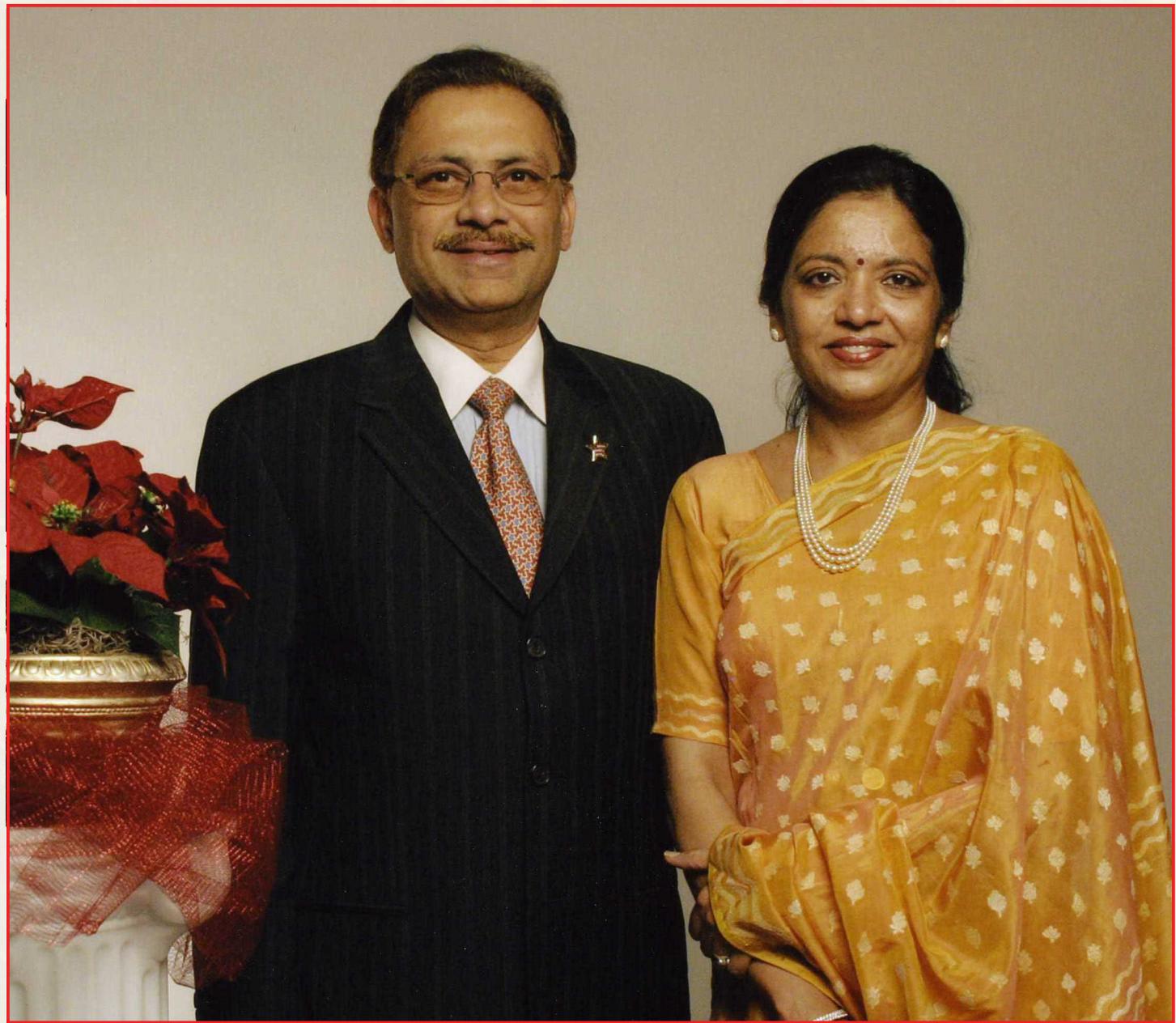
గత డిసంబర్ లో ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నెట్ వారు భ్రమించిన ఆరోగ్య జిబిలకు డాక్టర్ అంజిరెడ్డి గాలి రెడ్డిన్ ల్యాబ్స్ సుమారు \$10,000 ల విలువగల మందులను ఉనితంగా సరఫర చేసిన విధయం కు సందర్భంలో గుర్తు చేసికివలసిన అవసరం వుంది. ఈ జిబిలను నెల్లారు జిల్లా లోని నిడిగుంపాలెం, గుంటూరు జిల్లా లోని పాలడుగు, వరంగల్ జిల్లా లోని పరకాల్, మలయ భజిషాబ్ద జిల్లా లోని నెమిలి లో భ్రమించారు.

డాక్టర్ అంజిరెడ్డి గాలి మృతికి అమెలకాలో నిప్పిస్తున్న తెలుగు ప్రశాసన తమ సంతోషం ప్రకటించారు. డాక్టర్ అంజిరెడ్డి గారు నెట్ (NATA) మాల ప్రాంభాలయిన డాక్టర్ ప్రేమ రెడ్డి గాలికి మలయ డాక్టర్ మల్లారెడ్డి గాలికి ఎంతో ఆప్సులు. నెట్ తరువురు నెట్ అధ్యక్షులు డాక్టర్ సంజీవ రెడ్డి గారు తమ సంతోషం సందేశాన్ని డాక్టర్ అంజిరెడ్డి గాలి కుటుంబానికి తెలియజేసారు.

నాట్ఱా 2014 బ్రిట్టెడ్ సమావేశం

With Best Compliments from

Dr. Prem Sagar Reddy & Dr. Shanti